

Toimituskunta/ редколлегия
Arto Mustajoki
(päätoimittaja / гл. редактор)
Efim Kurganov, Arto Lehmuskallio, Ekaterina Protasova
Katja Manninen, Pirjo Niskanen, Veikko Suvanto,
Linda Söderholm, Olga Zhuk

Alkuperäinen etukannen kuva : Novoje vremja 35/1996
Takakannen kuva: Krokodil 21/1991

Kustantaja/ издатель:
Helsingin yliopiston slavistiikan ja baltologian laitos
Отделение славистики и балканистики
Хельсинкского университета
PL 4/ P.O.Box 4
FIN-00014 HELSINGIN YLIOPISTO

© Slavistiikan ja baltologian laitos

ISBN 951-45-9510-6

Sisälllys

Suomalaiselle lukijalle	6
Русскому читателю	8
1. Знаменитые политики Tunnettuja poliitikkoja	10
Marina Moldovanova Juha Mäkelä Mikko Suutarinen	
2. Советские анекдоты Neuvostovitsejä	28
Jonna Isaksson Inna Riabova Tiina Salomaa	
3. Новые русские Uusvenäläiset	40
Anastasija Avetisjan Kaisa Kaatra Kaisa Leppikangas	
4. Соседи и национальные меньшинства Naapurit ja vähemmistökansat	54
Anna-Kaisa Alve Akseli Kajanto Milla Vailaranta	
5. Три национальности Kolme kansallisuutta	68
Irina Avvonen Anna Nikitin Pirjo Niskanen	

6. Исторические фигуры	86	12. Семейная жизнь	154
Historiallisia merkkihenkilöitä		Perhe-elämää	
Alja Laine		Tiia Kallio	
Anna Mäkilä		Vaida Laasonen	
Allna Soika		Liisa Tuominen	
7. Специальности	99	13. Вредные привычки	170
Vitsejä eri ammateista		Pahat tavat	
Tatja Pusa		Katja Manninen	
Tatjana Vaahtera		Antti Palomaa	
Laura Vehkanen		Olga Zhuk	
8. Больница	106	14. Эротика	182
Sairaala		Erotiikka	
Elina Hellberg		Edvard Heimonen	
Olha Makovetska		Outi Pöysä	
Tatjana Virpioja		Veikko Suvanto	
9. Милиция и правопорядок	120	Что такое анекдот?	196
Millisi ja järjestyksenpito		Mistä vitseissä on kysymys?	202
Tinatina Dekanozišvili		О переводе анекдотов	208
Tuija Nurmesniemi		Vitsien kääntämisestä	211
Julla Sievinen		Источники / Lähteitä	214
10. Дети и школа	130	Литература об анекдоте / Vitsikirjallisuutta	216
Lapset ja koulu			
Nilna Into			
Vera Kuznetsova			
Jaakko Laine			
11. Студенческие анекдоты	142		
Opiskelijavitsejä			
Elena Matjušina			
Audrone Perkov			
Senja Stelander			
Linda Söderholm			

Suomalaiselle lukijalle

Tämä kirja ei pyri olemaan virallinen venäläisten vitsien antologia, vaan nuorekas läpileikkaus vitseistä, jotka ovat osa tämän päivän venäläistä arkea. Kirjan spontaani ja epävirallinen luonne selittyy sen syntyhistorialla. Vitsit kirjaan ovat keränneet Helsingin yliopiston venäjän kielen ja kirjallisuuden ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat eräänlaisena kurssityönä. Yhtenä tehtävänä kurssilla Johdatusta venäjän kielen tutkimukseen oli kerätä venäläisiä vitsejä internetistä. Tämä tapahtui kolmen hengen ryhmissä, troikissa, joissa oli yleensä kaksi äidinkielettään suomenkielistä ja yksi venäjänkielinen opiskelija. Opiskelijoiden tehtävään kohdistama innokkuus ja opiskelijaryhmän sopiva koostumus johti ilman minkäänlaista ennakkosuunnittelua ajatukseen: jospa tekisimme yhdessä venäläisten vitsien kokoelman.

Kun yliopistollinen laitos julkaisee vitsikokoelman, se mielellään liittyy asiaan syvällisempää tausta-aineistoa. Tämä puoli asiasta järjestyi helposti, koska laitoksellamme työskentelevä dosentti Efim Kurganov on tehnyt venäläisestä anekdoottiperinteestä jopa väitöskirjan. Lisäksi lehtori Ekaterina Protasovakin on tutkinut vitsien luonnetta. Kun saimme tiimiimme vielä Tampereen käännöstieteen laitoksen lehtorin Arto Lehmuskallion, joka piti johdantokurssin vitsien kääntämisestä ja lupautui tarkistamaan käännökset sekä luovutti käyttöömmme venäläisten vitsien kuvakokoelman, vitsikirjan julkaisemiseen tarvittava paketti oli valmis.

Mikä sitten tekee nyt julkaistavista vitseistä *venäläisiä*? Osa niistä on aidosti venäläisiä, osa on venäläisiä variaatioita kansainvälisistä vitseistä, osa suoria lainauksia muilta kansoilta. Venäläisinä niitä voidaan pitää siksi, että ne ovat osa tämän päivän venäläistä arkielämää, kansanperinnettä. Vaikka vitsit ovat näennäisesti pelkkää sanoilla ja asioilla leikitteilyä, ne ovat todellisuudessa tärkeä osa vaikeiden asioiden käsittelyä. Oma käsitykseni on, että vitseillä on ollut ja on venäläisessä kulttuurissa vielä keskeisempi rooli kuin monessa muussa kulttuurissa.

Selityksen vaatii vielä venäjän sana *anekdot*, joka tämän

kirjan nimessä vastaa suomen sanaa *vitsi*. Suomessakin on sana *anekdootti*, jolla tarkoitetaan yleensä kaskua, johonkin henkilöön tai tapahtumaan liittyvää hullunkurista kertomusta. Venäjän *anekdot* on sekä "vitsi" että "anekdootti". Tämän kirjan sisältönä ovat pääasiassa vitsit, mutta mukana on myös joitakin anekdootteja. Venäjässä on myös sana *šutka* (josta on tullut suomen kielen hieman jo vanhahtava sana *sutkaus*). *Šutka*-sanaa venäläinen käyttää muun muassa silloin kun suomalainen sanoo, että *se oli vitsi*.

Yksi tämän kirjan tavoitteista on tuoda esille venäläisten inhimillinen puoli, joka suomalaisessa keskustelussa jää usein yhteiskunnallisten epäkohtien vatvomisen varjoon. Pääatarkoitus on kuitenkin tuottaa lukijalle hauskoja hetkiä. Jos hän hörähtää kirjan ääressä muutaman kerran nauruun, kirjan tavoite on saavutettu. Mahdotonta kuitenkin olisi, että jokaista lukijaa naurattaisi jokainen vitsi, niin paljon tässäkin on kyse makuasiasta. Vitsikokoelmaa ei pidä lukea kuin romaania, vaan hitaasti nautiskellen, yksityiskohtia mutustellen. Parhaimmillaan vitsit ovat hyvässä seurassa oikealla hetkellä hyvin kerrottuina.

Arto Mustajoki

Русскому читателю

Настоящая книга не предназначена быть официальной антологией русских анекдотов, а скорее свежим обзором анекдотов, которые бытуют в современной России. Спонтанный и неофициальный характер книги объясняется историей ее создания. Анекдоты были собраны в качестве особой курсовой работы студентами-первокурсниками кафедры русского языка и литературы Хельсинкского университета. Сбор материала был осуществлен в тройках, которые состояли из двух финских и одного русского студента. Активность студентов при выполнении этой задачи и удачный состав студенческих групп привели без всякой предварительной планировки к тому, что мы решили составить совместными усилиями сборник русских анекдотов, материал для которого собран из разных письменных и интернетовских источников.

Когда университетская кафедра публикует сборник анекдотов, она старается подключить к нему более глубокий анализ данного явления. Это устроилось легко, поскольку доцент нашей кафедры Ефим Курганов написал даже диссертацию о традиции русских литературных анекдотов. К тому же и Екатерина Протасова изучала характер анекдотов. Когда мы смогли привлечь к нашей работе и преподавателя отделения переводоведения Тамперского университета Арто Лехмускаллио, редколлегия для публикации такого рода была собрана. Лехмускаллио прочитал студентам миникурс по переводу анекдотов, проверил переводы на финский язык, а также передал в наше распоряжение собранный на его кафедре сборник русских анекдотов-рисунков.

Русскость анекдотов данного сборника не всегда означает, что они были первоначально русскими. Некоторые из них можно считать русскими версиями или переводами международного пласта анекдотов. Но русскими их можно называть на той основе, что они являются частью современного русского быта, фольклора. Хотя анекдоты могут казаться чистой игрой слов или рассматриваемых в них об-

стоятельств, они в действительности играют важную роль в обсуждении и решении трудных для людей вопросов. По моему мнению, анекдоты имели и имеют в русской культуре еще более центральное значение, чем во многих других культурах.

Переводы анекдотов на другие языки – особая проблема. Идеальных соответствий часто просто нет. Из-за этого в сборнике мало анекдотов, основывающихся на игре слов именно русского языка. Во многих случаях можно было бы найти ряд разных вариантов перевода, выбор предпочтения одного из них является скорее всего делом вкуса.

Одна из целей этого сборника анекдотов – показать финнам человеческую сторону русских, которая в финской беседе о русских часто остается в тени одностороннего обсуждения общественных проблем. Главная цель, однако, – представить читателю радостные моменты. Если он не раз захохочет, книга не была составлена зря. Однако невозможно, чтобы все анекдоты понравились всем. Анекдоты нельзя читать как роман, их нужно смаковать, читать медленно, останавливаясь на каждом отдельно. Лучший эффект достигается при рассказывании их в хорошей компании в удобный момент.

Арто Мустайоки

1. Знаменитые политики

Анекдоты о знаменитых политиках и государственных деятелях берут начало в России с анекдотов об Иване Грозном. От них тянутся нити к анекдотам о Ленине и Сталине. Вообще в России анекдоты о тиранах всегда остаются актуальными, слишком актуальными, и они не только смешны, но и страшны. Теперь появились анекдоты о Путине, и это еще один виток этой традиции. Количество анекдотов о государственных деятелях не прямо отражает их политическую значимость. Если у вождя есть какие-либо человеческие слабости или странные манеры (как, например, у Хрущева, Брежнева и Ельцина), он легко становится героем массы анекдотов.

*

- Почему Ленин носил ботинки, а Сталин – сапоги?
- При Ленине Россия была загажена лишь по циклолотку.

*

- Спрашивают одного старого человека:
- Скажите, как вы жили при Ленине?
  - Как в водосточной трубе: темно, страшно, но впереди виден какой-то просвет.
  - Ну, а как вы жили при Сталине?

1. Tunnettuja poliitikkoja

Poliitikkoja ja valtiomiehiä pilkkaavia vitsejä on Venäjällä kerrottu Iivana Julman ajoista lähtien. Iivana-vitseistä kulkee katkeamaton lanka Lenin- ja Stalin-vitseihin: tyrannivitsit eivät ikävä kyllä ole koskaan menettäneet ajankohtaisuuttaan Venäjällä. Mitä hilpeämpiä vitsit olivat, sitä hirveämpiä niiden seuraukset. Hiljattain ilmaantuneet Putin-vitsit ovat tämän perinteen uusin lenkki. Valtiomiestä koskevien vitsien määrä ei riipu pelkästään tämän poliittisesta merkityksestä. Mikäli johtajalla sattuu olemaan jokin inhimillinen heikkous tai omalähtoisia tapoja (kuten esim. Hruštšovilla, Brežnevillä ja Jeltsinillä), hänen mahdollisuutensa päästä epäluokisten vitsien sankariksi paranevat huomattavasti.

*

- Miksi Lenin piti jalassaan kenkiä, mutta Stalin saappaita?
- Leninin aikana Venäjä oli vasta nilkkaan asti sonnassa.

*

- Eräältä vanhalta mieheltä kysytään:
- Kertokaapa, miten elite Leninin aikana?
  - Kuin viemäriputkessa: on pimeää, pelottaa, mutta edessä näkyy kuitenkin valoa.
  - Entä miten elite Stalinin aikana?

– Как в трамвае: один ведет, большинство сидит, остальные трясутся.

– А как вы жили при Хрущеве?

– Как в ТУ-104: летим высоко, дали широки, все блюют, а деваться некуда.

– А как вы живете при Брежнев?

– Как в такси: чем дальше, тем дороже.

Я думаю, что до сегодняшних цен и до сегодняшнего такси этот старик так и не дожил.

*

На выставке висит картина «Ленин в Польше». На картине шалаш, из которого торчат две пары голых ног – мужские и женские.

– Это шалаш в Разливе, – объясняет гид. – Ноги принадлежат Дзержинскому и Крупской...

– А где же Ленин?

– Ленин в Польше.

*

На открытии Олимпийских игр в 1980 г. в Москве выходит на трибуну в Лужниках Брежнев и произносит вступительную речь:

– О...о...о...

К нему подбегает председатель Олимпийского комитета и шепчет:

– Леонид Ильич, это же кольца олимпийские, текст ниже.

– Kuin raitiovaunussa: yksi ohjaa, enemmistö istuu ja loput tärisyvät.

– Entä Hruštšovin aikana?

– Kuin lentokoneessa: lennetään korkealla, näkymät ovat mahtavat, kaikkia oksettaa, mutta sille ei mahda mitään.

– Miten sitten elitte Brežnevin aikana?

– Kuin taksissa: mitä kauemmas sitä kalliimpaa.

Tämä vanhus ei arvatenkaan elänyt näkemään nykyisiä hintoja eikä nykyisiä takseja.

*

Näyttelyssä on esillä taulu nimeltä ”Lenin Puolassa”. Tauluun on kuvattu risumaja, josta töröttävät kahdet paljaat jalat, miehen ja naisen.

– Tämä maja on Razlivissa, – selittää opas. – Jalat kuuluvat salaisen poliisin päällikölle Felix Dzeržinskille ja Leninin vaimolle Nadežda Krupskajalle.

– Mutta missä Lenin oikein on?

– Lenin on Puolassa.

*

Moskovan vuoden 1980 olympiakisojen avajaisissa Brežnev astuu Lužnikin stadionin korkealle ja lausuu avajaisanat:

– Oo...oo...oo...

Olympiakomitean puheenjohtaja juoksee hänen luokseen ja kuiskaa:

– Leonid Iljitš, ne ovat olympiarenkaat, teksti on lempana.

Помер Ленин. Решают Бог с Чертом, куда его направить. В рай или ад. Порешили, что в ад. Прошла неделька-другая. Снова встречаются Бог и Черт.

- Привет, Бог.

- Привет, Черт. Как дела?

- Хреново, Бог. Черти взбунтовались. Требуют восьмичасовой рабочий день, пятидневную неделю, для улучшения условий труда требуют поставить кондиционеры... Может, ты заберешь от меня этого Ленина к себе в Рай?

- Ладно.

Прошла еще неделька. Идет Черт, видит Бога, бегущего с книгами под мышкой.

- Привет, Бог, как дела?

- Во-первых, не Бог, а товарищ Бог, во-вторых, Бога нет, а в-третьих, не мешай, я спешу на партсобрание ангелов...

*

Ехал поезд и вдруг остановился: рельсы кончились.

1. Ленин попросил всех пассажиров выйти, хорошенько поработать часиков 200 подряд, пока что-нибудь не придумают.

2. Сталин приказал расстрелять всех пассажиров первого вагона, а потом и остальных, если к утру поезд не двинется.

Lenin on kuollut. Jumala ja Paholainen miettivät mihin hänet pitäisi panna: taivaaseen vai helvettiin. Päättävät lopulta, että helvettiin. Kuluu pari viikkoa. Jumala ja Paholainen tapaavat uudelleen.

- Terve, Jumala.

- Terve, Paholainen. Miten menee?

- Kurjasti. Pirut ovat nousseet kapinaan. Ne vaativat kahdeksantuntista työpäivää, viisipäiväistä työviikkoa ja työolojen parantamiseksi vielä ilmastointia... Voisitko kenties ottaa sen Leninin taivaaseen?

- Hyvä on.

Taas kuluu viikko. Paholainen näkee Jumalan juoksevan kirjoja kainalossaan.

- Terve, Jumala. Mitä kuuluu?

- Ensinnäkään en ole Jumala, vaan toveri Jumala. Toiseksi Jumalaa ei ole olemassa. Kolmanneksi, älä häiritse, minulla on kiire enkelien puoluekokoukseen...

*

Matkalla oleva juna pysähtyy äkisti, sillä edestä puuttuvat kiskot.

1. Lenin pyytää kaikkia matkustajia ulos ja tekeään noin 200 tuntia töitä kunnes keksitään jotain.

2. Stalin kääsee teloittaa kaikki matkustajat ensimmäisestä vaunusta ja loput aamulla, jos juna ei siihen mennessä ole lähtenyt liikkeelle.

3. Хрущев распорядился, чтобы шпалы сзади перенесли вперед.

4. Брежнев приказал закрыть все окна и расшатывать состав, создавая таким образом впечатление движения.

5. Горбачев решил не делать ничего, но разрешил всем выйти наружу и громко орать: «У нас нету рельсов и даже еды нету в вагоне-ресторане!»

6. Ельцин быстренько приказал атаковать Российский парламент в надежде, что все скоро забудут об этом дурацком железнодорожном инциденте.

*

- Ваше хобби, товарищ Сталин?
- Собираю анекдоты про себя.
- И как много собрали?
- Два с половиной лагеря.

*

Рассказывают, что когда американцы высадились на Луне, Л. И. Брежнев вызвал в Кремль наших космонавтов и сказал:

- Американцы на Луне. Нужно их переплюнуть, мы решили послать вас на Солнце.

Космонавты заволновались:

- Мы же там все сгорим!

3. Hruštšov määrää, että rataa siirretään takaa eteen.

4. Brežnev käskee sulkea kaikki ikkunat ja keikuttaa junaa, jotta saataisiin aikaan vaikutelma liikkeestä.

5. Gorbatšov päättää olla tekemättä mitään, mutta antaa kaikkien mennä ulos ja julistaa kovaäänisesti: "Meillä ei ole kiskoja eikä edes ruokaa ravintolavaunussa!"

6. Jeltsin käskee hyökätä pikaisesti Venäjän parlamenttiin siinä toivossa, että pian tämä typerä tapaus rautateillä unohdetaan.

*

- Mitä harrastatte, toveri Stalin?
- Kerään itsestäni kertovia vitsejä.
- Kuinka monta olette jo saanut kokoon?
- Kaksi ja puoli leirillistä.

*

Kerrotaan, että kun amerikkalaiset olivat laskeutuneet kuuhun, Brežnev kutsui Kremliin Neuvostoliiton kosmonautit ja sanoi:

- Amerikkalaiset ovat jo kuussa. Heidän saavutuksensa pitää ylittää, siispä päätimme lähettää teidät aurinkoon.

Kosmonautit hämmentyivät:

- Mutta mehän palamme siellä poroksi!

– Вы что же, думаете, в правительстве дураки сидят? Вы полетите ночью.

*

Когда Михаил Горбачев женился на Раисе Максимовне, у них не было не только квартиры, но даже отдельной комнаты, и первую брачную ночь они провели в общежитии, попросив соседей пока что сходить прогуляться. «А правда, что в Америке даже у негров бывают отдельные квартиры?» – спросила Раиса Максимовна Михаила Сергеевича, как только соседи вышли. Именно в эту ночь Михаил Горбачев поклялся уничтожить Советский Союз и он, как известно, исполнил эту свою клятву.

*

Сходства Президента РФ (БЕ) и Windows 95.

- Работают, но постоянно глючат.
- Никто не знает, чего от них ожидать.
- Никому не нравятся, но вынуждены терпеть.
- Никто не знает смысла их сообщений.
- Имеют друзей по имени Билл.
- Ожидаемая смена версий в 2000 году.
- Оба имеют кнопку «Пуск».

Но у Windows есть бесспорное преимущество: при зависании всегда можно нажать кнопку Reset.

– Luuletteko, että hallituksessa istuu typeryksiä? Lennätte sinne tietenkin yöaikaan.

*

Kun Mihail Gorbatšov meni naimisiin Raisansa kanssa, heillä ei ollut asuntoa eikä edes erillistä huonetta käytössään. Hääyönsä he viettivät asuntolassa pyytäen naapureitaan lähtemään vähäksi aikaa ulos kävelylle. Kun naapurit olivat lähteneet, Raisa Maksimovna kysyi Mihail Sergejevitsiltä: "Onko totta, että Amerikassa jopa neekereillä on erilliset asunnot?" Juuri tuona yönä Mihail Gorbatšov vannoi tuhoavansa Neuvostoliiton ja kuten tiedetään, sen hän tekikin.

*

Boris Jeltsinin ja Windows 95:n yhtäläisyyksiä:

- Toimivat, mutta temppuilevat jatkuvasti.
- Kukaan ei tiedä mitä niiltä odottaa.
- Kukaan ei niistä pidä, mutta niitä on pakko käyttää.
- Kukaan ei ymmärrä niiden ilmoituksia.
- Molemmilla on ystävä nimeltä Bill.
- Odotettavissa uusi versio vuonna 2000.
- Käynnistysnappi kuuluu kummankin tarpeistoon.

Windowsissa on kuitenkin se kiistaton etu, että sen jumiutuessa voi aina painaa "Reset"-nappia.

1917 год – Ленин: «В 1980 году в стране наступит коммунизм.»

1980 год – Брежнев: «К 2000 году каждый советский гражданин будет обеспечен жильем.»

1999 год – Ельцин: «До конца моего срока, понимаешь, каждый россиянин должен побывать на месте Премьера.»

*

Заходит на почту Ельцин получить перевод, а паспорт забыл.

Ему кассирша говорит:

– Не можем вам выдать деньги, пока не удостоверим личность.

Ельцин ей в ответ:

– Да ты что я ж Борис Николаевич Ельцин, Президент Российской Федерации, спроси кого хочешь.

Кассирша посоветалась с начальством и говорит:

– Ну нет у вас с собой паспорта, как-нибудь еще подтвердить свою личность можете?

Он ей в ответ:

– Это как это?

Кассирша ему говорит:

– Вот был тут Киркоров тоже без паспорта, он нам спел, мы ему деньги выдали. Потом Кафельников заходил, так он с моим сменщиком сет сыграл, тоже свои деньги получил. Вот и вы что-нибудь придумайте.

Ельцин почесал репу и говорит:

Ленин vuonna 1917: ”Vuonna 1980 maassa koitetaan kommunismi.”

Brežnev vuonna 1980: ”Vuoteen 2000 mennessä jokaisella neuvostokansalaisella on asunto.”

Jeltsin vuonna 1999: ”Kauteni loppuun mennessä jokainen venäläinen on saanut toimia pääministerinä!”

*

Jeltsin menee postiin hakemaan postiosoitukse-
na lähetettyjä rahoja mutta unohtaa ottaa henkilö-
öllisyystodistuksensa mukaan.

Kassaneiti sanoo hänelle:

– Emme valitettavasti voi antaa teille rahoja, ellette voi todistaa henkilöllisyyttänne.

Jeltsin vastaa hänelle:

– Siis mitä, minähän olen Boris Nikolajevitš Jeltsin, Venäjän Federaation presidentti, kysy keneltä vaan!

Kassaneiti neuvottelee esimiehensä kanssa ja sanoo:

– No, jos teillä ei nyt siis ole passia, niin voitteko todistaa henkilöllisyytenne jollakin muulla tavalla?

– Eli siis miten?

– Täällä kävi laulaja Kirkorov myös ilman papereita, mutta kun hän lauloi meille, niin annoimme hänelle rahat. Sitten tuli tennistähti Kafelnikov ja pelattuaan erään työkaverini kanssa hänkin sai rahansa. Niin että keksikää tekin jotain.

Jeltsin raapii päätään ja sanoo:

– Да знаете, мне что-то только хуйня всякая в голову лезет...

– Чудесно, Борис Николаевич! Вам крупными или мелкими деньги выдать?

*

Владимир Жириновский: Я готов плюнуть тому в лицо, который скажет, что я некультурный.

Mitä tuijotatte? Poliitikka on likaista peliä!

Krokodil 11/1999 / V. Tarasenko

– Minulle ei kyllä tule mieleen kuin ihan joutavanpäiväistä...

– Hienoa, Boris Nikolajevitš! Haluatteko rahanne moina vai pieninä seteleinä?

*

Vladimir Žirinovski: Syljen päin naamaa sitä, joka väittää, että olen sivistymätön.

Onnittelten! Teidät on valittu toiseksi kaudeksi.

Krokodil 2/1998 / K. Maltsev

Подходит время выборов нового политического лидера, и Ваш голос обязательно будет засчитан. Перед Вами характеристики трех главных фаворитов:

Кандидат 1.

Неоднократно был замечен в связях с полуподпольными финансовыми воротилами и бывшими бандитами. Физически нездоров. Имел двух любовниц. Заядлый курильщик. Выпивает 8-10 martini каждый день.

Кандидат 2.

Дважды изгонялся со своей службы. Имеет привычку спать до полудня. Во время учебы употреблял наркотики. Каждый вечер выпивает бутылку коньяка.

Кандидат 3.

Имеет боевые награды за мужество и героизм. Вегетарианец. Не курит. Из алкогольных напитков время от времени употребляет только пиво. Никогда не был замечан ни в каких подозрительных контактах с мафией, уголовниками, «отмывке» денег или иных незаконных действиях. Скромнен в быту.

Проголосуйте за Вашего кандидата:

1. _____
2. _____
3. _____

Спасибо.

Toimitetaan uuden poliittisen johtajan vaali ja Teidän äänenne ratkaisee. Edessänne näette luonnehdinnat kolmesta pääehdokkaasta:

Ehdokas 1.

Jäänyt toistuvasti kiinni yhteyksistä maan alla toimiviin liikemiehiin ja entisiin gangstereihin. Terveystila huono. Ollut kaksi rakastajatarta. Ketjupolttaja. Juo joka päivä 8-10 martinia.

Ehdokas 2.

Ajettu kahdesti pois virastaan. Tapana nukkua puoleenpäivään. Käytti opiskeluaikanaan huumeita. Juo joka ilta pullollisen konjakkia.

Ehdokas 3.

Palkittu sotilaskunniamerkein rohkeudesta ja neuvokkuudesta. Kasvissyöjä. Ei polta. Alkoholi-juomista nauttii vain silloin tällöin olutta. Ei ole koskaan epäilty mistään yhteyksistä mafiaan, rikollisiin, rahanpesuun tai mihinkään laittomaan toimintaan. Elää vaatimattomasti.

Äänestäkää mieleistänne ehdokasta:

1. _____
2. _____
3. _____

Kiitos.

Список кандидатов:

Кандидат 1 – Франклин Д. Рузвельт.
Кандидат 2 – Уинстон Черчилль.
Кандидат 3 – Адольф Гитлер.

*

Предвыборные программы:

Зюганов: Всех раскулачу!
Путин: Всех посажу!
Ельцин: Всех пересажу!
Жириновский: Всех покусаю!
Харитонов: Всем восстанавливаю по памятнику!
Лебедь: Я что, похож на идиота? Всех по-
строю!
Явлинский: Все равно не поймете...

*

26 марта 2000 г. Вишняков, председатель избирательной комиссии входит к Путину.
– Товарищ и.о. Президента, у меня для Вас две новости – хорошая и плохая.
– Давайте уж с плохой начинайте. А потом и хорошую...
– Зюганов набрал 75 процентов.
– Оххх, йе!!! Да какая же теперь хорошая-то может быть?!

– Как какая?! Да Вы-то набрали 76!!!

Ehdokaslista:

Ehdokas 1 – Franklin D. Roosevelt
Ehdokas 2 – Winston Churchill
Ehdokas 3 – Adolf Hitler

*

Vaaliohjelmia:

Zjuganov: Sosialisoin kaiken!
Putin: Toimitan kaikki linnaan!
Jeltsin: Pistän kaikki vaihtamaan paikkojaan!
Žirinovski: Puren kaikkial!
Haritonov: Pystytän kaikille patsaan!
Lebed: Näytänkö minä idiootilta? Panen kaikki
●●● omaan riviin!
Javlinski: Yhtä kaikki, ette kumminkaan tajua...

*

On 26. maaliskuuta vuonna 2000. Vaalilautakunnan puheenjohtaja Višnjakov tulee Putinin luo.
– Toveri v.t. presidentti, minulla on Teille sekä
hyviä että huonoja uutisia.
– No aloitetaan huonoista, ja sitten vasta hyvät...
– Zjuganov sai 75 prosenttia äänistä.
– No mikä tämän jälkeen voi olla se hyvä uutis-
●●● on?
– Mikäkö? Te saitte 76 prosenttia!

2. Советские анекдоты

Анекдоты советского времени могут быть объединены в единый развернутый эпос о советском человеке. Анекдоты на эти темы отличались остротой, но не в критике состояла их суть – они заставляли вздохнуть с улыбкой, забыть о тяготах советской жизни, иногда даже понять некоторые ее стороны. Тот факт, что они были запрещенными, только делал их более популярными. Теперь анекдоты, включенные в настоящий раздел, интересны не только тем, что могут вызывать смех и у современного человека: они важны также как исторический источник, как летопись времени.

*

Встречаются два одноклассника через 20 лет после окончания школы.

– Ну как дела? Где работаешь?

– В КГБ.

– Ух ты! Ни разу не видел живого кэгэбэшника! Чем вы хоть там занимаетесь?

– Если коротко – теми, кто не доволен советской властью.

– А что, есть довольные?

– Есть, но ими занимается ОБХСС.

2. Neuvostovitsit

Neuvostoaikaiset vitsit voi nähdä yhtenä valtaisana vitsieepoksena, sankarina homo sovieticus. Niin teräviä kuin neuvostovitsit olivatkin, olennaista niissä ei kuitenkaan ollut kritiikki, vaan se, että ne pakottivat hymyn huulille, saivat unohtamaan neuvostoelämän raskat, joskus jopa ymmärtämään joitakin sen piirteitä. Se että vitsit olivat kiellettyjä luonnollisesti vain lisäsi niiden suosiota. Tähän osastoon valitut vitsit eivät ole kiinnostavia vain siksi, että ne voivat saada nykyihmisenkin nauramaan, vaan niillä on arvonsa myös historiallisena lähteenä, aikakautensa kronikkana.

*

Kaksi entistä luokkatoveria tapaa 20 vuotta koulun päättymisen jälkeen.

– No, mitä kuuluu? Missä olet töissä?

– KGB:ssä.

– Ohoh! Enpä ole ikinä tavannut ketään, joka olisi KGB:ssä töissä. Mitä te oikein teette siellä?

– No, lyhyesti sanottuna jahtaamme niitä, jotka ovat tyytymättömiä Neuvostoliittoon.

– Mitä, onko tyytyväisiäkin?

– On, mutta niitä jahtaa rikospoliisin varkaus- ja omaisuusrikosyksikkö.

В Советском Союзе безработицы нет.
Безработицы нет, но никто не работает.
Никто не работает, но план перевыполняют.
План перевыполняют, но в магазинах ничего нет.

В магазинах ничего нет, но у всех все есть.
У всех все есть, но все недовольны.
Все недовольны, но все «ЗА!»

*

– Где в СССР больше всего хлеба?
– В котлетах.

*

– Что можно было купить на одну копейку до денежной реформы 61-ого года?
– Ничего.
– А после?
– В десять раз больше ничего.

*

Какая разница между капитализмом и социализмом?
– При капитализме человек человеку – волк, а при социализме – товарищ волк.

30

Neuvostoliitossa ei ole työttömyyttä.
Ei ole työttömyyttä, mutta kukaan ei tee töitä.
Kukaan ei tee töitä, mutta viisivuotissuunnitelma ylitetään joka kerta.

Viisivuotissuunnitelma ylitetään joka kerta, mutta kaupossa ei ole mitään.

Kaupossa ei ole mitään, mutta kaikilla on kaikkea.

Kaikilla on kaikkea, mutta kaikki ovat tyytymättömiä.

Kaikki ovat tyytymättömiä, mutta kaikki äänestävät järjestelmän puolesta!

*

– Missä Neuvostoliitossa on eniten leipää?
– Lihapullissa.

*

– Mitä Neuvostoliitossa sai yhdellä kopeekalla ennen vuoden 1961 rahauudistusta?
– Ei mitään.
– Entä sen jälkeen?
– Kymmenen kertaa enemmän ei mitään.

*

Mitä eroa on kapitalismilla ja sosialismilla?
– Kapitalismissa ihminen on ihmiselle susi, sosialismissa – toveri susi.

31

Тело Сталина некоторое время находилось в Мавзолее «бок о бок» с Лениным. Когда к власти пришел Хрущев, тело решили вынести, но куда – решить было трудно.

Ночью в апартаментах Хрущева в Кремле раздался телефонный звонок.

– Говорит Бен-Гурион (премьер Израиля). Здравствуйтесь, господин Хрущев! Мы слышали, у вас затруднения – не знаете, куда девать одно мертвое тело. Мы готовы помочь вам и заберем его к себе в Израиль.

– Огромное спасибо, – обрадовался сперва Хрущев. Потом спохватился и закричал – Не годится! У вас там уже один воскрес!

*

Плакат на здании обкома: «КТО У НАС НЕ РАБОТАЕТ, ТОТ НЕ ЕСТЬ!»

*

На приеме у психиатра:

– Доктор, у меня расстройство личности – я думаю одно, говорю другое, а делаю третье.

– Это доказывает лишь то, что вы вполне нормальны!

Stalinin ruumista pidettiin jonkin aikaa mausoleumissa Leninin vierellä. Kun Hruštšov sitten tuli valtaan, niin Stalinin ruumis päätettiin siirtää pois mausoleumista. Oli kuitenkin vaikea keksiä paikkaa, mihin se siirrettäisiin.

Yöllä Hruštšovin asunnossa soi puhelin.

– Päivää, herra Hruštšov. Täällä Israelin pääministeri. Kuulimme, että te ette tiedä, mihin panisitte yhden ruumiin. Me olemme valmiita auttamaan teitä. Voimme ottaa ruumiin meille Israeliin.

– Suurkiitos! – ilahdutti Hruštšov ensin, mutta tajusi yhtäkkiä jotain ja huudahti: – Ei käy! Teillähän jo yksi ruumis nousi kuolleista!

*

Kyltti aluekomitean seinällä: ”KEN EI MEILLÄ TYÖTÄ TEE, SEN EI SYÖMÄNKÄÄN PIDÄ!”

*

Psykiatrin vastaanotolla:

– Minä luulen, että persoonani on jakautunut. Minä ajattelen yhtä, puhun toista ja teen kolmatta.

– Mutta sehän vain todistaa, että olette täysin normaali!

Почему советское солнце с утра такое радостное?
– Потому что оно знает, что к вечеру будет на Западе.

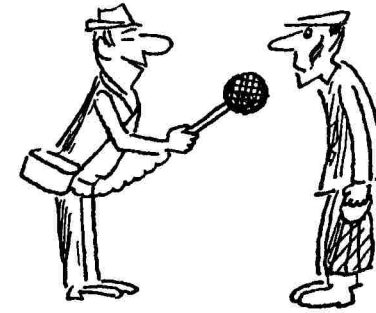

Tuus poika suosiolla alas, ennen kuin tullaan hakemaan!

Krokodil 27/1991 / V. Mohov, R, Drukman

Miksi aurinko on Neuvostoliitossa aamuisin niin iloinen?

– Se tietää, että illaksi se pääsee länteen.

– Что вы думаете о реализации Продовольственной программы?

– Mitä mieltä olette elintarvikeohjelman toteutuksesta?

Krokodil 3/1991 / J. Terepanov

- Что такое скелет?
- Это колхозник, который сдает государству шерсть, сало, мясо и яйца.

*

- Сегодня мы идем в театр! Будем смотреть «Живой труп».
- Надоело уже – все про Ленина да про Ленина!

*

После денежной реформы 1961 года мужик приехал в город с мешком денег – обменять деньги на новые. Он свалил мешок в углу сберкассы, а сам пошел узнавать, в каком окошке меняют. Когда он вернулся, деньги валялись на полу, а мешок исчез.

*

Матч по легкой атлетике СССР-США. Бегут двое. Американец победил. Советские газеты сообщили: «В беге на 100 метров советский спортсмен пришел одним из первых. Американский бегун был предпоследним.»

- Mikä on neuvostoliittolainen luuranko?
- Se on kolhoosilainen, joka antaa valtiolle laskinsa, lihansa ja munansa.

*

- Tänään menemme teatteriin katsomaan näytelmää ”Elävä ruumis”.
- Voi ei! Pitääkö niiden aina kertoa Leninistä?

*

Vuoden 1961 rahauudistuksen jälkeen eräs maajussi tuli kaupunkiin rahasäkin kanssa. Hän halusi vaihtaa rahat uusiin. Hän jätti säkin säästöpankin nurkkaan ja meni katsomaan, millä luukulla rahoja vaihdetaan. Kun hän tuli takaisin, rahat lojuivat lattialla, mutta säkki oli kadonnut.

*

Yleisurheilukilpailut Neuvostoliiton ja USA:n välillä. Juoksukilpailussa oli kaksi kilpailijaa ja amerikkalainen voitti. Neuvostoliittolaiset lehdet kirjoittivat: ”100 metrin juoksussa neuvostoliittolainen oli ensimmäisten joukossa, amerikkalainen juoksija oli toiseksi viimeinen.”

Сотрудник советского посольства в Париже пришел в бордель, выбрал девицу и удалился с ней в номер. Вдруг оттуда донесся истошный женский вопль:

- Ради Бога, только не это!
На крики явилась мадам.
- Марго, сколько раз я вам говорила: желание клиента – закон!
- Мадам, он хочет заплатить мне рублями!..

*

- Вовочка, за что тебя выгнали из класса?
- Я классовый враг.

*

- Правда ли, что Америка на первом месте в мире по числу автомобилей?
- Правда, но зато Советский Союз на первом месте по числу мест для стоянки.

Neuvostoliiton Pariisin suurlähetystön työntekijä meni bordelliin, valitsi tytön ja meni hänen kanssaan huoneeseen. Äkkiä huoneesta alkoi kuulua hirvittävä naisen huuto:

- Voi hyvä jumala! Ei sitä!
Madame kuuli huudon ja meni katsomaan, mitä tapahtuu:
- Margot, kuinka monta kertaa olen sanonut sinulle, että asiakkaan tahto on laki!
- Mutta madame, hän haluaa maksaa minulle ruplissa!

*

- Vovotška, miksi sinut heitettiin ulos luokasta?
- Olen kuulemma luokkavihollinen.

*

- Onko totta, että amerikkalaiset valmistavat eniten autoja maailmassa?
- On, mutta Neuvostoliitto on ykkösenä pysäköintitilan määrässä.

3. Новые русские

Основные атрибуты новых русских в анекдоте – шестисотый Мерседес, малиновый пиджак, особому сложенные пальцы рук, как можно более толстая золотая цепочка и несколько мобильных телефонов. В этих анекдотах описывается новая модель социального поведения нуворишей. Ситуация дикого капитализма потребовала своего культурного героя. Анекдоты о новых русских пародийно преобразуют тот безумный, криминальный мир, который являет собой современная российская действительность. В анекдотах о новых русских можно найти черты традиционных анекдотов о стране дураков: герой не только превосходит всех силой, храбростью, богатством, могуществом, но и невообразимой тупостью.

*

Едет новый русский зимой по мосту через реку. Вдруг его останавливают бандиты, вытаскивают из машины и тащат к проруби. Раз – окунают головой в прорубь:

– Деньги есть?

Н.Р.:

– Нет, нету.

Второй раз головой в прорубь:

– Золото есть?

Н.Р.:

– Нет, нету.

3. Uusvenäläiset

Uusvenäläisten tuntomerkkeihin vitseissä kuuluvat Mersu 600, vadelmanpunainen pikkutakki, kulkeminen etu- ja pikkusormi pystyssä, mahdollisimman paksu kultaketju kaulassa ja muutama kännykkä taskussa. Näissä vitseissä kuvataan uusrikkaan luokan uudenlaista elämäntapaa: nousukkaat ovat tämän päivän Venäjällä rehoittavan ryöstökapitalismin sankareita. Vitseistä heijastuu se mieletön ja rikollinen maailma, joka Venäjän nykytodellisuutena tunnetaan. Uusvenäläisistä kertovissa vitseissä on löydettävissä piirteitä hölmöläisvitseistä: niiden sankarit päihittävät kaikki muut paitsi uljuudessaan, rikkaudessaan ja mahtavuudessaan myös suunnattomassa typeryydessään.

*

Uusvenäläinen ajaa siltaa pitkin joen yli. Yhtäkkiä hänet pysäyttää joukko varkaita ja raahaa hänet avannon luo. Varkaat painavat hänen pänsä veden alle ja kysyvät:

– Onko rahaa?

Uusvenäläinen vastaa:

– Ei ole.

Roistot painavat pään toisen kerran veteen:

– Onko kultaa?

– Ei ole.

Третий раз головой в прорубь:
– Бриллианты есть?
Н.Р.:
– Послушайте, мужики, вы либо глубже оку-
най­те, либо маску дайте, ни черта ж не видно!

*

Сын нового русского приходит к отцу:
– Пап, а у соседа Димки в школе сифилис на-
шли!
– Базара нет, завтра сделаем тебе еще круче!

*

Один новый русский после бани спрашивает
другого:
– Слушай, ты не знаешь, почему у нас, новых
русских, после бани рожа красная?
– Это все пиджаки проклятые линяют!

*

Новый русский приходит в универсальный
магазин:
– Мне нужен малиновый мерседес и черный
пиджак.
– Может быть, наоборот?
– Я что, лох каждый день одно и тоже поку-
пать?

42

Ja kolmannen kerran pää avantoon:
– Entäs timantteja?
Uusvenäläinen kärsimättömänä:
– Kuulkaahan nyt, työntäkää pää syvemmälle tai
hankkikaa sukelluslasit – eihän siellä näe mitään!

*

Uusvenäläisen poika tulee koulusta kotiin ja
selittää huolestuneena isällensä:
– Naapurin Dimkalta löydettiin syfilis koulussa!
– Ei hätää! Huomenna hankimme sinulle vielä
paremman!

*

Saunan jälkeen uusvenäläinen kysyy kaveril-
taan:
– Minkähän takia meillä uusvenäläisillä naama
on saunan jälkeen niin hemmetin punainen?
– Nämä pirun pikkutakit päästävät väriä!

*

Uusvenäläinen tulee tavarataloon:
– Tarvitsen vadelmanpunaisen mersun ja mus-
tan pikkutakin.
– Kenties toisinpäin?
– Mitä, pitääkö sitä muka joka päivä yhtä ja sa-
maa ostaa?

43

В школе для новых русских учительница спрашивает:

– Дети, кто купил домашнее задание, поднимите, пожалуйста, пальцы.

*

Приходит дочка с женихом домой и говорит своей мамаше, мол, вот жениха привела, он новый русский и всё такое. Мамаша ей шепчет:

– Да ты что, он даже гвоздя забить не сможет!!!

Н.Р. услышал это и говорит:

– Вы что, у меня на это дело есть специалисты! Давай адрес Гвоздя!

*

Купил новый русский детский конструктор ЛЕГО и рассказывает своему товарищу:

– Вот на нем написано: от 2-х до 4-х лет... А я его за два месяца собрал.

*

Сидит новый русский на нудистском пляже в красном пиджаке, потягивает «Мартини», видеокамеру в руке держит, к нему охранник подходит и говорит:

– Ты что в пиджаке сидишь? Это ж нудистский пляж, тут люди отдыхают.

Uusvenäläisten koulussa opettaja sanoo:

– Ne, jotka ovat ostaneet kotitehtävät, nostakaa sormenne.

*

Tyttö tuo sulhasensa näyttille kotiinsa: ”Äiti, tässä on sulhaseni, hän on uusrikas.” Äiti kuiskaa:

– Mutta eihän tuo saa naulaakaan hakatuksi!

Uusvenäläinen kuulee ja sanoo:

– Älkäähän nyt. Sitä varten minulla on spesialistit. Antakaa vain Naulan osoitel

*

Uusvenäläinen oli ostanut lasten Lego-pakkauksen ja kertoi ystävälleen:

– Pakkauksessa luki: kahdesta neljään vuoteen, mutta minä kokosin sen kahdessa kuukaudessa.

*

Uusvenäläinen istuu nudistirannalla punaisessa pikkutakissa, videokameraa pidellen ja martinia siemailleen. Hänen luokseen tulee vartija ja sanoo:

– Mitä sinä täällä oikein pikkutakissa istut? Tämmähän on nudistiranta, ihmiset tulevat tänne viettämään lomaa.

- Нудистский пляж? Ни хрена себе, а мне в турагентстве, когда 1000\$ брали, сказали: массовый стриптиз.

*

Встречаются два новых русских, у которых дети маленькие одного возраста.

- У нашего уже два зубика прорезалось.
- А я своему уже все золотые вставил.

*

Прогуливается новый русский со своей маленькой дочуркой по берегу живописного озера. Видит - художник рисует пейзаж. Новый русский с дочкой встают у него за спиной и наблюдают за работой художника. Через некоторое время новый русский назидательно говорит дочке:

- Вот смотри, дочка, как дядька без поляроида мучается!

*

Приходит маленький грузинский мальчик домой и говорит:

- Папа, мне сегодня в школе сказали, что я - грузин. Это правда?
- Да, сынок.
- Папа, и ты - грузин?

46

- Nudistiranta? Mitä sä höpötät, matkatoimistossa veloitettiin 1000 dollaria ja sanottiin, että täällä esitetään joukko-strip-tease.

*

Kaksi uusvenäläistä tapaa. Heillä on samanikäiset pienet lapset.

- Meidän lapselle on puhjennut jo kaksi pikku hammasta.
- Minä laitoin omalleni jo kaikki kullasta.

*

Uusvenäläinen on kävelyllä pienen tyttärensä kanssa maalauksellisen kauniin järven rannalla. Hän huomaa taiteilijan ikuistamassa maisemaa. Uusvenäläinen tyttäreineen pysähtyy taiteilijan selän taakse katselemaan työtä. Jonkin ajan kuluttua uusvenäläinen sanoo opettavaisesti tytölle:

- Katso nyt kuinka setä joutuu raatamaan, kun ei omista Polaroid-kameraa!

*

Pieni gruusialaispoika tulee kotiin ja kysyy isältään:

- Isä kuule, koulussa sanottiin että mä olen gruusialainen. Onko se totta?
- Onhan se totta.
- Oletko säkin isä gruusialainen?

47

- Да, сынок.
- Папа, а мой старший брат Гиви – он тоже грузин?
- Нет сынок, он новый русский.

*

Черный новый русский решил купить 600-й мерседес. Приходит в автосалон и говорит:

- Подберите мне, пожалуйста, 600-й мерседес черного цвета. И чтобы все стекла были затемненные. И чтобы колпаки на колесах были черные. И внутри чтобы все было обито черной кожей.

Ну, справили ему такой автомобиль. Он, довольный, достает сотовый телефон и звонит жене:

- Привет, жена, только что купил 600-й мерседес.
- Какого цвета?
- Телесного, конечно.

*

Новый русский у психиатра:

- У меня расстройство сна. Мне снится сон, что я распаковываю и начинаю считать новую пачку долларов. И всегда не хватает одной купюры! После этого я просыпаюсь в холодном поту.

- Попробуйте в следующий раз посчитать что-нибудь более нейтральное, баранов, например. Через неделю:

48

- Olenhan minä.
- Kuule isä, onko isoveljeni Givikin gruusialainen?
- Ei, hän on uusvenäläinen.

*

Tummaihoineen uusvenäläinen päätti ostaa Mersu 600:sen. Hän astuu sisään autokauppaan ja sanoo:

- Haluaisin mustan Mersu 600:sen tummenneilla laseilla, mustilla kapseleilla ja mustalla nahalla päällystetyillä penkeillä.

No, hänelle hommattiin sellainen ajoneuvo. Tyytyväisenä uusvenäläinen kaivaa kännykkänsä esiin ja soittaa vaimolleen.

- Kuule, ostin juuri Mersu 600:sen.
- No minkä värisen?
- Ihonvärisen tietenkin.

*

Uusvenäläinen psykiatrilla:

- Minulla on unihäiriö. Näen unta, että avaan uuden ja taas uuden dollarinipun ja alan laskea seteleitä, ja aina nipuista puuttuu yksi seteli! Sen jälkeen herään aivan hiestä märkänä.

- Yrittäkää laskea seuraavalla kerralla jotain neutraalimpaa, esimerkiksi lampaita. Viikon kuluttua vastaanotolla:

49

- Доктор, не помогает. Пока считаю до 99 - все нормально. А потом приходит сотый баран и говорит: «Э, все равно купюры не хватает!»

*

Какой компьютер у нового русского?

- 600-й Pentium, малиновый монитор и клавиатура на два пальца.

- Miksei minusta ole tullut uusvenäläistä?
- Et ole riittävän sikamainen.

Krokodil 7/1998 / V. Poluhin

50

- Ei se auttanut. Kaikki sujuu hyvin 99:ään asti. Sitten tulee sadas lammas ja sanoo: "Hähää, yksi seteli kuitenkin puuttuu!"

*

Millainen tietokone on uusvenäläisellä?

-Pentium 600, vadelmanpunainen näyttö ja näppäimistö kahdelle sormelle.

Krokodil 4/1991 / J. Stepanov

51

Новый русский говорит архитектору:

– Построй около моего особняка три бассейна: один с холодной водой, один с горячей и один без воды.

– А зачем третий без воды? – спрашивает архитектор.

– Некоторые мои друзья не умеют плавать.

*

Жена нового русского жалуется подруге:

– Мой муж меня вчера так обидел, так обидел! Я попросила у него 200 долларов на косметический салон...

– А он не дал?

– Нет, он посмотрел на меня – и дал 500!!!

*

Новый русский на рынке:

– Это что такое?

– Апельсины.

– Сколько стоят?

– 20\$.

– Беру 5 кг, и каждый заверните в бумажку и перевяжите ленточкой. А это что такое?

– Сливы.

– Сколько стоят?

– 15\$.

– Беру 6 кг, и каждую заверните в бумажку и перевяжите ленточкой. А это что такое?

– Изюм, он не продается!

52

Uusvenäläinen sanoo arkkitehdille:

– Rakentakaa omakotitaloni pihalle kolme uima-allasta, yksi lämpimällä vedellä, yksi kylmällä ja yksi ilman vettä.

– Miksi kolmannen pitää olla ilman vettä? arkkitehti kysyy.

– Jotkut ystäväistäni eivät osaa uida.

*

Uusvenäläisen vaimo valittaa ystävättärelleen:

– Mieheni loukkasi minua eilen todella syvästi. Pyysin häneltä 200 dollaria kauneussalonkia varten.

– Eikö hän sitten antanut?

– Ei. Hän katsoi minua ja antoi 500!

*

Uusvenäläinen on torilla tekemässä ostoksia.

– Mitä nämä ovat?

– Appelsiineja.

– Paljon ne maksaa?

– 20 dollaria.

– Otan viis kiloa. Käärikää jokainen paperiin ja sitokaa nauha ympärille. Mitä nämä ovat?

– Luumuja.

– Paljonko ne maksaa?

– 15 dollaria.

– Otan kuus kiloa. Käärikää jokainen paperiin ja sitokaa nauhalla. Mitä nämä sitten ovat?

– Rusinoita. Ne eivät ole myynnissä.

53

4. Соседи и национальные меньшинства

В глубине своей души каждый человек боится всего чужого. Часто этот страх превращается в смех. Именно об этом говорят анекдоты о соседях и национальных меньшинствах. От расизма этот тип юмора далек, потому что фанатик не умеет смеяться. В России стали в XVIII веке печататься анекдоты о пошехонцах, как бы дураках, живущих у себя в абсурдной, с точки зрения соседей, жизнью. По этой модели строится сериал современных анекдотов о чукчах, первобытном народе Крайнего Севера. Они в анекдотах постоянные глупцы, смешны своим внешним видом и незнанием явлений современной жизни. Украинцы любят сало, но не советскую/русскую власть. Грузины известны своей сексуальной активностью. А анекдоты о евреях, может быть, самые популярные. Нередко «странность» таких нерусских подчеркивается неправильным употреблением русского языка.

*

Встретились два украинца. Один рассказывает другому:

– Був в Іспанії на кориді, та бачив, як одного дурня бик на рога підняв.

– А за що він того?

– А тобі перед рогами коммуняцким стягом махать?

4. Naapuri- ja vähemmistökansat

Syvimmillä sielussaan ihminen pelkää kaikkea vierasta. Usein tämä pelko muuttuu nauruksi. Juuri siitä näissä vitseissä on kyse. Rasismista tällainen huumori on kaukana, sillä kiihkoilija ei osaa nauraa. Venäjällä painettiin jo 1700-luvulla vitsejä hölmöläisistä, *pošehonetseista*, jotka elivät Hölmöläsvä omaa ja – naapurien näkökulmasta – omituista elämäänsä. Niiden antamaan malliin pohjaavat nykyiset vitsit tsuktseista, pohjoisessa asuvasta kansasta. Heidät kuvataan vitseissä ikuisina hölmöinä, jotka huvittavat ulkonäöllään ja tietämättömyydellään nykyisestä maailmanmenosta. Ukrainalaiset puolestaan rakastavat silavaa, mutta eivät neuvostovaltaa. Gruusialaiset (eli georgialaiset) tunnetaan seksuaalisesta aktiivisuudestaan. Juutalaisvitsit taas ovat kenties kaikkein suosituimpia. Sangen usein näiden ei-venäläisten "vierautta" korostetaan huonolla venäjän kielen laidolla.

*

Kaksi ukrainalaista tapaa. Toinen kertoo:

– Olin Espanjassa katsomassa härkätaistelua ja näin, kuinka härkä nosti yhden ääliön sarviinsa.

– No miksi se niin teki?

– Antaisitko itse jonkun heilua nenäsi edessä punalipun kanssa?

В поезде едут две подружки-хохлушки. Есть хочется, а сало порезать нечем. Ну, решили попросить у соседа-еврея ножичек. Порезали сало, а ножичек у еврея больно классный – думают, как бы его себе оставить... Говорит еврею:

– Спасибо за ножичек! Очень хороший, мы им только сало порезали!

– Да ничего, девушки! Я им только обрезание делаю!

*

На медкомиссии в военкомате спрашивают у призывника-грузина:

– Ты мальчик или мужчина?

– А как это?

– Ну, мужчина спит с женщинами, а мальчик – нет.

Немного подумав, грузин отвечает:

– Пиши «мальчик». Разве с ними уснешь...

*

Петух топчет курицу. Из дома выходит грузин и бросает горсть зерна. Петух бросает курицу и клюет зерно.

– Не дай Бог так оголодать! – со вздохом произносит грузин.

Kaksi ukrainalaistyttöä matkustaa junassa. Heillä on nälkä, muttei mitään, millä leikata silavaa. Päättävät pyytää juutalaismieheltä lainaksi veistä. Leikkaavat silavaa ja katsovat veistä. Niin hieno veitsi olisi kiva pitää. Sitten he palaavat juutalaisen luokse:

– Kiitos veitsestä! Se oli tosi hyvä. Emme leikanneet sillä muuta kuin silavaa.

– Ei se mitään, tytöt! En minäkään sillä leikkaa kuin esinahkoja!

*

Kutsunnoissa gruusialaisnuorukaiselta kysytään:

– Oletko poika vai mies?

– Mistä sen tietää?

– No, mies ”nukkuu” naisen kanssa, poika ei.

Hiukan mietittyään gruusialainen vastaa:

– Laita siihen että poika. Eihän niiden kanssa pääse nukahtamaan...

*

Kukko on kanan kimpussa. Talosta tulee gruusialainen ja heittää kourallisen jyviä. Kukko jättää kanan ja alkaa nokkia jyviä.

– Herra Jumala! Kunpa ei koskaan tarvitsisi noin nälkää nähdä! – gruusialainen älähtää.

Чукча едет на такси. Приехали. Таксист:
– С вас двести рублей.
Чукча подает сто.
– А почему сто?
– Так ты ведь тоже ехал...

*

Сидят два старых грузина (примерно лет за 80). Один другого спрашивает:
– Сюшай, Гиви, помнышь, в армии нам давали таблэтки, чтобы женщин не хотэлось?
– Да, помню, и что?
– Так вот, вчера начали дэйствовать....

*

Чукча вызывает мастера и говорит:
– Что-то у меня телевизор сломался, надо звук починить, однако.
– А как сломался?
– Да ни с того, ни с сего – сижу, отверткой в уже ковыряю, вдруг раз – звук пропал...

*

Чукча из Москвы приехал:
– Был в Москва, ходил в зоопарка. Видел верблюдов.

58

Tšuktši ajaa taksilla. Saavutaan perille. Taksikuski:
– Se olisi sitten 200 ruplaa.
Tšuktši ojentaa satasen.
– Mutta tässähan on vasta puolet?
– Niin mutta olithan sinäkin mukana...

*

Kaksi yli kahdeksankymmppistä gruusialaista istuskelee penkillä. Toinen kysyy toiselta:
– Muistatkos Givi, kun armeijassa annettiin tabletteja, ettei tekisi mieli naisia?
– Muistan, mitä siitä?
– Niin no, eilen ne alkoivat vaikuttaa...

*

Tšuktši kutsuu TV-korjaajan ja sanoo:
– Televisio on mennyt rikki, äänessä on jotakin vikaa.
– No miten se on mennyt rikki?
– Ihan ilman syytä – istuskelin, kaivelin ruuvi-meisselillä korvaa ja yhtäkkiä televisiosta katosi ääni...

*

Tšuktši saapuu Moskovasta kotiin:
– Olin Moskovassa, kävin eläintarhassa ja näin lellä kamelin.

59

Жена:

– А какой он?

– Олень знаешь?

– Да.

– Тоцьно такой, только без рог и два горба на спина растут...

Жена:

– А есце сто видел?

Чукча:

– Есце видел зверь – зебра называеся...

– А какой он?

– Олень знаешь?

– Да.

– Тоцьно такой, только рог нет и весь полосатый!..

– О-о-о !.. А есьцё сто?

– Есце видел – бегемот !

– А какой он?

– Олень знаешь?

– Да.

– Совсем не похож.

*

Чукча говорит жене:

– Не знаешь, почему про нас говорят, что мы такие (стучит по дереву)?

Жена:

– Стучат.

Чукча:

– Сиди, я сам открою.

60

Vaimo:

– No millainen se oli?

– Tiedät kai poron?

– Joo.

– Ihan samanlainen, mutta ilman sarvia ja selässä sillä oli kaksi kyttyrää.

Vaimo:

– No mitä muuta näit?

Tšuktši:

– Näin vielä toisen eläimen – sitä sanottiin seep-raksi.

– Ja minkälainen se oli?

– Tiedät kai poron?

– Joo.

– Ihan samanlainen, mutta ilman sarvia ja täynnä raitoja

– Oh-hoh! ... Ja mitä vielä?

– Näinpä vielä virtahevon!

– Ja minkälainen se oli?

– Tiedät kai poron?

– Joo.

– No ei *yhtään* sen näköinen!

*

Tšuktši kysyy vaimoltaan:

– Minkähän takia meitä tšuktšeja pidetään ihan pölkkypäinä (koputtaa puuta)?

Vaimo:

– Hei, joku koputtaa.

Tšuktši:

– Istu sinä vain, minä avaan.

61

Однажды чукча купил шкаф с внутренним зеркалом. Открывает его дома:

- Жена, смотри, ко мне брат приехал!
- Жена подходит:
- И с ним баба какая-то...

*

Чукча спрашивает в кассе Аэрофлота:

- Самолет до Чукотки сколько летит?
- Минуточку...
- Спасибо.

*

Звонит чукча в Политбюро ЦК КПСС.

- Алло, я хочу стать членом Политбюро. Что для этого нужно?

- Ему отвечают:
- Вы что, идиот?
- А это обязательно?

*

Грузин в жаркий день идет по Москве. Его мучает жажда. Он вдруг видит, что на улице молодая девушка продает минеральную воду. Он подходит, дает ей деньги и говорит:

- Дэвушка! Мне, пожалуйста, один стакан вода!
- Она подает ему и поправляет:
- Не вода, - а воды.

62

Kerran Tšuktši osti kaapin, jossa oli sisällä peili. Avaa kaapinoven ja sanoo:

- Vaimo, katsopas velipoika on tullut käymään!
- Vaimo tulee viereen:
- Ja sen kanssa on joku ämmä.

*

Tšuktši kysäisee Aeroflotin kassalta:

- Kuinka pitkä on lentoaika Tšukotkaan?
- Pieni hetki...
- Jaaha, kiitos.

*

Tšuktši soittaa keskuskomiteaan.

- Haloo, haluan politbyroon jäseneksi. Mitä siihen vaaditaan?

- Puhelimessa vastataan:
- Oletteko idiootti?
- Onko se välttämätöntä?

*

Gruusialainen kävelee Moskovassa. On hiostavan kuuma päivä. Yhtäkkiä hän näkee, että nuori tyttö myy mineraalivettä. Hän menee tytön luo ja sanoo:

- Minulle, olkaa hyvä, yksi lasillinen vesi!
- Tyttö ojentaa lasin ja oikaisee:
- Ei vesi vaan vettä.

63

Грузин выпил воду и говорит:
– Ох! Ну спасибо вам. Очень у вас вкусный во-
ды.
Девушка:
– Не воды, – а вода.
Грузин взрывается и, размахивая руками кри-
чит:
– Воды – вода! Все мозга запудрила. Сама не
знаешь, что продаешь.

*

Как чукча проверяет, есть ли спички в короб-
ке?
Он прикладывает коробку к уху и трясет голо-
вой.

*

Грузин увидел шикарную блондинку и решил с
ней познакомиться. Заходит справа:
– Девушка, какая сегодня хорошая погода.
Она ноль внимания. Заходит слева:
– А вчера была плохая погода, дождь шел.
Тот же результат. Тогда он заходит спереди:
– Девушка, интересно, а какая погода будет
завтра?
Блондинка не выдерживает:
– Слушай, ты меня достал: я проститутка, а не
синоптик!

Gruusialainen juo veden ja sanoo:
– Oi kiitos teille! Vettä oli oikein hyvää!
Tyttö:
– Ei vettä vaan vesi.
Gruusialainen räjähtää nauruun, huitoo käsil-
lään ja huutaa:
– Vettä – vesil! Olet ihan sekaisin! Itsekään et tie-
dä mitä myyt!

*

Miten tšuktši tarkistaa, onko askissa tulitikku-
ja?
Hän panee askin kiinni korvaan ja ravistaa pää-
tä.

*

Gruusialainen näki upean blondin ja päätti
tutustua tähän. Hän lähestyi blondia oikealta:
– Miten hieno sää tänään onkaan!
Ei minkäänlaista vaikutusta. Päätti yrittää va-
hemmalta:
– Eilen oli huono sää, satoi vettä.
Jälleen sama tulos. Sitten hän päätti yrittää
edestäpäin:
– Minkähänlainen ilma huomenna mahtaa olla?
Blondi ei enää kestänyt:
– Kuule, nyt riittää! Olen ilotyttö, en mikään me-
teorologi!

Русский, грузин и еврей собираются устроить вечеринку.

Русский говорит:

– Я принесу ящик водки.

Грузин:

– А я – два ящика винограда.

Еврей:

– А я брата приведу.

*

Чукча поступает в литературный институт.

Его спрашивают:

– Что написал Лев Толстой?

– Не знаю.

– Какие произведения написал Федор Достоевский?

– Не знаю.

– А какие книги вы читали, что вам нравится читать? – спрашивают члены комиссии.

– Чукча не читатель, чукча – писатель...

Venäläinen, gruusialainen ja juutalainen suunnittelevat illanviettoa.

Venäläinen:

– Minä tuon laatikollisen vodkaa.

Gruusialainen:

– Ja minä tuon kaksi laatikollista viinirypäleitä.

Juutalainen:

– Ja minä tuon veljeni.

*

Tšuktši pyrkii kirjallisuusinstituuttiin. Häneltä kysytään:

– Mitä Leo Tolstoi kirjoitti?

– En tiedä.

– Mitä teoksia Fjodor Dostojevski kirjoitti?

– En tiedä.

– Mitä kirjoja sitten olette lukenut, millaisesta kirjallisuudesta pidätte?

– Ei tšuktši mikään lukija ole. Tšuktši on kirjailija...

5. Три национальности

В анекдотах, строящихся в форме сравнения поведения представителей разных национальностей (русский-француз-англичанин и аналогичные комбинации), у каждого персонажа есть своя устойчивая функция: русский пьет водку, француз галантен и любвеобилен, англичанин церемонен, немец аккуратен и т.д. Русский чаще выступает последним, наиболее значимым для слушателя. В рамках этого сериала разоблачаются расхожие и зачастую совершенно поверхностные представления о разных национальностях. Пародирование стереотипов национальных образов – главная задача анекдотов этого типа. Над этими анекдотами легко смеяться, так как в борьбе никто не остается победителем.

*

Нанимает американский генерал летчиков на работу. Заходит немец. Рассказывает, сколько налетал, в каких операциях участвовал. Генерал спрашивает:

- А сколько ты хочешь получить?
- Три тысячи долларов
- А на что ты их потратишь?
- Ну как? Одну в банк положу, одну – семье, одну себе.

Заходит англичанин. Тоже рассказывает, сколько налетал, в каких операциях участвовал.

5. Kolme kansallisuutta

Vitseissä, joissa on eri kansallisuuksien edustajia (venäläinen, ranskalainen ja englantilainen tms. yhdistelmä), jokaisella henkilöllä on määrätty piirteensä: venäläinen juo vodkaa, ranskalainen on galantti ja lemmeikä, englantilainen kohtelias, saksalainen tarkka jne. Venäläinen esiintyy useimmiten viimeisenä, koska on (ainakin venäläisen) kuulijan kannalta tärkein. Näissä vitseissä paljastetaan yleisiä ja usein varsin pintapuolisia käsityksiä eri kansallisuuksista. Kansallisten stereotyyppien parodioimista voi pitää tämän vitsityypin tärkeimpänä tehtävänä. Näille vitseille on helppo nauraa, sillä kansallisuuksien välisessä sodassa kukaan ei selviydy voittajana.

*

Amerikkalainen kenraali palkkaa lentäjiä. Ensimmäinen hakija on saksalainen. Hän kertoo, paljonko on lentänyt ja minkälaisiin operaatioihin on osallistunut. Kenraali kysyy:

- Paljonko haluat palkkaa?
- 3000 dollaria.
- Ja mihin käyttäisit rahat?
- No, tuhat dollaria laittaisin pankkiin, tuhat antaisin perheelleni ja loput pitäisin itselläni.

Englantilainen tulee sisään. Hän kertoo myös paljonko hän on lentänyt ja minkälaisiin operaatioihin osallistunut.

- А сколько ты хочешь получать?
- Четыре тысячи долларов.
- А на что ты их потратишь?
- Ну как? Одну в банк положу, две - семье, одну себе.
Заходит русский. Генерал спрашивает:
- Сколько налетал?
- Нисколько.
- В каких операциях участвовал?
- Ни в каких.
- А сколько получать хочешь?
- Девять тысяч.
- А зачем тебе столько?
- Ну как? Три вам. Три - себе. А за три немец летать согласился.

*

Русский, американец и немец попали к людоедам. Им сказали:

- У нас есть в ущелье эхо. Вы будете кричать по очереди. Чьи слова эхо будет долго повторять, того оставим, остальных съедим.

Американец закричал: «Рейган!» Эхо повторило и замолкло.

Немец закричал: «Гитлер!» Эхо повторило и замолкло.

Русский как крикнет:

- Мужики, в магазин водку завезли!

Эхо:

- Где, где, где, ... где, где, где?

И целый час не могло успокоиться.

- No paljonko sinä haluat ansaita?
- 4000 dollaria.
- Ja mihin käyttäisit rahat?
- No, tuhat dollaria laittaisin pankkiin, kaksi tuhatta antaisin perheelleni ja loput pitäisin itse.
Venäläinen tulee sisään. Kenraali kysyy:
- Paljonko olet lentänyt?
- En lainkaan.
- Minkälaisiin operaatioihin olet osallistunut?
- En minkäänlaisiin.
- No paljonko haluaisit ansaita?
- 9000 dollaria.
- Miksi sinulle pitäisi maksaa niin paljon?
- No tietysti 3000 tulee teille, 3000 itselleni, ja saksalainenhan lupasi lentää kolmestatuhannesta.

*

Venäläinen, amerikkalainen ja saksalainen joutuvat ihmissyöjien vangiksi. Heille sanotaan:

- Kallion rotkossa kaikuu. Kukin teistä huutaa vuorollansa ja se, jonka sanat kaiku toistaa pisimpään, pysyy hengissä. Muut syömme.

Amerikkalainen huutaa: "Reagan!" Kaiku toistaa ja hiljenee.

Saksalainen huutaa: "Hitler!" Kaiku toistaa ja hiljenee.

Venäläinen huutaa:

- He-ei! Kauppaan on tullut vodkaa!

Kaiku:

- Mihin, mihin, mihin... mihin, mihin, mihin?

Kaiku ei hiljentynyt kokonaiseen tuntiin.

На дороге лежат часы. Проходит мимо аккуратный немец.

– Часы? В пыли?

Поднял, вынул платочек, смахнул пыль, положил на чистое место, на подставочку, пошел дальше.

Подошел англичанин.

– О, часы? Проверим.

Сверил со своим хронометром, поправил на двадцать четыре с половиной секунды, положил на место, пошел дальше.

Появился наш человек.

– Ага, часы? Идут? Идут. Пошли со мной.

*

Сидели зимой в тюрьме русский, француз и еврей. На следующее утро их должны были казнить и перед казнью спрашивают последние желания.

Русский хотел напиться водки, ему дали водки.

Француз хотел полюбить красивую женщину, ему привели красивую женщину.

А еврей захотел земляники, ему сказали, что зимой земляники нет. Он говорит, что подождет, ему некуда спешить.

Maassa makaa kello. Ohi kävelee saksalainen.

– Kello? Pölyssä?

Hän nostaa kellon, ottaa esiin pienen liinan, pyyhkii pölyt, laittaa kellon puhtaalle alustalle ja jatkaa matkaansa.

Samaan paikkaan saapuu englantilainen.

– Kello? Tarkastetaanpa aika.

Hän vertaa aikaa omaan tarkkuuskelloonsa, korjaa ajan 24:llä ja puolella sekunnilla, laittaa kellon paikoilleen ja jatkaa matkaansa.

Paikalle tulee venäläinen.

– Ahaa, kello. Käykö se? Käy! Se lähti mukaani.

*

Venäläinen, ranskalainen ja juutalainen istuvat talvella tyrmässä. Seuraavana aamuna on määrä laittaa täytäntöön heidän tuomionsa. Ennen teloitusta vangeilta kysytään viimeistä toivomusta.

Venäläinen haluaa juoda vodkaa ja sitä hänelle myös tuodaan.

Ranskalainen haluaa rakastella kauniin naisen kanssa, mihin myöskin suostutaan.

Juutalainen haluaa metsämansikoita, mutta hänelle sanotaan, ettei niitä kasva talvella. Juutalainen sanoo odottavansa, hänellä ei ole kiire mihinkään.

Летят в самолете англичанин, француз и русский. Высота – десять километров. Беседуют.

Англичанин опустил руку за борт, потом посмотрел на нее и говорит:

– Над Англией летим!

– Откуда вы знаете, ведь под нами сплошные облака?

– У нас смог, знаете ли, вот и рука немного в саже!

Через некоторое время француз руку за борт опустил, а когда достал, говорит:

– Над Парижем летим!

– Откуда вы знаете?

– Рука духами пахнет!

Русский руку опустил, достал и говорит:

– Над Россией летим!

– Почему вы так думаете?

– Часы и перстень сняли!

*

Англичанин спрашивает жену:

– Скажите, дорогая Маргарет, Вы изменяли мне за время нашей супружеской жизни?

– Дорогой Джон, в прошлом году, как вы могли заметить, у меня появилось норковое манто. Насколько я помню, Вы мне его не покупали.

– Извините, дорогая.

Француз обращается к своей жене.

Englantilainen, ranskalainen ja venäläinen lentävät lentokoneella. Korkeus on 10 kilometriä.

Englantilainen laittaa kätensä koneesta ulos. Hän katsoo kättänsä ja sanoo:

– Me lennämme Englannin yllä!

– Mistä te sen tiedätte? Meidän allamme on paksuja pilviä!

– Meillä on aina saastepilviä ja siksi kätenikin tuli nokiseksi.

Vähän ajan päästä ranskalainen laittaa kätensä ulos. Otettuaan kätensä pois hän sanoo:

– Lennämme Pariisin yllä!

– Mistä tiedätte?

– Käteni tuoksuu hajuedelle!

Venäläinen laittaa kätensä ulos, vetää sen sitten takaisin ja sanoo:

– Lennämme Venäjän yllä!

– Mistä sen päättelette?

– Kello ja sormus varastettiin!

*

Englantilainen kysyy vaimoltaan:

– Sanohan, Margaret-kulta, oletko sinä pettänyt minua meidän avioliittomme aikana?

– John-kulta, viime vuonna, kuten varmaan huomasit, minä sain minkkiturkin. Ja minun muistaakseni sinä et sitä minulle ostanut.

– Anna kulta anteeksi.

Ranskalainen kääntyy vaimonsa puoleen.

- Скажите, Жанна, изменяли ли Вы мне за время нашей супружеской жизни?

- Дорогой Огюст, прошлым летом у меня появился «Ситроен», на покупку которого Вы мне денег не давали.

- Извините, дорогая.

Русский спрашивает жену:

- Послушай, Клава, скажи мне, как на духу, изменяла ли ты мне за нашу совместную жизнь?

- Ты же помнишь, Федя, прошлым летом у нас пропали твои кирзовые сапоги...

*

Американец, англичанин и русский хвалятся, что заставят кошку съесть горчицу. Американец хватает кошку и запикивает горчицу ей в пасть.

- Это насилие! - протестует русский.

Англичанин кладет горчицу между двумя кусочками колбасы, и кошка съедает.

- Это обман! - протестует русский, после чего мажет горчицей кошке под хвостом, и кошка с воем вылизывает.

- Обратите внимание, - говорит русский, - добровольно и с песней.

- Sanohan Jeanne, oletko sinä pettänyt minua avioliittomme aikana?

- August-kulta, viime kesänä minä sain Citroënin, johon sinä et ainakaan antanut rahaa.

- Anna kulta anteeksi.

Venäläinen kysyy vaimoltaan:

- Kuule Klava, oletko sinä pettänyt minua yhteisen elämämme aikana?

- Muistathan Fedja, viime kesänä meiltä hävisi sinun tekonahkasaappaasi...

*

Amerikkalainen, englantilainen ja venäläinen kiistelevät siitä, miten saada kissa syömään sinappia. Amerikkalainen ottaa kissan kiinni ja tunkee sinappia sen suuhun.

- Tuo on väkivaltaa! venäläinen protestoi.

Englantilainen syöttää sinapin kissalle kahden makkarapalan välissä.

- Tuo on huijaamista! venäläinen protestoi, minä jälkeen hän levittää sinappia kissan hännän alle, ja kissa alkaa räähkyä nuollessaan sitä pois.

- Huomatkaa, venäläinen sanoo, - se syö sen vapaaehtoisesti ja vielä laulaen.

Когда находят муху в пиве, то:
Африканец выпивает пиво вместе с мухой.
Китаец сначала съедает муху, потом выпивает пиво.

Русский ловит муху, выпивает пиво, бросает ее в пустую кружку и требует налить нового.

*

Собрались французы с англичанами прорыть туннель под Ла Маншем и стали выбирать компанию для этой работы. Американцы предложили прокладку туннелей с двух сторон и состыковку их с точностью 15 метров. Время проведения работ – два года. Японцы – та же схема, но точность – пять метров и время – год. Тут выходит представитель русского метрополитена и говорит:

– Значится так, копать будем с двух сторон, две недели. Ни хрена не гарантируем, в крайнем случае будет два туннеля!

*

Русские, французы и американцы поспорили, кто из них сможет дольше просидеть в холодильной камере, имея сколько угодно водки и закуски.

Решили закрывать в камере по два человека. Французы и американцы долго не выдержали. Дошла очередь до русских.

Kun oluessa on kärpänen, niin afrikkalainen juo oluen kärpäsiineen, kiinalainen syö ensin kärpäsen ja juo sitten oluen,

venäläinen onkii kärpäsen pois, juo oluen, heittää kärpäsen lasiin ja vaatii uuden juoman.

*

Ranskalaiset ja englantilaiset päättävät kaivaa tunnelin Englannin kanaalin ali. He alkavat valita urakoitsijaa. Amerikkalaiset ehdottavat, että tunnelia aletaan kaivaa kahdesta päästä ja he takaavat, että päät osuvat korkeintaan 15 metrin päähän toisistaan. Työhön menisi kaksi vuotta. Japanilaiset ehdottavat samaa, mutta takaavat, että poikkeama on vain viisi metriä ja aika yksi vuosi. Silloin astuu esiin venäläinen metroasiantuntija ja sanoo:

– Kaivamme kahdelta puolelta, kaksi viikkoa. Mitään emme takaa, mutta tunneli kyllä saadaan – ehkä kaksikin.

*

Venäläiset, ranskalaiset ja amerikkalaiset kiistelevät siitä, kuka pystyy istumaan pisimpään kylmiössä, joka on täynnä vodkaa ja pientä syötävää.

Päätetään, että kylmiöön suljetaan kerralla kaksi ihmistä. Ranskalaiset ja amerikkalaiset eivät kauaa kestäneet. Tuli venäläisten vuoro.

Проходит час, второй, третий. Решили посмотреть, может, они там уже замерзли. Открывают дверь, заходят и ... получают по морде. Из камеры слышен голос:

- Вань, правильно.
- Конечно, правильно! И так холодно, а они еще дверь открывают...

*

Американец, русский и шотландец попадают в аварию, теряют сознание и поднимаются на небо, к Богу. Бог, видя, что люди еще молодые и здоровые, предлагает им сделку: они дают ему по 500 долларов каждый, а Бог возвращает им жизнь. Американец платит и тут же просыпается на операционном столе. Врач:

- Как же так, мы уже думали, что ты умер!
- Нет, Бог возвратил мне жизнь за 500 долларов.
- А что с этими двумя?
- Шотландец сейчас торгуется с Богом, а русский ждет, пока за него заплатит правительство.

*

Американец:

- А вот была у нас история! Один сэр жену с любовником застал! Любовника убил!

Menee tunti, toinen ja kolmaskin. Muut päättävät varmistaa, etteivät venäläiset ole jäätyneet.

Ovi avataan mutta kaapin avaaja saa oven päin naamaansa. Kaapista kuuluu ääni:

- Ihan oikein sille.
- Totta kai. Muutenkin on kylmä ja ne vielä avaaavat oven...

*

Amerikkalainen, venäläinen ja skotlantilainen joutuvat onnettomuuteen. He menettävät tajuntansa ja nousevat taivaaseen. Kun Jumala näkee, että he ovat vielä nuoria ja terveitä, hän ehdottaa kauppia: jokainen antaa 500 dollaria Jumalalle, ja Jumala palauttaa heidät henkiin. Amerikkalainen maksaa ja havahtuu leikkauspöydältä. Lääkäri sanoo:

- Luulimme jo että olitte kuollut!
- Ei, Jumala herätti minut henkiin 500 dollarilla.
- Entäs nämä kaksi?
- Skotti tinkii vielä ja venäläinen odottaa, että hallitus maksaa hänen puolestaan.

*

Amerikkalainen:

- Meillä eräs mies yllätti vaimonsa rakastajan kanssa! Mies tappoi rakastajan!

Француз:

– У нас один мсье тоже жену застал с любовником, так в бешенстве десять человек застрелил.

Русский:

– У нас у одного мужика брата убили, так он всю страну перевернул, до сих пор разобраться не можем.

*

В один из американских университетов были направлены русский, немецкий и английский студенты. Каждому было дано персональное задание на год. Через год англичанин приносит 12 толстых тетрадей:

– Вот, профессор, отчет за январь, вот за февраль, ... вот за декабрь.

Немец приносит 3 толстых тома:

– Это лабораторные исследования, это теоретическая часть, это выводы.

Русский не приносит ничего. Профессор:

– ???

– Профессор, вы знаете, у меня так вчера болела голова...

Ranskalainen:

– Meilläkin eräs vaimo jäi kiinni rakastajansa kanssa. Aviomies menetti malttinsa ja tappoi kymmenen ihmistä!

Venäläinen:

– Meillä tapettiin sata vuotta sitten erään miehen veli, ja se pisti koko maan niin sekaisin, ettei siitä ole vieläkään selvitty.

*

Amerikkalaiseen yliopistoon lähetettiin englantilainen, venäläinen ja saksalainen opiskelija. Jokaiselle annettiin henkilökohtainen tehtävä vuodeksi. Vuoden päästä englantilainen tuo 12 paksua vihkoa:

– Tässä, herra professori, raporttini tammi-, helmi-, ... ja joulukuulta.

Saksalainen tuo kolme paksua nidosta:

– Tässä laboratoriotulokset, tässä teoreettinen osuus, tässä johtopäätökset.

Venäläinen ei palauta mitään.

Professori on ihmeissään.

– Tiedätkö, herra professori, minulla oli eilen niin kova päänsärky...

На симпозиуме воров всего мира первый встал вор из Франции и попросил погасить свет на 30 секунд. Так и сделали, затем свет зажегся.

Француз сказал:

– Господин в белом смокинге на противоположной от меня трибуне, возьмите свою авто-ручку.

После чего встал американец. История повтори-лась.

После американца встал русский и сказал:

– Свет тушить не надо. Вася, раздай всем нос-ки.

*

Попали на необитаемый остров англичанин, француз и русский. Нашли бутылку, открыли, из нее появился джин и сказал:

– Исполняю по два желания.

Англичанин сказал:

– Мешок денег и домой.

Француз попросил:

– Женщину и домой.

Русский остался один. Подумал и сказал:

– Хорошая была компания. Ящик водки и всех обратно.

Varkaiden maailmankongressi. Ensimmäisenä esiintyy varas Ranskasta ja pyytää sammuttamaan valot 30 sekunniksi. Niin tehdään ja laitetaan valot taas päälle. Ranskalainen sanoo:

– Herra valkoisessa puvussa vastakkaisella puo-
lalla salia, tässä on kynänne.

Tämän jälkeen nousee amerikkalainen. Sama juttu toistuu.

Amerikkalaisen jälkeen nousee venäläinen ja sa-
noo:

– Ei tarvitse sammuttaa valoja. Vasja, anna kai-
kille sukat takaisin.

*

Englantilainen, ranskalainen ja venäläinen jou-
tuivat autiolla saarelle. He löytävät pullon ja avaavat
sen. Sisältä tulee pullonhenki, joka sanoo:

– Täytän kaksi toivomusta kullekin.

Englantilainen toivoo:

– Toivon säkillisen rahaa ja että pääsisin kotiin.

Ranskalainen pyytää:

– Toivon, että saisin naisen ja pääsisin kotiin.

Venäläinen jää yksin. Mieltii ja sanoo:

– Ne oli mukavia kavereita. Toivon laatikollisen
vodkaa ja molemmat takaisin.

6. Исторические фигуры

В этом разделе представлены анекдоты о писателях, художниках, композиторах и музыкантах. Анекдоты, собранные тут, косвенно свидетельствуют о культурном потенциале современного российского общества. Они показывают, какие сюжеты из жизни писательского и художественно-артистического мира сейчас в ходу, какие именно личности писателей, художников, музыкантов вызывают особый интерес в России. Анекдоты этой категории относятся к жанру исторического анекдота, который по традиции рассказывает о забавных проделках и остроумных ответах выдающихся людей.

*

Кто-то, желая смутить Пушкина, спросил его в обществе:

– Какое сходство между мной и солнцем?

Поэт быстро нашелся:

– Ни на Вас, ни на солнце нельзя взглянуть, не поморщившись.

*

Если бы Пушкин жил не в XIX, а в XX веке, он все равно бы умер в 37-м году... Сталин.

6. Historiallisia merkkihenkilöitä

Tässä osastossa ovat edustettuina kirjailijoista, taiteilijoista, säveltäjistä ja muusikoista kertovat vitset. Ne todistavat epäsuorasti venäläisen nyky-yhteiskunnan kulttuurisesta potentiaalista. Niistä näkyy, millaisiin kirjallistaiteellisen elämän piirteisiin ja keihin nimenomaisesti henkilöihin tunnetaan tämän päivän Venäjällä vetoa. Tämän kategorian vitset edustavat lähinnä sitä vitsityyppiä, jota Suomessa ja useimmissa muissa eurooppalaisissa kielissä kutsutaan *anekdootiksi* – niissä siis kerrotaan tunnettuihin henkilöihin liittyvistä hupaisista tilanteista ja sattuvista repliikeistä.

*

Kerran joku, joka halusi saattaa Puškinin hämilleen, kysyi häneltä:

– Mitä yhteistä on minulla ja auringolla?

Runoilija keksi nopeasti vastauksen:

–Kumpaakaan ei voi katsoa rypistämättä naamansa.

*

Vaikka Puškin olisi elänyt 1900- eikä 1800-luvulla, hän olisi joka tapauksessa kuollut –37... Stalinin vainoissa.

– Я заканчиваю Ваш портрет, – сказал Пикассо человеку, которого рисовал. – А теперь постарайтесь быть похожим на него.

*

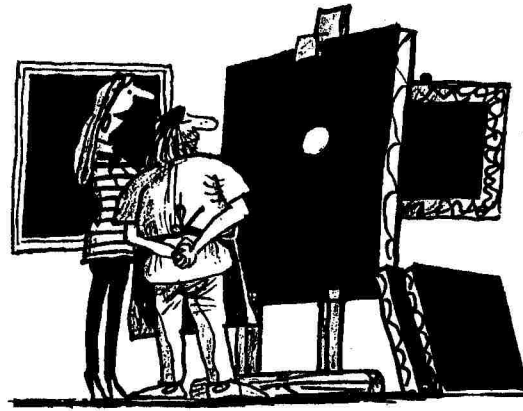
У Пикассо спросили:

– Кем из художников прошлого Вы восхищаетесь?

– Рубенсом.

– Почему?

– Прежде всего потому, что из двух тысяч картин, которые он написал, до наших дней сохранилось около четырех тысяч.

– О вижу, что ты не стал так пессимистично смотреть на мир. Есть светлое пятно.

– Ah, huomaaan että maailmankatsomuksesi on muuttunut vähemmän pessimistiseksi. Valoisiakin puolia löytyy.

Krokodil 7/1997 / A. Vasilenko

– Viimeistelen juuri muotokuvaanne, – sanoi Picasso miehelle, jota piirsi. – Nyt teidän täytyy vain yrittää olla sen näköinen.

*

Picassolta kysyttiin:

– Ketä vanhoista mestareista ihaillette eniten?

– Rubensia.

– Miksi?

– Ennen kaikkea siksi, että kahdesta tuhannesta hänen maalaamastaan taulusta on säilynyt meidän päiviimme lähes neljä tuhatta.

Vielä sinulla on pitkä matka Malevitšin tasolle!
Krokodil 28/1991 / V. Potuhin

Один врач сказал Пикассо:

– Зная анатомию человека, могу сказать, что люди на ваших картинах вызывают у меня сожаление и недоумение.

– Возможно, – ответил Пикассо, – но я могу вас заверить, что они проживут гораздо дольше ваших пациентов.

*

Известный анекдотический случай, произошедший с гениальным Шалапиным:

Однажды случайный извозчик взял да и спросил его «для поддержания разговора»:

– А ты, барин, чем занимаешься-то?

– Да я пою, – скромно ответил артист.

– Экий ты смешной! – усмехнулся извозчик. – Петь-то мы все поем, а вот работаешь ты кем?

*

Консерватория. На сцене выступает Ирина Архипова. А в зале сидит Елена Образцова. После концерта Образцова подходит к Архиповой за кулисами:

– Милочка, ты сегодня просто восхитительно неподражаема, великолепно! Ты просто блистала! Твое платье просто изумительно! Твое кольцо было ослепительно! А кстати, дорогуша, что у тебя с голосом?

Eräs lääkäri sanoi Picassolle:

– Koska tunnen ihmisen anatomian, voin sanoa, että maalaustenne hahmot saavat minut hämmentymään ja tuntemaan sääliä.

– Ehkäpä, vastasi Picasso, – mutta voin vakuuttaa, että ne elävät paljon kauemmin kuin teidän potilaanne.

*

Seuraava tunnettu hassunkurinen tapaus sattui kerran Šaljaminille:

Vossikkakuski otti hänet kyytiin ja kysyi häneltä ylläpitääkseen keskustelua:

– Mitä sinä puuhaillet?

– Minä laulan, vastasi taiteilija vaatimattomasti.

– Älä pelleile! naurahti ajuri. – Kaikkihan me laulamme, mutta mitä teet työksesi?

*

Konsertissa. Lavalla esiintyy Irina Arhipova, ja malissa istuu Jelena Obratsova, kumpikin tunnettuja oopperalaulajia. Konsertin jälkeen Obratsova menee Arhipovan luo pukuhuoneeseen:

– Ystäväiseni, olit tänään ihastuttava, verraton, muurenmoinen! Suorastaan loistit! Pukusi oli kerrassaan hämmästyttävä! Kaulakorusi oli häikäisevä! Mutta, ystävä rakas, mikä ääntäsi muuten vaivasi?

Знаменитый русский певец Александр Вертинский, уехавший еще при царе, возвращается в СССР. Он выходит из вагона с двумя чемоданами, ставит их, целует землю, смотрит вокруг:

– Не узнаю тебя, Русь!

Потом оглядывается – чемоданов нет!

– Узнаю тебя, Русь!

*

– Маэстро, – спросила как-то начинающая пианистка у Рахманинова, – правда ли, что пианистом нужно родиться?

– Сущая правда, сударыня, – улыбнулся Рахманинов, – не родившись, невозможно играть на рояле.

*

Из интервью с Шаляпиным:

– Что для Вас было самым трудным, когда Вы учились петь?

– Оплата уроков...

*

– Какая разница между хорошим хормейстером и плохим? – спросили как-то у Роберта Шоу.

92

Tunnettu venäläinen laulaja Aleksandr Vertinski, joka oli lähtenyt maasta jo tsaarin aikana, palasi Neuvostoliittoon. Hän nousi vaunusta kahden matkalaukun kanssa, laski ne käsistään, suuteli maata ja katsoi ympärilleen:

– Oletpas sinä muuttunut, Venäjä!

Hän katsoi uudestaan ympärilleen – laukkuja ei näy missään!

– Etpäs olekaan.

*

– Maestro, kysyi muuan aloitteleva pianistineiton Rahmaninovilta, – onko totta, että pianistiksi täytyy syntyä?

– Totista totta, hyvä neiti, Rahmaninov hymähti.

– Jos ei ole syntynyt, on mahdotonta soittaa pianoa.

*

Ote Šaljapinin haastattelusta:

– Mikä teille on ollut kaikkein vaikeinta laulunopiskelussa?

– Tunneista maksaminen.

*

– Mitä eroa on hyvällä ja huonolla kuoronjohtajalla? kysyttiin kerran Robert Shaw'ltä.

93

– Хороший хормейстер держит партитуру в голове, а плохой – голову в партитуре, – последовал ответ.

*

Во время гастролей в Москве, в Большом, Герберт фон Караян, желая придать звуку трубы возможно большую отдаленность, посадил первого трубача на галерку.

Однако в нужный момент вместо звонкого сигнала раздался совершенно неприличный отрывистый звук.

Дирижер не растерялся и подал знак второму трубачу в оркестре, который и сыграл требуемый сигнал. В антракте был скандал:

– Что Вы наделали! Вы чуть не сорвали мне всю увертюру!

– Простите, – смущенно пробормотал трубач, – но едва я поднес трубу к губам, как вбежала пожилая билетерша и стала вырывать ее у меня из рук со словами: «Как тебе не стыдно, мерзавец, ведь дирижирует великий Караян!»

*

– Посмотри, – говорит актриса своему жениху, – вон там, в глубине кафе, не Виктор ли это Гюго?

– Да ты что, моя крошка, он же умер!

– Нет, нет, смотри, он шевелится!

– Hyvällä kuoronjohtajalla on partituuri päässä, mutta huonolla pää partituurissa, kuului vastaus.

*

Kun Herbert von Karajan vieraili Moskovon Bolshoi-teatterissa, hän sijoitti ykköstrumpetistin piippuhyllylle saadakseen trumpettien välille mahdollisimman suuren etäisyyden.

Sillä hetkellä, kun trumpettistin piti soittaa, kuuluikin piippuhyllyltä vain täysin sopimaton, katkonainen ääni.

Kapellimestari ei hämmentynyt, vaan antoi merkin kakkostrumpetistille, joka soittikin vaaditun kohdan niin kuin oli tarkoitus. Väliajalla Karajan räyhäsi:

– Mitä te oikein sähläsitte! Vähältä piti, ettette pilannut koko alkusoittoa!

– Anteeksi, – mutisi trumpettisti hämillään, – mutta heti kun nostin trumpetin huulilleni, juoksi paikalle vanha lipuntarkastajamummo ja alkoi kiskoa sitä käsistäni sanoen: ”Eikö sinua yhtään hävetä, senkin roisto, siellä on suuri Karajan johtamassa!”

*

– Katso, sanoo näyttelijätär sulhaselleen, – eikö tuolla kahvilan perällä olekin itse Victor Hugo?

– Kultaseni, hänhän on kuollut!

– Ei, ei, katso, hän liikkuu!

Однажды Гоголь переделался Пушкиным, пришел к Пушкину и позвонил. Пушкин открыл ему и кричит:

– Смотри-ка, Арина Родионовна, я пришел!

*

Баснописец Крылов собирался на маскарад. И спросил у знакомого, в какой же костюм ему одеться, чтобы не узнали. Тот посоветовал:

– Да вы, Иван Андреевич, помойтесь, отутюжьтесь, причешитесь – и вас никто не узнает!

*

Как-то А. Дюма вернулся со званого обеда домой, его спросили:

– Ну, как там было, весело, интересно?
– Очень, но если бы меня там не было, я бы умер от скуки.

Kerran Gogol pukeutui Puškiniksi, meni Puškinin ovelle ja soitti ovikelloa. Puškin avasi hänelle oven ja huusi:

– Tule katsomaan, Arina Rodiovna, minä tulin kotiin!

*

Satusetä Krylov oli lähdössä naamiaisiin. Hän kysyi ystävältään, miten voisi pukeutua niin ettei häntä tunnistettaisi. Vastaus kuului:

– Peseytykää, silittäkää vaatteenne ja kammatkaa tukkanne, niin kukaan ei tunne teitä.

*

Kun Alexandre Dumas saapui kotiin hienoilta päivällisiltä, häneltä kysyttiin:

– No, millaista oli? Oliko siellä hauskaa?
– Oli, oli, mutta jos minä en olisi ollut paikalla, olisin kuollut ikävään.

7. Специальности

Слово «специалист», вошедшее в обиход в советское время, означает в разговорной речи опытного специалиста. В просторечии под этим понятием подразумевается человек, который «умеет делать что-нибудь хорошо», т. е. мастер в своей области. Включенные в данный раздел анекдоты восходят к древнейшей модели анекдотов о профессиях. Очевидно, первыми «специалистами» оказались охотники и рыболовы, и начало этого сериала положили именно анекдоты об их подвигах. История этого сериала отражает эволюцию орудий труда от каменного топора к компьютерам. Специфика такого рода анекдотов в том, что в их пределах обнажаются и заостряются не вообще человеческие слабости, а пороки сугубо профессиональные, цеховые, однако любой профессионал, независимо от области деятельности, хочет уважения к своему труду и материального вознаграждения.

*

Адвокат спрашивает клиента:

– Почему вы после выхода из тюрьмы побили редактора газеты?

– Я украл всего 20 000 долларов, а в газете было написано, что 30 000. Знаете, какие неприятности были у меня с женой?

7. Vitsejä eri ammasteista

Neuvostoaikana lanseerattu käsite *spetsialist* tarkoittaa puhekielessä älymystöön kuuluvaa, kokenutta asiantuntijaa. Arkikielessä sillä tarkoitetaan ihmistä, joka ”osaa tehdä jotakin hyvin”, ts. joka on mestari alallaan. Tähän kerätyt vitset kuuluvat ikivanhaan ammasteista kertovien vitseiden luokkaan. Ihmiskunnan ensimmäiset ”spesialistit” olivat metsästäjä ja kalastaja, niinpä ensimmäiset ammatteihin liittyvät vitset kertoivat juuri heidän edesottamuksistaan. Vitsisarjan myöhemmät vaiheet heijastavat ihmisen työvälineiden kehitystä kirvestä tietokoneeksi. Näiden vitseiden erikoispiirre on siinä, että niissä ei aseteta naurunalaisiksi ihmillisiä heikkouksia yleensä, vaan pelkästään (lettyjä ammattitauteja ja -paheita. Niistä huolimatta jokainen ammattilainen kaipaa kunnioitusta työtään kohtaan ja rahallista korvausta.

*

Asianajaja kysyy asiakkaaltaan:

– Miksi hakkasitte lehtimiehen heti päästyänne vankilasta?

– Minä varastin ainoastaan 20 000 dollaria, mutta lehdessä luki 30 000. Arvatkaa, uskoiko vaimoni minua?

Набравшись храбрости, милиционер-гаишник решил пойти к своему суровому начальнику просить увеличения зарплаты.

На удивление гаишника начальник отнесся к трудностям подчиненного весьма благосклонно. Он сказал:

– Понимаю, голубчик, вот тебе дорожный знак ограничения скорости 40 км в час в личное пользование.

*

Диалог между адвокатом и клиентом.

- Имею ли я право... – начинает клиент.
- Имеете, имеете, – говорит адвокат.
- Могу ли я...
- Не можете, – перебивает адвокат.

*

На работе пропал программист. День нету, два. На звонки не отвечает. Решили проверить что да как. Пришли к нему домой, а там в холодной ванне сидит программист с полупустой бутылкой шампуня в руках. Отняли у него бутылку и читают инструкцию:

1. Нанести на влажные волосы.
2. Намылить.
3. Подождать.
4. Смыть.
5. Повторить.

Liikennepoliisi keräsi rohkeutta ja päätti mennä ankaran päällikkönsä luo pyytämään palkankorotusta.

Liikennepoliisin hämmästykseksi päällikkö suhtautui alaisensa ongelmaan sangen suopeasti:

– Tässä on ratkaisu pulmaasi. Saat 40 km:n nopeusrajoitusmerkin omaan käyttöösi.

*

Asianajaja ja asiakas keskustelevat.

- Onko minulla oikeus... – aloittaa asiakas.
- On, on, sanoo asianajaja.
- Voinko minä...
- Ette voi, – keskeyttää asianajaja.

*

Työpaikalla huomattiin, että ATK-ohjelmoija puuttuu. Meni päivä, meni toinen, eikä hänestä näy jälkeäkään. Niinpä työkaverit päättivät tarkistaa, mikä on vialla, ja menivät hänen kotiinsa. Mies istui ammeessa puolipullollinen shampoota kädessään. Työkaverit ottivat pullon pois ja lukivat käyttöohjeet:

1. Levitä kosteille hiuksille
2. Pese hiukset hieromalla niitä sormillasi
3. Anna shampoon vaikuttaa vähän aikaa
4. Pese shampoo pois
5. Toista edelliset vaiheet

На днях суд города Сан-Франциско приговорил хакера Гойко Митича к десяти годам лишения свободы. Сейчас он уже отбывает наказание в колонии «Прииск Счастливый» штата Аляска. По данным центрального компьютера полиции завтра, в 12:00, полностью отбыв срок наказания, он выходит на свободу.

*

Сколько нужно программистов, чтобы вкрутить лампочку? Трое: Первый стоит на столе и держит лампочку, второй зачитывает алгоритм вкручивания лампочки. Третий проводит бета-тестирование в реальном времени: непрерывно щелкает выключателем, пока не загорится свет.

*Yhtäkkiä kaasun sijasta alkoi tulla öljyä!
Krokodil 4/1993 / V. Vladov*

Äskettäin San Franciscon oikeusistuin tuomitsi erään hakkerin kymmeneksi vuodeksi vankeuteen. Nyt hän on jo kärsimässä rangaistustaan Alaskassa sijaitsevassa rangaistussiirtolassa. Poliisin keskustietokoneen mukaan hän on kärsinyt rangaistuksensa huomenna kello 12.00 ja hänet päästetään vapaaksi.

*

Kuinka monta nörttiä tarvitaan hehkulampun vaihtamiseen? Kolme: yksi seisoo pöydällä ja pitää lamppua, toinen lukee lampun asentamisen algoritmia. Kolmas tekee reaaliaikaista beta-testausta: räpsyttää herkeämättä katkaisinta, kunnes lamppu syttyy.

Novoje Vremja 35/1997

В каюту-люкс на пароходе заглядывает матрос и спрашивает у находящегося там джентельмена:

– Простите, сэр, я электрик этого судна. У нас там одну пассажирку случайно ударило током. У вас не будет коньяка и дольки лимона?

– Конечно, конечно. Вот вам коньяк и лимон.

– Благодарю вас, сэр...

Матрос закрывает дверь каюты, залпом выхлебывает коньяк лимоном, нюхает рукав и проносит:

– Вот черт, уже сколько лет работаю на этом судне, а до сих пор не могу спокойно видеть, как кого-либо из пассажиров бьет током...

*

Звонок в дверь. На пороге незнакомец.

– У вас течет кран?

– Нет ...

– Ивановы тут живут?

– Нет, они выехали три месяца тому назад.

– Вот люди! Сантехника вызывали, а сами черти, куда-то уехали ...

Risteilyllä olevan laivan ensimmäisen luokan hyttiin kurkistaa matruusi ja kysyy hytissä olevalta herrasmieheltä:

– Anteeksi, herra, olen tämän laivan sähkömies. Eräs nainen sai sähköiskun. Sattuisiko teillä olemaan konjakkia ja sitruunaviipaleita?

– Tietysti, totta kai. Tuossa, ottakaa vain.

– Paljon kiitoksia...

Matruusi sulkee hytin oven, kulauttaa kertaheittolla konjakin kurkkuunsa, pureskelee päälle sitruunaa ja virkkaa:

– Hitto, kuinka monta vuotta olenkaan ollut töissä tällä laivalla, ja aina vain sähköiskun näkeminen jotenkin järkyttää!

*

Ovikello soi. Ovella seisoo vieras mies.

– Vuotaako teillä hana?

– Ei...

– Asuvatko Ivanovit täällä?

– Ei, he muuttivat jo kolme kuukautta sitten...

– No on siinäkin! Kutsuivat huoltomiehen, mutta pirulaiset lähtevät itse jonnekin...

8. Больница

Анекдоты о врачах и пациентах возникли давно. Их можно найти, например, в популярном некогда сборнике анекдотов «Дорожная книжница» (1555 г.). Структурно сериал этот похож на анекдоты о жульнических проделках монахов. Но некогда разветвленный и разнообразный монашеский цикл имеет сейчас чисто историческое значение, а вот сериал о врачах по-прежнему достаточно широко распространен и пользуется несомненным успехом. Здесь смеются над глубинными страхами человека – боязнью болезни и ужасом перед смертью.

*

Разговаривают два старых врача:

– У меня был больной, который по всем прогнозам должен был умереть еще десять лет назад, а он все живет.

– Да, так бывает. Это еще раз доказывает, что когда больной действительно хочет жить, то медицина бессильна.

*

– Доктор, мне приснилось, что я прогуливалась по улице совершенно нагой, только в шляпе.

– Чувствовали ли вы себя неловко?

– О да, очень! Шляпа была такой старомодной

8. Sairaala

Lääkäri- ja potilasvitseillä on pitkä perinne takanaan. Niitä esiintyy jo esimerkiksi *Matkalukemistossa* (1555), aikoinaan varsin suosituissa vitsikirjassa. Tuolloiset lääkärivitsit muistuttivat rakenteeltaan samanaikuisia munkkien koirankujeista kertovia vitsejä. Mutta siinä missä munkkivitseillä on nykyään yksinomaan historiallista arvoa, lääkärivitsit ovat yhtä laajalle levinneitä ja suosittuja kuin ennenkin. Niissä nauretaan ihmisen syvimpien pelkojen – sairauden- ja kuolemanpelon – kustannuksella.

*

Kaksi vanhaa lääkäriä keskustelee:

– Minulla oli kerran potilas, jonka kaikkien ennusteiden mukaan piti kuolla kymmenen vuotta sitten, mutta joka elää yhä.

– Joskus sellaista sattuu. Se todistaa, että potilaan elämänhalun edessä lääketiede on voimaton.

*

– Näin unta, – kertoo nainen psykiatrille, – jossa kävelin kadulla ilki alastomana, vain hattu päässä.

– Hävettikö teitä?

– Voi, kyllä! Hattu oli niin vanhanaikainen.

Операционная. Больной уже на столе, спрашивает у хирурга:

– Доктор, а после удаления аппендицита я смогу играть на скрипке?

– Конечно, сможете, – немного подумав, ответил доктор.

– Честное слово? – не унимался больной.

– Честное слово.

– Любопытная операция. Никогда на скрипке не играл, а теперь буду.

*

Женщина жалуется врачу-психиатру:

– В последнее время муж ведет себя очень странно. Выпив кофе, он съедает фарфоровую чашечку, оставляя только ручку.

– Странно, – говорит врач, – ведь ручка – это самое вкусное.

*

– Боюсь, доктор, что у моего мужа серьезное психическое заболевание. Иногда я часами рассказываю ему что-нибудь, а затем обнаруживаю, что он не слышал ни слова.

– Это не заболевание, мадам, – успокоил женщину доктор, – это дар божий.

Leikkaussali. Potilas on jo leikkauspöydällä ja kysyy kirurgilta:

– Tohtori, pystynkö soittamaan viulua umpisuolen poistamisen jälkeen?

– Tietysti pystytte.

– Ihanko totta?

– Kyllä.

– Ihmeellinen leikkaus. En ole ikinä osannut soittaa viulua, mutta tämän jälkeen osaan.

*

Nainen kertoo psykiatrille:

– Viime aikoina mieheni on käyttäytynyt oudosti. Kahvin jälkeen hän syö kupin melkein kokonaan. Vain korvan hän jättää syömättä.

– Omituista, – sanoo lääkäri, – korvahan on kaikkein herkullisin osa.

*

– Tohtori, minä pelkään että miehelläni on vakava psyykinen sairaus. Joskus minä puhun tuntikausia hänelle jostakin ja myöhemmin huomaan, ettei hän ole kuullut sanaakaan.

– Se ei ole sairaus, hyvä rouva, – rauhoittaa lääkäri naista, – se on Jumalan lahja.

Пациент приходит к врачу:
– Доктор! Дайте мне таблетку от жадности. Да побольше, побольше!

*

– Нервное заболевание Вашей жены не представляет опасности. С таким неврозом люди живут очень долго.
– А я, доктор, сколько протяну я?

*

В поликлинике:

– На что жалуетесь?
– Плохо слышу.
– Курите?
– Курю.
– Выпиваете?
– Выпиваю, бывает.
– Женщины?
– Ну...
– Придется Вам от всего этого отказаться .
– Это чтобы лучше слышать? Ни за что!

*

Врач:
– У меня, батенька, плохие новости. Боюсь, что у вас СПИД.

Пациент:
– И никакой надежды?

110

Potilas saapuu lääkäriin:
– Antakaa pilleri ahneuteen. Niin suuri kuin mahdollista.

*

– Vaimonne hermosairaus ei ole vaarallinen. Tällaiset hermopotilaat elävät oikein pitkään.
– Entä minä, tohtori, kuinka kauan minä säilyn hengissä?

*

Terveysasemalla:

– Mikä on vialla?
– Kuulen huonosti.
– Tupakoitteko?
– Kyllä.
– Käytättekö alkoholia?
– Joskus.
– Naiset?
– No...
– Teidän pitää luopua tästä kaikesta.
– Että kuulisin paremmin? En mistään hinnasta!

*

Lääkäri:
– Minulla on huonoja uutisia. Pelkään, että teillä on aids.

Potilas:
– Onko minulla mitään toivoa?

111

Врач:

– Боюсь, что никакой.

Пациент:

– Но вы же не дадите мне так просто умереть! Вы должны мне помочь. Назначьте мне какое-нибудь лекарство или процедуру.

Врач:

– От СПИДа нет лекарств, но одна процедура вам, пожалуй, подойдет. Назначу вам грязевые ванны.

Пациент:

– И что поможет?

Врач:

– Нет, зато будете к земле привыкать.

*

Врач:

– На следующей неделе вас осмотрит Егор Васильевич.

– А кто он?

– Патологоанатом.

*

– Правда ли, доктор, что женщины живут дольше мужчин?

– Во всяком случае, вдовы – да.

112

Lääkäri:

– Pelkään, että ei ole.

Potilas:

– Mutta te ette voi antaa minun kuolla! Teidän täytyy auttaa minua. Teidän on pakko määrätä jotakin lääkettä.

Lääkäri:

– Aidsiin ei ole parannuskeinoa, mutta ehdotan teille yhtä hoitomuotoa. Määrään teille mutakylpyjä.

Potilas:

– Auttaako se?

Lääkäri:

– Ei, mutta totutte multaan.

*

Lääkäri:

– Seuraavalla viikolla teidät tutkii Jegor Vasiljevitš.

– Minkä alan spesialisti hän on?

– Patologi.

*

– Onko totta, että naiset elävät pitempään kuin miehet?

– Ainakin leskirouvat.

113

Врач заполняет историю болезни:

- Скажите, дорогая, сколько вам лет?
- 29 лет и несколько месяцев.
- А сколько месяцев?
- 196.

*

Полицейский на осмотре у врача. Врач осмотрел пациента и говорит:

- По-моему, вы больны и вам надо сдать анализ мочи, кала и спермы.
- Знаете что, у меня на это нет времени, но я могу оставить вам мои трусы.

- Tohtori, voinko jo pukea ylleni?

Krokodil 18/1991 / V. Milenko

114

Lääkäri kysyy lomaketta täytäessään:

- Sanokaahan, rouva hyvä, kuinka vanha olette?
- 29 vuotta ja muutaman kuukauden.
- Kuinka monta kuukautta?
- 196.

*

Poliisi on lääkärintarkastuksessa. Lääkäri tarkastaa potilaan ja sanoo:

- Mielestäni te olette sairas ja teiltä täytyy ottaa virtsa-, uloste- ja spermanäyte.
- Minulla ei ole nyt aikaa jäädä, mutta voin jättää alushousuni.

Hei kaikki, palkkoja maksetaan!!

Krokodil 3/1998 / A. Vasilenko

115

Женщина говорит врачу:

- Поцелуйте меня, доктор.

Врач:

- Не могу. У нас, у врачей, существует своя медицинская этика, которая не позволяет целовать пациентов. А вообще-то мне и трахать вас не следовало.

*

- Мне нужна ваша помощь, - сказал пациент врачу-психиатру.

- Ваша профессия?

- Психиатр.

- Так почему же вы сами себя не лечите?

- Я беру слишком дорого.

*

- Почему ты выбрал своей специальностью кожные болезни?

- Потому что мои пациенты никогда не будят меня по ночам, не умирают от своих болезней и очень редко выздоравливают.

*

Пациент - психиатру:

- Доктор, благодарю Вас, что вылечили меня от мании величия. Сколько миллиардов я Вам должен?

116

Naispotilas:

- Suudelkaa minua, tohtori.

Lääkäri:

- En voi. Meillä lääkäreillä on oma lääkärietiikkamme, joka ei salli potilaan suutelemista. Ja jos totta puhutaan, niin enpä olisi saanut nussiakaan kanssanne.

*

- Tarvitsen apuanne, sanoi potilas psykiatrille.

- Ammattinne?

- Psykiatri.

- Miksi sitten ette hoida itse itseänne?

- Olen liian kallis.

*

- Miksi valitsitte erikoisalaksenne ihotaudit?

- Koska potilaani eivät milloinkaan herätä minua öisin, eivät kuole sairauksiinsa ja parantuvat erittäin harvoin.

*

Potilas kiittää psykiatria:

- Kiitokset, että paransitte minut suuruudenhulluudesta. Montako miljardia olen teille velkaa?

117

– В нашей больнице новые правила, – объясняют больному в приемном отделении, – сразу после операции вы сами идете в палату. На следующий день пять раз обходите больницу, на третий пробегаете три километра. Вопросы есть?

– А во время операции можно полежать?

*

– Каждую ночь, доктор, мне снится один и тот же сон: передо мной дверь с надписью. Я ее толкаю, но никак не могу открыть.

– А что написано на двери?

– «На себя».

– А вам все равно уж: можете и пить, и курить...
– Те voittekin tästedes juoda ja polttaa aivan vapaasti...

Krokodil 7/1996 / A. Vasilenko

118

– Sairaalassamme on uudet säännöt, kerrotaan potilaalle vastaanotossa. – Heti leikkauksen jälkeen menet itse huoneeseen, seuraavana päivänä kävelet viisi kertaa sairaalan ympäri, kolmantena päivänä juokset kolme kilometriä. Onko kysymyksiä?

– Saako leikkauksen aikana maata?

*

– Tohtori, näen joka yö saman unen. Edessäni on ovi, jossa on kirjoitus. Minä työnnän ovea, mutten saa sitä auki.

– Mitä siinä lukee?

– ”Vedä”.

Krokodil 7/1995 / A. Putškanjov

119

9. Милиция и правопорядок

Хотя анекдоты о милиции и правопорядке являются вполне современными, они строятся по достаточно архаичной модели. В России на протяжении XVII-XIX веков рассказывали анекдоты о подьячих, но на самом деле сериал восходит к еще более отдаленным временам. Институт судейства, сформировавшийся в Средние века, и порожденные им взяточничество и лихоимство дали толчок к появлению массы анекдотов о судьях. Милиционер, а тем более юрист, относятся к категории «начальников» – выше-стоящих лиц, распоряжающихся жизнью человека.

*

Едет шофер. Одной рукой за руль держится, а другой девушку обнимает.

Гаишник ему кричит:

– Гей, двумя руками надо!

– Сам знаю, не маленький! Но как я буду вести машину?

*

Гаишник останавливает водителя, который только что наехал на старушку.

– Почему вы не просигналили, когда увидели, что она стоит на вашем пути?

– Боялся испугать.

9. Miliisi ja järjestyksenpito

Vaikka nämä vitsit ovatkin täysin nykyaikaisia, niiden taustalta löytyvät mallit ovat varsin arkaaisia. Kirjurivitsejä kerrottiin Venäjällä jo 1600-1800-luvuilla, mutta itse asiassa miliisivitsit juontavat juurensa vieläkin etäisimmiltä ajoilta. Keskiajalla syntynyt tuomarijärjestelmä ja sen aiheuttama lahjonta ja kiristys antoivat aiheen lukuisiin tuomarivitseihin. Sekä miliisi että juristi kuuluvat "päällysmiehiin" – esivallan edustajiin, joiden elämäntehtävä on ihmisten elämästä määrääminen.

*

Mies ajaa autoa. Ohjaa toisella kädellä ja toisella halaa vieressä istuvaa naista.

Miliisi:

– Hei, etkö tiedä, että pitää käyttää kumpaakin kättä?

– Tiedän, tiedän, mutta miten sitten ajan autoa?

*

Liikennepoliisi pysäyttää kuljettajan, joka on juuri ajanut mummon päälle.

– Etkö voinut soittaa torvea, kun näit mummon edessäsi?

– En. Mummo olisi voinut pelästyä!

Гаишник останавливает машину и спрашивает:

– Вы почему едете со скоростью 60 км/ч, когда вон там висит знак 40 км/ч?

– Да я ехал 40.

– Нет, вы ехали 60.

Тут вмешивается жена:

– Товарищ милиционер, когда мой муж выпьет, с ним бесполезно спорить.

*

Автоинспектор останавливает автомобиль и спрашивает:

– Аптечка есть?

– Нет, но со мной едет медсестра.

*

Милиционер останавливает мотоциклиста:

– Вы что, не заметили, как потеряли сидевшую сзади жену?

– О боже, я думал, что оглох!

*

– Почему вы ехали на красный свет?

– Понимаете, профессиональная привычка. Я фотограф.

122

Liikennepoliisi pysäyttää auton ja kysyy:

– Miksi ajoitte 60 km/h, vaikka näette, että saa ajaa vaan 40 km/h?

– Ajoin 40 km/h.

– Ei kun te ajoitte 60 km/h.

Vaimo keskeyttää:

– Kun mieheni on juonut, hänen kanssaan on turha väitellä.

*

Miliisit pysäyttävät auton:

– Päivää. Tämä on tarkastus. Onko teillä autossa ensiapulaukku?

– Ei, mutta sairaanhoitaja on kyllä kyydissä.

*

Miliisi pysäyttää moottoripyöräilijän:

– Ettekö huomannut kun vaimonne putosi kyydistä?

– Luojan kiitos, minä kun luulin tulleeni kuuroksi.

*

– Miksi ajoitte punaista päin?

– Ammattitauti. Olen näet valokuvaaja.

123

Из мегафона машины ГАИ:

– Водитель трамвая, немедленно сверните к обочине и остановитесь!

*

Прибегает хозяйка к постояльцу и кричит:

– Мсье! Только что от подъезда угнали ваш автомобиль!

– ?

– Да не беспокойтесь, мсье, я запомнила его номер!

*

Регулировщик даме:

– Почему бы ездите без номеров?

– Ну что вы, номер я помню наизусть!

*

Милиционер останавливает нарушителя, который значительно превысил скорость:

– Но я могу вам все объяснить! – восклицает водитель.

– Объяснишь все моему шефу, а пока посидишь в камере!

– Но я хочу сказать...

– Заткнись...

124

Poliisiautosta kuuluu kuulutus:

– Huomio! Raitiovaunun kuljettaja! Ajakaa välitömästi tien reunaan ja pysähtykää siihen.

*

Vuokraemäntä tulee hätäisenä asukkaan luokse:

– Herranen aika sentään! Teidän autonne on varastettu! Näin äsken jonkun miehen ajavan pihalta kovaa vauhtia teidän autolla.

– ?

– Mutta ei hätää. Onneksi muistan sen rekisterinumeron.

*

Liikennepoliisi kysyy naiselta:

– Missäs teidän rekisterikilpenne on?

– Minulla on niin hyvä numeromuisti, että muistan sen ulkoa.

*

Poliisi pysäyttää autoilijan reilun ylinopeuden takia:

– Odottakaa nyt kun minä selitän mistä on kysely!

– Ei mitään selityksiä, saatte selitellä pomolle asemalla.

– Mutta...

– Nyt mentiin!...

125

Через несколько часов милиционер заходит в камеру к нарушителю и говорит:

– Тебе повезло, шеф сейчас на свадьбе у своей дочери, когда он приедет, то будет в хорошем настроении!

– И не рассчитывайте! Я – жених...

*

Мчится новый русский на красном феррари по Москве с совершенно сумасшедшей скоростью.

Останавливает его гаишник.

– Ты че...? Ты, вообще, соображаешь с какой скоростью ты едешь???

– А чего... Я как в Москву заехал – там сразу большой плакат: МОСКВА 850!!

*

Туриста, проехавшего по небольшому городку на скорости 120 км/ч, останавливает гаишник за нарушение правил:

– С вас 100 рублей штрафа, – говорит он водителю.

Тот подает ему 200 рублей.

– Я сказал – 100 рублей, замечает гаишник. Зачем вы даете вдвое больше?

– Потому что я хочу покинуть ваш паршивый городишко с такой же скоростью, с какой въехал.

Muutaman tunnin kuluttua asemalla. Sama poliisi tulee uudelleen.

– Sinulla kävi hyvä tuuri. Pomo on tällä hetkellä tyttärensä häissä. Hän on varmasti hyvällä tuulella kun palaa takaisin.

– Turha toivo. Minä olen nimittäin se sulhanen.

*

Uusvenäläinen ajaa ihan älytöntä ylinopeutta punaisella Ferrarilla. Liikennepoliisi pysäyttää hänet:

– Mihin herralla on tuollainen kiire?

– Kun tulin kaupunkiin, näin heti kyltin, jossa luki MOSKOVA 850!

*

Turisti ajaa pienen kaupungin läpi sataa kahtakymppiä. Hänet pysäytetään.

– Saatte liikenne rikkomuksesta sakkoa sata ruplaa.

Turisti antaa poliisille kaksisataa ruplaa.

– Minähän sanoin sata ruplaa. Miksi annoitte kaksi kertaa enemmän?

– Koska aion poistua tästä kyläpahasesta samaa vauhtia kuin tulinkin.

Милиционер:

- Когда вы ехали по шоссе, я сразу определил: по крайней мере 70.
- Ну что вы. Просто эта шляпа меня очень старит.

*

Автоинспектор не верит своим глазам: прямо по тротуару едет машина, впрочем, довольно медленно.

- Что вы делаете? - говорит он водителю.
- Я только что получил права и очень боюсь встречных машин, - сконфуженно отвечает тот.

Uskokaa nyt, tämä on osa kansallisasuani!
Krokodil 7/1995 / T. Zelentsenko

Poliisi pysäyttää ylinopeutta ajavan naisen:

- Arvioni mukaan ainakin 70.
- Kuinka julkeatte. Hattu vain vanhentaa.

*

Poliisi ei voi uskoa näkemäänsä. Jalkakäytävällä ajaa auto, ei mitään kovaa vauhtia:

- Mitä tämä oikein on? Mitä te teette?
- Sain äskettäin ajokortin ja pelkään kuollakseni vastaantulevia autoja, vastaa autoilija ujosti.

Toveri miliisi, tämä kakara on ihan täydellinen sadisti!
Krokodil 5/1997 / A. Kuznetsov

10. Дети и школа

Школьный фольклор в России традиционно пользуется популярностью. У него есть множество разных героев, одним из главных является озорник, нарушающий табу. Современным представителем этого типа можно считать Вовочку. Он не просто матерщинник: на школьных уроках он зачастую ведет себя как шут, занимаясь привычным делом – «переводом всякого высокого ритуала в материально-телесный план» (М. Бахтин). Этот шут не столько сам нарушает приличия, сколько провоцирует на это окружающих – прежде всего учительницу Марью Ивановну, разоблачая фальшь и лицемерие. Исходно цикл Вовочки строился как пародирование мифа о Ленине-гимназисте. Теперь его иногда связывают с другим Владимиром и с другим мифом – официальным мифом о президенте России Владимире Путине. «Устами младенца глаголет истина», как говорят в России.

*

Вовочка прибежал к маме:
– Мама, мама, на кухню пробрался какой-то дядя и целует мою няню!
Мама бросилась на кухню.
– 1 апреля! – захохотал Вовочка. – Это не дядя, это наш папа.

10. Lapset ja koulu

Kouluun liittyvä folklore on Venäjällä vanhastaan suuressa suosiossa. Sillä on lukuisia sankareita, joista tärkeimpiä on luokan vintiö, tabujen rikkoja. Tätä tyyppiä edustaa nykyisissä vitseissä Vovotška, venäläisten Pikku-Kalle. Vovotška ei kuitenkaan ole pelkkä rääväsuu: hän käyttäytyy oppitunneilla usein kuin narri, jonka tehtävä – Mihail Bahtinin sanoin – on ”kaikkien korkeiden rituaalien kääntäminen aineellis-ruumiilliselle tasolle”. Tämä narri ei niinkään riko itse sovinnaisääntöjä, vaan paljastamalla kaiken valheellisen ja tekopyhän provosoi muita – etenkin opettajaansa Marja Ivanovnaa – tekemään niin. Vovotška-vitsit saivat alkunsa parodiaa Leninin myyttisistä kouluvuosista. Nykyisin Vovotška yhdistetään joskus toiseen Vladimiriin ja toiseen myyttiin – viralliseen myyttiin presidentti Vladimir Putinista. ”Lasten ja imeväisten suusta kuuluu totuuden”, – kuten on tapana sanoa.

*

Vovotška juoksee äidin luo:
– Äiti, äiti, keittiöön on murtautunut joku mies, joka suutelee lastenhoitajaa!
Äiti syöksyy keittiöön.
– Aprillia! – nauraa Vovotška. – Ei se ole mikään murtovaras, sehän on meidän isä.

Мама Вовочке:

– Садись и расскажи нам какую-нибудь забавную историю.

– Я не могу сесть. Я только что рассказал одну забавную историю папе...

*

В классе все собираются на экскурсию на стройку.

Учительница говорит:

– Дети, по стройке всегда надо ходить в каске. Вот я знаю одного мальчика, он шел по стройке на него сверху упал кирпич, и его положили в больницу. А еще я знаю одну девочку: так она шла по стройке в каске, на нее упал кирпич, но она просто улыбнулась и пошла дальше.

Вовочка говорит:

– Я тоже знаю эту девочку – она живет в моем дворе. Она до сих пор ходит в каске и улыбается.

*

Вовочка сидит в парке на скамейке и ругается.

Подходит Томочка (Т).

Т: Что случилось?

В: Садись рядом – расскажу.

Томочка села.

В: Понимаешь, какие-то редиски эту скамейку покрасили.

132

Äiti sanoo Vovotškalle:

– Istuhan ja kerro meille joku hauska juttu.

– En minä voi istua. Kerroin juuri isälle yhden hauskan jutun...

*

Luokassa valmistaudutaan tutustumiskäyntiin rakennustyömaalle.

Opettaja muistuttaa:

– Lapset, työmaalla täytyy aina pitää kypärää päässä. Tiedänpä erään pojan, joka kulki työmaalla, sai tiilen päähänsä ja joutui sairaalaan. Ja tiedän tytön, jolla oli kypärä päässä ja joka myös käveli työmaalla. Kun hänen päähänsä putosi tiili, hän vain hymyili ja jatkoi matkaansa.

Vovotška siihen:

– Minäkin tunnen sen tytön, se asuu meidän naapurissa. Se kulkee edelleen kypärä päässä ja hymyilee.

*

Vovotška istuu puistonpenkillä ja kiroilee. Tomotška tulee paikalle.

Tomotška: Mitä on tapahtunut?

Vovotška: Istu tähän viereen, niin kerron.

Tomotška istuutuu.

Vovotška: Katsos kun jotkut idiootit ovat maalanneet tämän penkin.

133

Вовочка был в саду и закапывал какую-то ямку, когда к нему через забор заглянул сосед. Заинтересовавшись, чем это занят розовощекий мальчуган, он вежливо спросил:

– Что ты делаешь, Вовочка?

– Умерла моя золотая рыбка, – печально ответил тот, не поднимая головы, – и я только что похоронил ее.

– Но это слишком большая ямка для золотой рыбки, не правда ли? – заметил сосед.

Вовочка прихлопнул последнюю горстку земли и только потом ответил:

– Это потому, что она внутри вашего дурного кота!

*

Вовочка после телевизионной рекламы с ревом кидается к маме:

– Мама! Мамочка! Я тоже хочу кататься на лошади, играть в теннис, купаться в бассейне! Купи мне «Тампакс»!

*

На уроке Марья Ивановна спрашивает:

– Дети, кто знает, почему аисты на зиму улетают в Африку?

Вовочка тянет руку:

– Чтобы и негры могли иметь детей.

Vovotška on puutarhassa ja täyttää kuoppaa, kun aidan yli kurkistaa naapuri. Uteliaana tietämään, mitä punaposkinen miehenalku puuhaa, hän kysyy kohteliaasti:

– Mitä sinä teet, Vovotška?

– Kultakalani kuoli, – poika vastaa surullisesti, pää painuksissa, – ja sain juuri sen haudattua.

– Mutta eikös tuo ole liian suuri kuoppa kultakalalle?

Vovotška paiskaa viimeisen kasan multaa ja vastaa sitten:

– No kun kala on sen teidän kissanretaleenne vatsassa.

*

Nähtyään televisiomainoksen Vovotška huutaa äidilleen:

– Äiti, äiti! Minäkin tahdon ratsastaa, pelata tennistä ja polskutella uima-altaassa! Osta minulle Tampaxeja!

*

Tunnilla opettaja Marja Ivanovna kysyy:

– Lapset, kuka tietää, miksi haikarat lentävät talvella Afrikkaan?

Vovotška viittaa:

– Siksi, että neekeritkin voisivat saada lapsia.

- Огурцов, - говорит учитель во время урока,
- разбуди своего соседа.
- Почему я? Ведь это вы его усыпили!

*

- Дети, знаете ли вы, откуда течет электричество? - спросила учительница.
- Я знаю! - вскакивает Вовочка, - из джунглей.
- Почему ты так считаешь?
- А сегодня утром папа, когда захотел бриться, сказал: «Опять эти обезьяны отключили электричество!»

*

- Мамочка, а что, люди рождаются из земли?
- С чего ты взяла, доченька?
- Я слышала, как дядя спросил у папы: «Где ты выкопал такую бабу?»

*

- Мама, знаешь, я в автобусе тетеньке на ногу наступил и извинился, а она мне за это конфету дала.
- А ты, конечно же, ее поблагодарил, да?
- Нет, я ей на вторую ногу наступил.

- Ogurtsov, - opettaja sanoo, - herätä naapurisi.
- Miksi minä? Tehän se hänet nukutittekin!

*

Opettaja kysyy:

- Tiedättekö te lapset mistä sähkö tulee?
- Vovotška innostuu:
- Minä tiedän! Viidakosta.
- Mistä sinä niin päättelet?
- Isä sanoi tänään, kun aikoi ajaa partaansa, että "Taas ne apinat ovat sulkeneet sähkön!"

*

- Äiti, tulevatko ihmiset muka maasta?
- Mistä sinä tuommoista olet saanut päähäsi?
- Kuulin, kun yksi setä kysyi isältä: "Mistä sinä oikein olet tuollaisen muijan kaivanut?"

*

- Äiti, astuin tänään tädin varpaille bussissa ja kun pyysin anteeksi, niin se antoi minulle karkin.
- Ja sinähän tietysti kiitit häntä siitä?
- En, tallasin toisellekin jalalle.

- Дядя, вы не будете так добры и не дадите мне десять рублей, чтобы я мог попасть к родителям?

- Да, мальчик! А где твои родители?

- В кино.

*

Учитель спрашивает ученика:

- Скажи мне, Соколов, какое самое благоприятное время для сбора яблок?

- Когда собака привязана.

Inflation vauhti on arvaamaton!...

Krokodil 1/1994 / A. Levitt

- Olisitteko ystävällinen ja antaisitte minulle 10 ruplaa, jotta pääsisin vanhempieni luokse?

- Totta kai! Missä sinun vanhempasi olkein ovat?

- Elokuviissa.

*

Opettaja kysyy oppilaalta:

- Sanopa Sokolov mikä on paras aika poimia omenoita?

- Silloin kun koira on kiinni.

Äiti, tässä on Nataša. Tulimme tekemään seksologian kotitehtäviä.

Krokodil 3/1999 / I. Kiiiko

Сын спрашивает у мамы:
– Мам, а ангелы летают?
– Летают, летают...
– Вчера папа назвал нашу служанку ангелом – так когда она улетит?
– Завтра утром!!

*

Учительница:
– Дети, мы с вами изучили новую букву – "Ж", назовите на нее слова.
Встает Маша:
– Желтый.
– Молодец Маша, садись, пять.
Встает Катя:
– Жаворонок.
– Молодец Катя, садись, пять.
Встает Вовочка:
– Жопа!
Учительница:
– Как это, нет такого слова!
Вовочка:
– Как это нет? Жопа есть, а слова нет?

*

– Вот тебе десять конфет, половину отдай братику.
– Я ему отдам три штуки.
– Ты что, не умеешь считать?
– Я-то умею, а вот он – нет.

140

Poika kysyy äidiltä:
– Äiti, osaavatko enkelit lentää?
– Osaavat toki...
– Eilen isä nimitti meidän kotiapulaista onkolliseksi. Koska se sitten lentää?
– Heti huomisaamuna!!

*

Opettaja:
– Lapset, opettelimme juuri uuden kirjaimen 'P'. Sanokaapa sillä alkavia sanoja.
Maša:
– Punainen.
– Hienoa, Maša, saat kiitettävän.
Katja:
– Punatulkku.
– Hienoa Katja, sinäkin saat kiitettävän.
Vovotška:
– Perse!
Opettaja:
– Mikä ihmeen perse? Eihän sellaista sanaa ole!
Vovotška:
– Miten niin? Perse on, mutta sanaa ei?

*

– Tässä on sinulle kymmenen karkkia, anna puolet veljelle.
– Annan sille kolme.
– Mitä sinä meinaat, etkö osaa laskea?
– Kyllä minä osaan, mutta se ei.

141

11. Студенческие анекдоты

В России традиция студенческого анекдота появилась позже, чем в Центральной Европе, поскольку университеты распространились и превратились в органичное явление только в XIX веке. Не только формы студенческой жизни, но и анекдоты о студентах были во многом заимствованы из-за рубежа. Современные студенческие анекдоты затрагивают темы безденежья, лени, шпаргалок и экзаменов, злоупотребления алкоголем – словом, это будни студента. Студенты постарше часто высмеивают только что вступивших на этот отрезок жизненного пути. Одним из эффектов анекдотов данного типа является контраст, созданный противопоставлением студенческой находчивости и смекалки профессорской основательности и серьезности. Но иногда и профессора не уступают студентам в ловкости мысли.

*

– Ваш диплом трудно читать, – говорит профессор студенту. – Работа должна быть написана так, чтобы последний осел мог в ней разобраться.

– Да, профессор. Что вам непонятно?

11. Opiskelijavitsejä

Opiskelijavitsien traditio on Venäjällä myöhäsyntyisempi kuin Keski-Euroopassa, sillä yliopistot yleistyivät ja muuttuivat yhteiskunnan elimelliseksi osaksi vasta 1800-luvulla. Opiskelijaelämän mallin lisäksi myös opiskelijavitsit lainattiin paljolti ulkomailta. Nykyiset opiskelijavitsit käsittelevät rauhottomuutta, laiskuutta, juopottelua, tenttejä ja lunttausta – siis opiskelijan arkipäivää. Ylempien kurssien opiskelijat naureskelevat nuorille opiskelijanplantuille. Tyypillisiä vitsien piirteitä on opiskelijoiden kekseliäisyyden ja professorien jäykkyyden vastakkainasettelusta syntyvä kontrasti. Mutta toisinaan professoritkin vetävät opiskelijoille vertoja oveluudessa.

*

– Teidän päättötyönne on vaikeata luettavaa, sanoo professori opiskelijalle. – Työn pitää olla kirjoitettu niin, että jopa aasikin ymmärtäisi, mistä on kyse.

– Kyllä, herra professori. Mitä te ette ymmärrä?

Идет экзамен по биологии. Студент ничего не знает, выучил только про вшей. Тянет билет. В билете тема про рыб.

Профессор:

– Рассказывайте, товарищ студент.

Студент:

– А-а-а, у-у-у. Ну, если у рыб был бы мех, то там водились бы вши.

*

Письмо студенту от родных:

– Все в порядке, все здоровы, урожай продали. Высылаем тебе «Волгу».

Ответ:

– Спасибо, но мне как-то неудобно, здесь все ребята ездят на автобусах.

Вновь письмо от родных:

– Все в порядке, все здоровы, урожай продали. Высылаем тебе автобус.

*

Профессор спрашивает студентку:

– И вы можете доказать, что вода притягивает электричество?

– Да! Каждый раз, как только я залезу в ванну, звонит телефон.

144

Käynnissä on suullinen biologian tentti. Opiskelija on lukenut kaiken täistä, mutta ei muuten tiedä mitään. Hän saa arvonnassa kysymyksen, joka koskee kaloja.

Professori:

– Toveri opiskelija, olkaa hyvä ja vastatkaa.

Opiskelija:

– Ömm...hmm, no jos kaloilla olisi turkki, niin siinä olisi täitä.

*

Opiskelija saa kirjeen vanhemmiltaan:

– Kaikki on kunnossa, kaikki ovat pysyneet terveinä, olemme saaneet koko sadon myydyksi. Lähetämme sinulle Volgan.

Vastaus:

– Kiitos, mutta hieman nolottaa, kun kaikki muut opiskelijat täällä ajavat bussilla.

Uusi kirje vanhemmilta:

– Kaikki on kunnossa, kaikki ovat pysyneet terveinä, olemme saaneet koko sadon myydyksi, lähettämme sinulleussin.

*

Professori kysyy naisopiskelijalta:

– Voitteko todistaa, että vesi vetää sähköä puoleensa?

– Kyllä! Joka kerta kun olen päässyt ammeseen, soi puhelin.

145

Студент к врачу приходит и жалуется:
– Четыре дня не хожу в туалет, наверное, у меня запор, помогите, доктор.
Врач его осмотрел, достал из кармана кошелек и, протягивая деньги студенту, говорит:
– Сходи поешь.

*

Гуляет студент по набережной. Вдруг видит – кто-то тонет. Прыгнул в воду, спас. Глядь, а это их преподаватель по вышке. Препан довольный, говорит студенту:
– Давай зачетку, я тебе пятерки за все сессии вперед поставлю.
Студент:
– Не надо мне ничего! Вы только не говорите нашим ребятам, что это я вас спас.

*

Заходит студент в столовую.
– Мне двойную порцию плова. И двадцать вилок.

Opiskelija saapuu lääkärin vastaanotolle ja valittelee:
– Neljään päivään en ole käynyt WC:ssä, minulla on varmasti ummetusta, voisitteko jotenkin auttaa.
Lääkäri tutkii opiskelijan, ottaa taskustaan kukkaron, antaa opiskelijalle rahaa ja sanoo:
– Mene syömään jotakin.

*

Opiskelija on kävelyllä rantakadulla. Yhtäkkiä hän näkee, että joku on hukkumaisillaan. Opiskelija loikkaa veteen ja pelastaa hukkuvan. Hetken päästä opiskelija huomaa pelastaneensa matemaatiikan opettajansa. Opettaja on onnellinen jäätyään henkiin ja sanoo:
– Annahan opintokirjasi, merkitsen sinulle koko tenttikauden tenteistä jo etukäteen erinomaiset tiedot.
Opiskelija:
– Ei, ei minulle tarvitse mitään antaa, kunhan vain ette kerro muille opiskelijoille, että se olin minä joka teidät pelasti!

*

Opiskelija tulee ruokalaan.
– Minulle tupla-annos risottoa. Ja kaksikymmentä haarukkaa.

Вопрос:

Почему дети студентов очень нервные?

Ответ:

Первые три месяца эмбрион судорожно ждет, сделает ли мама аборт или нет. Следующие три месяца эмбрион гадает, женится ли папа на маме или нет. А последние три месяца эмбрион думает, как же мы все втроем будем жить на две стипендии.

*

Студент приходит на экзамен, открывает портфель, достает бутылки водки, ставит на стол.

– Вот Вам три бутылки, поставьте мне “3”.

Профессор, беря пару бутылок:

– Я возьму две.

*

Три кабинки в студенческой уборной. Голос первой:

– Коля, ты сессию сдал?

Ответ из второй:

– Нет! Мне лысый козел никак зачет не стави

– И не поставлю!

Слышится из третьей.

148

Kysymys:

Miksi opiskelijoiden lapset ovat niin hermostuneita?

Vastaus:

Ensimmäiset kolme kuukautta sikiö odottaa kauhulla, tekeekö äiti abortin vai ei. Seuraavat kolme kuukautta se arvuuttelee, menevätkö äiti ja isä naimisiin vai eivät. Viimeiset kolme kuukautta sikiö miettii, että miten he kaikki kolme tulevat toimeen kahdella opintorahalla.

*

Opiskelija tulee kokeeseen, avaa salkun, ottaa esille kolme vodkapulloa ja laittaa ne pöydälle.

– Kas tässä teille kolme pulloa, ne varmaan riittävät siihen, että pääsen läpi ja saan kolmosen.

Professori:

– Mutta otankin vain kaksi.

*

Opiskelijoiden vessassa. Kolme koppia on varattuna. Ensimmäisestä kopista kuuluu ääni:

– Kolja! Saitko kurssin suoritettua?

Toinen vastaa:

– En! Se kalju pässi ei millään päästä minua lä-

pi!

– Enkä päästäkään!

Kuuluu ääni kolmannesta kopista.

149

Встречаются два студента из консерватории.
Первый студент говорит второму студенту:

– Вот, мне надо дипломную работу по классу фортепьяно писать, а в голову ничего не лезет.

Второй студент первому студенту:

– Ты возьми работу своего профессора, перепиши ноты справа налево и сдай. Профессор даже этого не заметит.

Первый студент второму студенту:

– Я уже пробовал, Моцарт получается.

*

Едут как-то на машине студент-физик, студент-химик, студент-информатик. Вдруг машина заглохла.

Ф: Наверное, искры нет...

Х: Не-е-е, это бензин плохой, не горит...

И: А давайте выйдем из машины и снова заведем – должна поехать.

*

Дневник студента:

Вторник Хочу есть.

Среда Очень хочу есть.

Четверг Ужасно хочу есть, аж в глазах темнеет...

Пятница Получил стипендию!

Суббота Ничего не помню.

Воскресенье Хочу есть...

150

Kaksi musiikkikorkeakoulun opiskelijaa tapaa toisensa. Toinen sanoo:

– Minun pitää kirjoittaa lopputyö pianonsoitosta, mutta päähäni ei tule yhtään ajatusta.

Toinen vastaa:

– Ota professorisi työ ja kirjoita nuotit oikealta vasemmalle ja palauta se. Professori ei huomaa mitään.

Ensimmäinen sanoo toiselle:

– Kokeilin jo, siitä tulee Mozartia.

*

Fysiikan, kemian ja tietotekniikan opiskelija matkustavat autolla. Yllättäen auton moottori sammuu.

Fys.: Varmaankaan ei ole kipinää.

Kem.: Eiii, bensa on varmaan huonoa.

Atk: Eiköhän poistuta autosta ja tulla sitten takaisin – pitäisi kulkea.

*

Opiskelijan päiväkirjasta:

Tiistai Nälkä.

Keskiviikko Tekee kovasti mieli syödä.

Torstai Hirvittävä nälkä, melkein silmissä pimeä.

Perjantai Sain opintorahan.

Lauantai En muista mitään.

Sunnuntai Nälkä...

151

На экзамене в медвузе студенты заходят в аудиторию, подходят к кафедре, опускают руку в черный ящик и на ощупь говорят, что там лежит.

Заходит первый, засовывает руку, говорит:

– Сердце.

Достает сердце, получает 5, уходит.

Второй заходит, опускает руку в ящик:

– Печень.

Достает печень, получает 5, уходит.

Заходит студентка, опускает руку, говорит:

– Огурец.

Профессор:

– Но вы подумайте.

Студентка:

– Огурец.

Профессор:

– Ну, потрогайте.

Студентка:

– Да огурец это...

Достает руку, вынимает огурец.

Профессор ассистенту:

– Блин, а чем же мы вчера закусывали?

Lääketieteen tentissä opiskelijat joutuvat paneemaan kätensä mustaan laatikkoon ja tunnustelemalla kertomaan, mitä siellä on.

Ensimmäinen tulee, sujauttaa kätensä laatikkoon ja sanoo:

– Sydän.

Hän vetää esiin sydämen ja saa erinomaiset tiedot.

Toinen opiskelija tulee ja laskee kätensä laatikkoon:

– Maksa.

Hän ottaa esiin maksan, saa erinomaiset tiedot ja poistuu.

Sitten tulee naisopiskelija, laittaa kätensä laatikkoon ja sanoo:

– Suolakurkku.

Professori:

– Miettikääpä vielä.

– Suolakurkku.

– No tunnustelkaapa vielä kerran.

– Kyllä se on suolakurkku... – sanoo naisopiskelija ja nostaa laatikosta suolakurkun.

Professori kääntyy assistentin puoleen:

– Mitä helvettiä me sitten eilen vodkan kanssa napostelimme?!

12. Семейная жизнь

Богатый сериал о семейной жизни структурно определился в Средние века и в эпоху Возрождения. Громадный пласт такого рода материала получил литературное закрепление в «Декамероне» Боккаччо (1348-1353). Но еще в рамках древнерусской книжности на Руси выработалась своя собственная традиция. Издавна были популярны анекдоты о «злых женах» – предвестники современных русских анекдотов о семейной жизни. Их изюминкой являются различия между мужчиной и женщиной, а также тяготы и разочарования семейной жизни. И что характерно, темы эти международны, хотя некоторые национальные отличия все же можно найти. В финских анекдотах, как правило, акцентируются стереотипные роли мужчины и женщины. В русских – такого акцента нет, но есть легкий намек на общеизвестные факты: муж работает, а жена сидит дома и ходит в магазин, за рулем обычно тоже мужчина, в то время как жена сидит рядом. Это – мотивы, а темы затрагивают другие аспекты. Супружеская измена – вот наиболее часто встречающаяся тема, и, как ни странно, женщины здесь играют решающую роль.

*

У одной женщины муж уезжает в командировку. Через несколько дней к ней приходит приятель мужа и говорит:

12. Perhe-elämää

Perhe-elämää käsittelevien vitsien runsas perinne muotoutui keskiajalla ja renessanssin aikana. Ne saivat kirjallisen muodon Boccaccion kuuluisassa *Decameronessa* (1348-53). Kuitenkin jo muinaisvenäläisenä kautena Venäjällä syntyi oma traditionsa. Alusta alkaen suosittuja olivat vitsit ”pahoista vaimoista” – nykyisten mies ja vaimo - vitsien edeltäjät. Nykyisten vitsien aiheistoa ovat miesten ja naisten väliset erot sekä perhe-elämän surut ja raskaudet. Nämä aiheet ovat tietenkin kansainvälisiä, mutta joitakin kansallisia erikoispiirteitäkin on löydettävissä. Kun suomalaisissa vitseissä miehen ja naisen roolit ovat usein vitsin pääaiheena, näkyvät ne venäläisissä vitseissä vain vihjauksina; mies käy töissä, kun vaimo käy kaupassa tai kokkaa kotona, ja autossakin mies ajaa ja vaimo istuu vieressä. Itse vitsin aihe on kuitenkin yleensä muualla. Pettäminen on suosittu aihe ja siinä naiset näyttävät olevan paljon miehiä innokkaampia. Käyttämässämme lähteissä ei ollut montakaan vitsiä, jossa mies olisi pettänyt tai ollut muutenkaan kiinnostunut seksistä. Naiset sen sijaan ovat sitäkin halukkaampia, ja joutuvat usein pettymään aviomiehensä.

*

Aviomies lähtee työmatkalle. Parin päivän päästä hänen ystävänsä tulee vaimon luo kylään ja sanoo:

– Ты мне давно нравишься. Разреши тебя обнять, за это я дам тебе 20 рублей.

Она соглашается – легкий заработок. Затем он говорит:

– Дай я тебя поцелую. За это дам еще 40 рублей.

Она опять соглашается. И он снова говорит ей:

– Разреши переночевать у тебя, за это я дам тебе 80 рублей.

Через неделю приезжает муж и, моясь в ванной, кричит жене:

– Маша, я просил своего приятеля получить за меня зарплату и передать тебе. Он исполнил мою просьбу?

*

Из супружеской жизни:

Первый год совместной жизни: он говорит – она слушает.

Второй год: она говорит – он слушает.

Третий год: оба говорят – соседи слушают.

*

– Почему ты так уверен в верности твоей жены? – спрашивает один зэк другого.

– Olen pitänyt sinusta jo pitkään. Jos annat minun halata sinua, saat 20 ruplaa.

Nainen suostuu helppoon rahaan. Mies sanoo:

– Jos annat minun suudella, saat 40 ruplaa lisää.

Nainen suostuu taas. Mies jatkaa:

– Jos annat minun jäädä yöksi, saat 80 ruplaa.

Viikon kuluttua aviomies saapuu kotiin. Kylpyhuoneesta hän huutaa vaimolleen:

– Maša, pyysin ystävääni nostamaan palkkani töistä ja antamaan sen sinulle. Pitikö hän lupauksensa?

*

Avioelämää:

Ensimmäisenä avioliittovuonna: mies puhuu – vaimo kuuntelee.

Toisena avioliittovuonna: vaimo puhuu – mies kuuntelee.

Kolmantena avioliittovuonna: molemmat puhuvat – naapurit kuuntelevat.

*

– Kuinka sinä olet niin varma vaimosi uskollisuudesta? – linnakundi kysyy toiselta.

– Во-первых, она порядочная женщина, – отвечает тот. – Во-вторых, она меня любит. А в-третьих, она тоже сидит в тюрьме.

*

Старые супруги:

– Дорогая, завтра у тебя день рождения. Что тебе подарить?

– Купи для меня хорошее место на кладбище.

Спустя год.

– Милый, а что ты мне подаришь на этот раз?

– Ничего! Ты ведь даже прошлым подарком не воспользовалась.

*

Жена с гордостью говорит своим друзьям, сидящим в автомобиле и нервничающим из-за того, что ее муж плохо водит машину:

– Теперь, когда Джон вступил в Общество Красного Креста, я абсолютно спокойна. Он уже умеет оказывать первую помощь и знает адреса всех больниц.

*

Жена:

– Ой, скорее поворачивай машину назад! Я забыла выключить газовую плиту, как бы не сгорела наша квартира!

158

– Ensiksikin hän on kunnollinen nainen. Toiseksi hän rakastaa minua. Ja kolmanneksi hänkin on kiven sisässä.

*

Vanha pariskunta keskustelee:

Mies: – Kulta, huomenna on syntymäpäiväsi. Mitä antaisin sinulle lahjaksi?

Nainen: – Osta minulle hyvä hautapaikka.

Vuoden kuluttua:

Nainen: – Armaani, mitä annat minulle lahjaksi tänä vuonna?

Mies: – En mitään! Ethän sinä ole vielä käyttänyt viimevuotistakaan.

*

Vaimo on ystävineen miehensä kyydissä ja kehuu miehensä ajotaitoja ystävilleen, jotka pelkäävät kyydissä:

– Nyt kun John pääsi Punaisen Ristin kurssille, olen täysin rauhallinen. Hän osaa jo antaa ensiapua ja tietää kaikkien sairaaloiden osoitteet.

*

Vaimo miehelleen autossa:

– Oijoi, käänny äkkiä takaisin! Unohdin sammuttaa kaasuhellaa, onkohan asunto jo palanut poroksi!

159

Муж:
– Не сгорит, я забыл выключить душ...

*

Жена мужу:
– Машина не в порядке. В карбюраторе вода.
Муж жене:
– Вода в карбюраторе? Глупости.
– Говорю тебе, вода в карбюраторе.
– Ты даже не знаешь, что такое карбюратор.
Где машина?
Жена мужу:
– В бассейне.

*

Жена говорит мужу:
– Сходи за хлебом!
Муж отвечает:
– Это не моя обязанность.
Жена:
– Тогда выполняй свои обязанности! И распахивает халат.
Муж испуганно:
– Что уж и пошутить нельзя? Давай сумку.

Mies vastaa:
– Ei se palamaan pääse, minä kun unohdin sulkea suihkun.

*

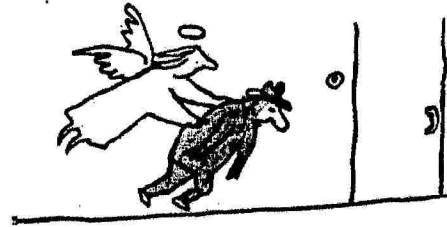
Vaimo miehelleen:
– Auto ei ole ihan kunnossa. Kaasuttimessa on vettä.
Mies vastaa:
– Vettä kaasuttimessa? Ei voi pitää paikkaansa.
– Sano minun sanoneen, on siellä..
– Mahdatko edes tietää, mikä kaasutin on. Missä auto on?
– Uima-altaassa.

*

Vaimo käskee miestänsä:
– Käy kaupassa!
Mies vastaa:
– Se ei kuulu minun velvollisuuksiini.
– Täytä sitten edes omat velvollisuutesi, – vastaa vaimo ja leväyttää aamutakin auki.
Mies säikähtää:
– Eikö sitä saa yhtään vitsailla? Anna se kassi.

Голос со двора:
– Мама, мама, папа нашелся!
– Сколько раз тебе говорить, не ройся в мусоре!

Krokodil 3/1996 / A. Vasilenko

162

Pihalta kuuluu huuto:
– Äiti, äiti, isä löytyi!
– Montako kertaa pitää sanoa, ettei saa kaivaa roskista!

*Mitä jos kuitenkin yrittäisit korjata hanan?
Krokodil 3/1997 / V. Lugovkin*

163

Муж звонит жене домой и грустно произносит:

– Дорогая, к сожалению, я сегодня задержусь на работе до 22:00.

Жена блаженно отвечает:

– Милый, я могу на это твердо рассчитывать?

*

Жена подает на развод.

– А какой у вас повод для развода? – спрашивает судья.

– Он заставляет меня есть всё, что я приготавливаю.

*

Жена:

– Как ты думаешь, милый, кто более доволен жизнью – мужчина с миллионом долларов или мужик, у которого шестеро детей?

Муж:

– Мужчина, у которого шесть детей.

– Почему?

– Мужик, у которого есть миллион долларов, хочет еще больше...

*

– Многие холостяки мечтают о красивой, умной и заботливой жене.

– Многие женатые мечтают о том же.

164

Mies soittaa vaimolleen kotiin ja virkkaa surullisena:

– Kultaseni, ikävä kyllä joudun olemaan tänään töissä kymmeneen saakka.

Vaimo onnellisena:

– Rakkaani, voinko luottaa siihen?

*

Vaimo hakee eroa.

– Mikä syy teillä on hakea eroa? – tuomari kysyy.

– Mieheni pakottaa minut syömään kaiken mitä kokkaan.

*

Vaimo miehelleen:

– Mitä luulet, kultaseni, kumpi on onnellisempi – mies, jolla on miljoona dollaria, vai mies, jolla on kuusi lasta?

Mies vastaa:

– Se, jolla on kuusi lasta.

– Miksi?

– Koska mies, jolla on miljoona dollaria, tahtoo aina vain lisää.

*

– Monet poikamiehet haaveilevat kauniista, viisaasta ja huolehtivasta vaimosta.

– Monet ukkomiehet haaveilevat aivan samasta.

165

Мужик выбирает в магазине женский платок.
– Вы, наверное, хотите сделать сюрприз своей жене? – спрашивает продавщица.
– Да, она ожидает, что я подарю ей шубу!

*

Бог спрашивает Адама:
– Ну что, Адам, тебе ребра жалко?
– Нет, не жалко. Только предчувствие какое-то плохое.

*

Жена приносит домой ливерную колбасу.
Муж спрашивает:
– Зачем ты ее купила? Этой колбасой теперь кормят только домашних животных.
– Знаешь, дорогой, не гавкай! – отвечает жена.

*

Парень с девушкой целуются:
– Дорогой, я, кажется, проглотила твою жевачку.
– Да нет, это у меня насморк.

Mies valitsee kaupassa naisten huivia.
– Aiotte varmaankin yllättää vaimonne, – arvelee myyjä.
– Kyllä, hän luulee, että ostan hänelle turkin!

*

Jumala kysyy Aatamilta:
– No, onko ollut ikävä kylkiluuta?
– Ei, ei ole ollut ikävä. On vain jokin paha aavistus.

*

Vaimo tuo kotiin maksamakkaraa.
Mies kysyy:
– Miksi sinä ostit tätä? Eihän tätä makkaraa enää anna kukaan muille kuin elukoille.
– Kuules kulta, älä hauku! – vaimo vastaa.

*

Poika ja tyttö suutelevat:
– Rakas, taisin nielaista purkkasi.
– Et varmaankaan, minulla vain on nuha.

Муж и жена закончили ужин в ресторане. Расплачиваясь по счету, муж говорит официанту:

– А вместо чаевых моя жена поможет вам убрать со стола.

*

Жена мужу:

– Раньше ты был счастлив, если видел меня хоть несколько минут в день!

– И сейчас тоже!

*

Муж утром в постели спрашивает жену:

– Ты хотела бы быть мужчиной?

– А ты?

*

– Удивительно, как быстро меняется человек после свадьбы!

– И не говори. До свадьбы мне нравились буквально все женщины.

– А сейчас?

– А сейчас я люблю на одну меньше.

Mies ja vaimo syövät ravintolassa. Laskua maksaessaan mies sanoo tarjoilijalle:

– Juomarahojen sijaan vaimoni auttaa teitä korjaamaan pöydän.

*

Vaimo valittaa miehelleen:

– Ennen sinä olit onnellinen jos sait nähdä minua vain parikin minuuttia päivässä!

– Niinhän minä olen nykyäänkin!

*

Mies kysyy vaimoltaan aamulla sängyssä:

– Haluaisitko joskus olla mies?

– Entäs sinä?

*

– On ihmeellistä miten nopeasti ihminen muuttuu mentyään naimisiin!

– Älä muuta sano. Voin liioittelematta sanoa, että ennen naimisiin menoani tunsin vetoa kaikkiin naisiin.

– Entä nyt?

– Nyt heitä on yksi vähemmän.

13. Вредные привычки

В греческом сборнике анекдотов V-го века нашей эры «Филогелос» был отдельный раздел «Пьяницы». Так было положено начало популярному ныне сериалу об алкоголиках и наркоманах. Еще в старину у различных шуток-прибауток были как воспитательная, так и развлекательная функции. Это относится и к анекдотам нынешнего дня. Вредные привычки, по сути дела, государственных границ не имеют. Это явления, переходящие из одной культуры в другую, постепенно превращающиеся в международные. Однако водочка, этот кристальночистый дурманящий напиток, всегда была и остается единственным и дражайшим спутником русского мужика в горе и радости. Сами русские тоже умели посмеяться над этой темой (например, два текста XVII века – «Служба кабаку» и «Повесть о бражнике»). Традиции западноевропейских анекдотов не просто усваиваются в России, а вовлекаются в русскую национальную традицию, достаточно древнюю и богатую.

*

Старой женщине впервые в жизни предложили попробовать пива. Она сделала один глоток и очень удивилась:

– Странно! У пива такой же вкус, как у лекарства, которое мой муж принимал последние двадцать лет!

13. Pahat tavat

Kreikkalaisessa vitsikokoelmassa *Filogelos* (500-l. jKr.) oli erityinen osasto nimeltä "Juopot". Näin luotiin perusta nykyään suosituille alkoholisti- ja narkomaanivitseille. Jo menneinä aikoina vitsien tehtävä oli paitsi huvittaa myös kasvattaa. Sama pätee nykyisiinkin vitseihin. Pahat tavat eivät luonnostaankaan tunne kansallisia rajoja. Ne ovat kulkuneet kulttuurista toiseen ja muuttuneet kansainvälisiksi. Kuitenkin vodka, tuo kristallinkirkas iloliemi, on venäläisen miehen rakkain seuralainen niin ilossa kuin surussakin. Alkoholii on myös aina antanut venäläisille aihetta nauruun, kuten näkyy esimerkiksi kahdesta 1600-luvun kertomuksesta, *Palvelus kapakalle* ja *Kertomus juopottelijasta*. Eurooppalaista juoppovitsien perinnettä ei ole omakuttu Venäjälle sellaisenaan, vaan se on mukautettu venäläis-kansalliseen, varsin iäkkääseen ja rikkaaseen perinteeseen.

*

Vanhaa naista kehoitettiin maistamaan olutta ensimmäistä kertaa elämässään. Hän otti yhden kulauksen ja hämmästy:

– Ihmeellistä! Olut on aivan saman makuista kuin lääke, jota mieheni on ottanut viimeiset 20 vuotta!

Доктор:
– Вам нельзя ни пить, ни курить, ни играть в карты!
– Кажется, у вас уже была моя жена.

*

Идет в стельку пьяный мужик, а навстречу ему милиционер:

– Та-ак, куда такой пьяный?
– Домой. С друзьями Новый год встречал – боюсь, жена уже беспокоится.
– Так ведь апрель на дворе!
– Я и говорю: боюсь, беспокоится.

*

– Мсье капитан, разрешите доложить: наш командир отделения снова пьян!
– Откуда ты знаешь?
– Он опять бреет зеркало.

*

Чем больше я пью, тем больше у меня трясутся руки. Чем больше у меня трясутся руки, тем больше я проливаю. Чем больше я проливаю, тем меньше я пью. Таким образом, чем больше я пью, тем меньше я пью.

Lääkäri:
– Ette saa juoda, polttaa, ettekä pelata korttia!
– Vaimoni on näköjään jo käynyt teillä.

*

Juopunut mies kävelee kadulla. Vastaan tulee miliisi:

– Mihinkäs sitä ollaan menossa tuossa kunnossa?
– Kotiin. Juhlimme ystävien kanssa uutta vuotta ja pelkään, että vaimoni on jo huolissaan.
– Mutta nythän on huhtikuu.
– Niin, sanoinhan, että hän on jo varmaan huolissaan.

*

– Herra kapteeni, saanko ilmoittaa: komentajamme on taas päissään.
– Mistä tiedät?
– Hän ajaa taas partaa peilikuvaltaan.

*

Mitä enemmän juon, sitä enemmän käteni tärisyvät. Mitä enemmän ne tärisyvät, sitä enemmän loiskuu ohi. Mitä enemmän loiskuu ohi, sitä vähemmän juon. Siispä mitä enemmän juon, sitä vähemmän juon.

Поезд. По коридору вагона идет из вагона-ресторана выпивший пассажир и открывает двери во все попадающиеся ему купе. Навстречу ему идет проводник и догадывается, что пассажир ищет свое купе.

– Неужели вы не запомнили его номер?

– Не-а, но я хорошо запомнил, что за окном была березовая роща.

*

– Курите?

– Нет.

– В карты играете?

– Нет.

– Как с женщинами?

– Избегаю.

– Что же, у вас нет ни одного порока?

– Есть один, доктор.

– Какой же?

– Вру много.

*

Сын спрашивает у отца:

– Папа, а что такое деньги?

Отец (мечтательно):

– Деньги, сынок, это машина, коньяк, красивые женщины.

Сын:

– А когда нет денег?

– Трамвай, чай и твоя мама.

174

Junan ravintolavaunusta palaava humalainen matkustaja aukoo kaikkien kohdalle sattuvien hyttien ovia. Konduktööri tulee paikalle ja arvaa, että matkustaja etsii omaa hyttiään.

– Ettekö tosiaan muista hyttinne numeroa?

– E-en, mutta muistan hyvin, että ikkunasta näkyi koivuja.

*

– Tupakoitteko?

– En.

– Pelaatteko uhkapelejä?

– En.

– Entäs naiset?

– Vältän heitä.

– Eikö teillä ole mitään paheita?

– Vain yksi, tohtori.

– Mikä se sitten on?

– Valehtelen paljon.

*

Poika kysyy isältään:

– Isä, mitä rikkaus on?

Isä (haaveillen):

– Rikkaus tarkoittaa autoa, kallista konjakkia ja kauniita naisia.

Poika:

– Entä mitä köyhyys tarkoittaa?

– Ratikkaa, teetä ja äitiäsi.

175

Наркоман зашел в парк аттракционов, выкурив косячок. Вдруг откуда-то выпрыгнула огромная лошадь и как даст ему копытом в лицо! Он отлетел, очухался, но ничего не понял. Идет дальше. Тут зебра выскочила и – тоже по зубам лягнула. Потом слон выпрыгивает, затем верблюд, опять лошадь... выходит несчастный из кустов – весь в крови, ничего понять не может. Навстречу ему мужик в кепке:

– И чего вас, наркоманов, тянет на карусели?

– Onko setäkin terroristi?

Krokodil 7/1994 / A. Vasilenko

Narkkari kävelee huvipuistossa ja polttaa sätäkän. Yhtäkkiä jostakin ilmestyy iso hevonen ja potkaisee kaviollaan narkkaria kasvoihin niin, että tämä lentää pensaikkoon. Narkkari nousee jaloilleen ja jatkaa matkaa. Yhtäkkiä hänen eteensä hyppää seepra ja potkaisee narkkaria hampaisiin. Sitten ilmestyy norsu, sen jälkeen kameli ja taas se sama iso hevonen. Onneton narkkari on ihan veressä kun nousee pensaista. Ohi kulkeva mies ihmettelee:

– Mikä noita narkkareita kiehtoo karusellissa?

Musti, etsi isäntä, etsi!

Krokodil 27/1991

Идут два наркомана с охоты, один говорит другому:

– Или утки высоко летают, или собаку низко подкидывали...

*

Два нарка сидят на крыше, обкуриваются. Один другому говорит:

– Слушай, кореш, а если с этой крыши прыгнуть, то лететь долго?

– Конечно, дней пять лететь будешь.

– А если прыгнешь, то помрешь?

– Конечно, представь, пять дней без воды, без еды!

*

Приходит обдолбанный нарик в татуировочную мастерскую к такому же обдолбанному мастеру:

– Братан, ты мне танк на спине можешь наколоть?

– Легко... Ложись...

...идет работа, через 2 минуты:

– Вставай, готово.

– Че, в натуре, за две минуты ты танк наколоть?!

– А че там колоть, всего четыре буквы...

Kaksi narkkaria palaa metsältä. Toinen sanoo toiselle:

– Joko sorsat lentävät liian korkealla, tai sitten heitimme koiran liian matalalle.

*

Kaksi narkkaria istuu katolla polttelemassa. Toinen kysyy:

– Kuule, jos tältä katolta hyppäisi, niin lentäisikö kauan?

– Totta kai, lentäisi viitisen päivää.

– Mutta jos hyppäisi, niin kuolisiko?

– Totta kai, kuvittele nyt, viisi päivää ilman vettä ja ruokaa!

*

Narkkari tulee sisälle tatuointiliikkeeseen yhtä sekopäisen tatuojan luo:

– Voisitko tatuoida minulle selkään tankin?

– Helppoa...asetu makuulle.

Mies ryhtyy töihin, kahden minuutin kuluttua hän sanoo:

– Voit nousta, se on valmis.

– Oletko tosissasi, teitkö muka tankin kahdessa minuutissa?

– Eihän se nyt niin vaikeaa ole. Siinä on vain kuusi kirjainta!

Два нарка сидят в тюрьме. Один другому:
– Слушай, брат, зачем здесь решетки? Какой дурак сюда полезет?

*

На заводе запретили мат на рабочем месте – производительность труда резко упала. Начальство в недоумении вызывает мастера. Он оправдывается:

– Да пока вспомнишь, как деталь называется, полчаса пройдет.

*

– Я так много читал о вреде алкоголя и курения, что с нового года решил бросить.

– Что именно: пить или курить?

– Читать.

*

Газета организовала конкурс с целью найти самого порядочного гражданина страны. Газета получила много писем. В одном письме было написано:

– Я не курю, не пью, не бегаю за женщинами, люблю свою жену, рано встаю, поздно ложусь... Такую жизнь я веду уже три года. Вы не можете подождать еще год? Тогда меня освободят из тюрьмы.

Kaksi narkkaria istuu sellissä. Toinen sanoo:

– Kuule, miksi täällä on kalterit? Kuka typerys nyt tänne murtautuisi?

*

Tehtaalla kiellettiin kiroilu. Samalla romahti työn tuottavuus. Tilanteen selvittämiseksi tehtaan johto kutsui kuultavaksi erään työntekijän, joka puolusteli itseään ja työtovereitaan:

– No, jo siihen voi mennä puoli tuntia, että muistaa koneiden osien oikeat nimet.

*

– Olen lukenut niin paljon alkoholin ja tupakan vaaroista, että olen päättänyt lopettaa uutena vuonna.

– Kumman, juomisen vai polttamisen?

– Lukemisen.

*

Lehti järjesti kilpailun päämääränään löytää maan kunnollisin mies. Lehti sai paljon kirjeitä. Eräässä kirjeessä luki:

– En polta, en juo, en käy naisissa, rakastan vaimoani, nousen aikaisin, käyn myöhään nukkumaan... Tällaista elämää olen viettänyt jo kolme vuotta. Voisitteko odottaa vielä vuoden? Pääsen silloin pois vankilasta.

14. Эротика

Русский эротический анекдот (в отличие от эротической лирики) пока опубликован в очень незначительной своей части. То, что обычно печатается под именем русских эротических анекдотов, в большинстве случаев представляет собой переделки тех или иных западных сборников юмора. Между тем существует феномен оригинального русского эротического анекдота. Строго говоря, «Заветные русские сказки» А. Н. Афанасьева (1872) – не сказки вовсе, а самые что ни на есть подлинные русские эротические анекдоты. В них, кстати, эротика практически всегда сливается с сатирой, и это совершенно не случайно, ведь главная функция любого анекдота – обнажение реальности, освобождение ее от этикета, от разного рода церемониальных условностей. Тематика русских эротических анекдотов расширилась в последние годы. Так, больше анекдотов стало посвящаться теме сексуальных меньшинств и проституции.

*

Первое января. Звонок подруги:
– Галка? Ну как провела Новый год?
– А! Как обычно, в постели...
– И много было народу?

14. Erotikka

Venäläisiä eroottisia vitsejä (toisin kuin samanlaisia runoja) on toistaiseksi julkaistu vain pieneltä osin. Julkaistutkin vitsit ovat useimmiten vain muunnelmia länsimaisista vitseistä. Niiden ohella on kuitenkin olemassa aito venäläisten eroottisten vitsien perinne. Esimerkiksi A. N. Afanasjevin koomat *Venäjän salatut sadut* (1872) eivät tarkkaan ottaen ole satuja ensinkään, vaan pikemminkin pitkiä eroottisia vitsejä. Niissä sivumennen sanoen erotiikka yhdistyy melkein aina satiiriin, eikä suinkaan sattumalta – kaikkien vitsienhän tärkeimpiin tehtäviin kuuluu todellisuuden paljastaminen, sen riisuminen etiketin kuoseista ja sovinnaisäännöistä. Eroottisten vitsien aiheisto on Venäjällä viime vuosina jonkin verran laajentunut: yhä useammat vitsit käsittelevät seksuaalisia vähemmistöjä ja prostituutiota.

*

Ensimmäinen tammikuuta. Ystävättäret puhuvat puhelimesta:
– No Galka, missä vietit uutta vuotta?
– Sängyssä, niin kuin aina.
– Oliko paljonkin porukkaa?

- Один звонит своему другу.
- Хочешь заниматься групповым сексом?
  - Хочу.
  - Тогда я тебя записываю.
  - А кто еще будет?
  - Твоя жена.
  - Нет, я так не согласен.
  - Тогда я тебя вычеркиваю.

*

Приходит как-то Лермонтов на бал и видит, что на входе швейцар не пускает сильно пьяного Пушкина. Решил тогда Лермонтов помочь другу и говорит:

- Ты, брат Пушкин, жди меня у окна возле уборной, я пройду на бал, открою тебе сие окно, ты перелезешь, и мы с тобой оторвемся!

- Спасибо друг, я в долгу не останусь!

Проходит Лермонтов на бал и открывает окно, как и обещал. Вдруг объявляют белый вальс, и Лермонтова приглашает Наташа Ростова. Во время танца Наташа обнаруживает, что у партнера расстегнута ширинка, но не знает, как покорректнее сообщить ему об этом:

- Михаил... у вас... окно открыто!

- Ну так я же его нарочно и открыл! Сейчас оттуда вылезет мой кучерявый друг, и мы с ним круто оторвемся!!

- Mies soittaa kaverillensa.
- Tekisikö mieli harrastaa ryhmäseksiä?
  - Kyllä.
  - Sitten pistän sinut listalle.
  - Keitä muita on tulossa?
  - Vaimosi.
  - Ei, siihen en suostu.
  - Sitten pyyhin sinut yli.

*

Lermontov oli kerran menossa tanssiaisiin ja huomasi, ettei ovimies päästänyt sisään kovassa tuiskeessa olevaa Puškinia. Lermontov päätti auttaa ystäväänsä ja sanoi:

- Veli Puškin, odota minua pukuhuoneen viereisen ikkunan luona. Minä menen sisään, avaan sinulle ikkunan, sinä kapuat sisään ja sitten pidetään yhdessä lystiä!

- Kiitos, ystävä, korvaan tämän sinulle vielä!

Lermontov meni tanssiaisiin ja avasi ikkunan, kuten oli luvannut. Pian alkoi soida valssi, johon Lermontovia pyysi Nataša Rostova. Tanssin aikana Nataša huomasi, että partnerilla oli sepalus auki, mutta ei tiennyt mikä olisi korrekti tapa ilmoittaa siitä.

- Mihail, teiltä...tuota...on jäänyt ikkuna auki!

- Ihan tarkoituksella! Kohta sieltä näet pomppaa kiharainen ystäväni ja me pidetään yhdessä lystiä!!

Едут в купе три девушки. Одна говорит:
– Я люблю трахаться со спортсменами. Быстро прибежал, быстро трахнул, быстро убежал.
– А я – с военными. На счет раз пришел, на счет два трахнул, на счет три ушел.
– А я люблю трахаться с индейцами. Дети природы. Трахаются как звери.
Тут поезд тормознул. Падают грузин с полки:
– Разрешите представиться – мастер спорта, майор Чингачгук!

*

Подходит мужик в баре к женщине и пытается завязать разговор. Та ему отвечает:
– Вы не по адресу, я лесбиянка.
– А что это такое?
– Видишь у стойки блондинку? Я хочу провести с ней ночь.
– Ну тогда я тоже лесбиянка.

*

У французенки спрашивают:
– Вы во время полового акта разговариваете с мужем?
– Да, если рядом есть телефон.

Junan makuuvaunussa istuu kolme nuorta naista. Yksi sanoo:

– Minä nain mieluiten urheilijoiden kanssa. Tulevat nopeasti, naivat nopeasti, lähtevät nopeasti.
– Minä taas sotamiesten kanssa. Vasen – tulevat, oikea – naivat, vasen – lähtevät.
– Minä taas nain mieluiten intiaanien kanssa. Luonnonlapsia. Naivat kuin elukat.
Samassa juna jarruttaa. Yläpenkiltä putoaa gruusialainen:
– Saanen esittäytyä – painin maailmanmestari, majuri Istuva Härkä!

*

Mies menee baarissa naisen luo ja yrittää viritellä keskustelua. Nainen sanoo:
– Turha yrittääkään, olen lesbo.
– Mikä se semmoinen on?
– Näetkö baaritiskillä tuon blondin? Haluaisin viettää yön hänen kanssaan.
– No sitten minäkin olen lesbo.

*

Ranskattarelta kysyttiin:
– Puhutteko miehenne kanssa rakastelun aikana?
– Kyllä, jos vieressä on puhelin.

Эротика и секс по телефону.

– Я чувствую твои губы и руки... Бархат твоей кожи... Я задыхаюсь... еще немного и...

– Подождите минуточку! У меня чайник закипел!

*

– Чем отличается хорошая секретарша от очень хорошей?

– Хорошая каждое утро говорит: «Доброе утро, шеф». А очень хорошая нежно шепчет на ухо: «Уже утро, шеф...»

*

Приходит мужик к сексопатологу:

– Скажите, а вот если эрекция, но без эякуляции?

– Ну, это в принципе нормально...

– А если вот эякуляция, но без эрекции?

– А вот это странно как-то.

– А к примеру, и эрекция, и эякуляция?

– Это хорошо.

– А вот когда ни эрекции, ни эякуляции...

– Молодой человек, вы, собственно, зачем сюда пришли?

– Да я так, слова такие красивые – эрекция, эякуляция...

Puhelinseksiä:

– Tunnan huulesi ja kätesi...sametinpehmeän ihosi...huohotan kuin hullu...vielä vähän ja...

– Hetki vain! Teevesi kiehuu!

*

– Mikä erottaa hyvän sihteerin todella hyvästä?

– Hyvä sihteeri sanoo joka aamu: "Hyvää huomenta, johtaja". Sen sijaan todella hyvä sihteeri su-pattaa lempeästi korvaan: "On jo aamu, johtaja".

*

Nuori mies menee sukupuolineuvojan luo.

–Mitä se tarkoittaa, jos tulee erektio, mutta ei ejakulaatiota?

– No, se on periaatteessa täysin normaalia...

– Entäs ejakulaatio ilman erektiota?

– Se on jo jokseenkin omituista.

– Entäs kun tulee sekä erektio että ejakulaatio?

– Kaikki kunnossa.

– Entäs kun ei tule erektiota eikä ejakulaatiota?

– Kuulkahan nyt nuorimies, minkä vuoksi te olette oikein tänne tullut?

– Ei minulla mitään – nuo sanat ovat vain niin kauniita...

- Ты веришь, что любовь может быть вечной?
– Конечно, только партнеры меняются.

*

Молодая замужняя бабенка развлекается с десантником. Неожиданно приходит муж. Десантник успеваеет спрятаться на балконе.

Проходит несколько часов. Наконец, набравшись смелости, воин отворяет дверь:

– Прошу прощения! Идут стратегические войсковые учения. Я выпрыгнул из самолета, и меня ветром занесло на ваш балкон.

Хозяйка начинает деланно возмущаться, но муж ее успокаивает:

– Это еще ничего – вчера у Сидорова в туалете геологи нефть искали!

*

Богатая пара неожиданно столкнулась с финансовыми проблемами. Муж ругается с женой:

– Если бы ты научилась готовить и убирать, мы бы могли уволить горничную и повара.

– А если бы ты научился трахаться, мы бы могли уволить шофера и садовника.

- Voiko rakkaus olla ikuista?
– Totta kai – partnerit vain vaihtuvat.

*

Nuori ja kevytkenkäinen vaimo huvittelee laskuvarjojääkäarin kanssa. Yhtäkkiä mies tulee kotiin. Sotilas ehtii juuri ja juuri mennä piiloon parvekkeelle.

Kuluu pari tuntia. Lopulta sotilas rohkaisee mielensä ja avaa parvekkeen oven.

– Pyydän anteeksi! Meillä on parhaillaan menossa strategiset sotaharjoitukset. Minä hyppäsin lentokoneesta ja tuuli kuljetti minut teidän parvekkeellenne.

Vaimo teeskentelee suuttuvansa, mutta mies rauhoittelee häntä:

– Ei tuo vielä mitään – eilen Sidorovien vessassa oli pari geologia etsimässä öljyä!

*

Rikas pari joutui odottamattomiin taloudellisiin vaikeuksiin. Mies riitelee vaimonsa kanssa:

– Jos opettelisit laittamaan ruokaa ja siivoamaan, voisimme erottaa sisäkön ja kokin.

– Jos sinä opettelisit naimaan, voisimme erottaa autonkuljettajan ja puutarhurin!

Заходит как-то в секс-шоп ну очень пожилая бабуля – трясется вся, спрашивает у продавца:

– С-скажите, у вас в-виб-рат-торы д-длин-ной с-сор-рок сс-антимет-тров е-есть?

Продавец, обалдевши:

– Есть, конечно.

– А т-толщин-ной ч-чтоб-бы д-дес-сять с-сант-им-мет-тров?

Продавец, еще более обалдев:

– Есть и такие... Вам выписать?

– Н-нет... П-прос-сто с-скаж-жите, к-как эт-та шт-тук-ка в-выкл-люч-чае-тс-ся!!

*

Мужик сидит во дворе, его приятель из дома напротив кричит ему:

– Вась, твоя жена пошла открывать дверь.

– Пусть, ей жарко.

– Вась, твоя жена сняла юбку.

– Пусть, ей жарко.

– Вась, твоя жена сняла блузку.

– Пусть, ей жарко.

– Вась, к тебе пришел твой друг Колька.

– Пусть, ему жарко.

– Вась, Колька у вас в комнате снимает штаны.

– А вот это уже слишком, пусть идет срать на улицу!

Seksipuotiin tulee vanha nainen, joka kysyy tärysten myyjältä:

– S-sanokaapa, o-onko t-teil-llä n-neljäk-kym-mentä s-sent-ttiä p-pitkiä h-hieromas-sauvoja?

Myyjä vastaa typertyneenä:

– On toki.

– J-ja k-kym-mmenen s-sent-ttiä p-paksuja?

Myyjä, yhä typertyneempänä:

– Onhan niitä semmoisiakin... Haluaisitteko tilata?

– E-en... K-kun-nhan v-vain k-ker-rrotte, m-mi-ten s-sen v-vehkeen s-saa p-pois p-p-päältä!!

*

Mies istuu pihalla. Hänen kaverinsa huutelee vastapäisestä talosta:

– Vasja, vaimosi meni avaamaan oven.

– Sen kun, hänellä on kuuma.

– Vasja, vaimosi otti hameen pois.

– Sen kun, hänellä on kuuma.

– Vasja, vaimosi otti puseron pois.

– Sen kun, hänellä on kuuma.

– Vasja, ystäväsi Kolka tuli teille.

– Sen kun, hänelläkin on kuuma.

– Vasja, nyt Kolka riisuu housujaan.

– Se on jo liikaa, saa luvan mennä ulos paskalle!

- Доктор! Что делать? Начинаю страдать половым бессилием.

- Ну, расскажите, какую половую жизнь вы ведете.

- Обыкновенную. Жена - каждую ночь. Ну, подруга - каждый вечер. Секретарша на работе - каждый день. Вот, в основном и всё.

- Вот видите, какая половая распущенность. Да при такой жизни, конечно, возникнет половая слабость.

- Так это от этого?

- Конечно.

- Слава Богу. А я-то думал, что от онанизма.

Krokodil 1/1990 / V. Kudin

- Tohtori, minulla on ongelma. Olen alkanut po-
tea sukupuolista kyvyttömyyttä.

- No, kertokaapa millaista sukupuolielämä
on.

- Varsin tavallista. Joka yö vaimon kanssa. Il-
taisin rakastajattaren kanssa. Ja päivisin töissä
sihteerin kanssa. Siinä pääpiirteissään kaikki.

- Kas niin, ymmärrätte kai itsekkin, ettei tuom-
moisesta löyhätapaisuudesta hyvää seuraa. Sehän
heikentää väistämättä sukupuolisia kykyjä.

- Siitäkö se sitten johtuu?

- Tietenkin.

- Luojan kiitos. Minä kun luulin, että se johtuu
itsetyydytyksestä.

Krokodil 3/1999 / V. Mileiko

Что такое анекдот?

Анекдот в переводе с греческого означает «неизвестный», «неизданный». Непредсказуемость анекдота заключается прежде всего в его финале. Он должен быть неожиданным, разрушающим стереотипы традиционного восприятия. Но вслед за фиксацией той совершенно особой роли, которую играет в структурном развертывании анекдота финал, естественно встает вопрос: каким же именно образом достигается этот эстетический эффект непредсказуемости? и проявляется ли здесь какая-либо закономерность?

Анекдот, как известно, может состоять всего из нескольких строчек, а может представлять собой все-таки более или менее развернутый текст, прообраз новеллы. Но в любом случае в анекдоте с первых же слов всегда задается определенная эмоционально-психологическая направленность. И в финале она должна быть обязательно нарушена. Заключительная реплика – из совершенно иного эмоционально-психологического измерения. Кроме того, очень часто при этом происходит резкая смена смысловых значений: персонажи оказываются говорящими как бы на разных языках.

Форма анекдота стремится к совершенству, к максимально лаконичному и логичному каркасу, который каждый из рассказчиков, в меру своих сил и способностей, расцветивает значащими подробностями, интонацией, нагнетая обстановку при помощи пауз и жестов, подводя к финалу. Чтобы ввести анекдот, слушателей предупреждают особыми фразами, например: «На эту тему есть прелестный анекдот о поручике Ржевском» – или специальными микродиалогами типа: «Знаешь про крокодила?» – «Нет» – «Ну как же! Вот, послушай», или: «Про Америку хочешь?» – «Давай». Когда идет молва, что кто-то мастер рассказывать байки, просят: «Анекдот расскажи, а?» – «А про что?» – «О рыбке что-нибудь новенькое знаешь?» – «Да, мне тут на днях рассказали...» По окончании анекдота ожидается смех, либо пауза, либо слова типа: «Да уж...», «Ну и ну...», «Верно подмечено», либо осуждение или ирония: «Ну и не смешно совсем», «Тебе только анекдоты рассказывать...» При нанизывании анекдотов используются реплики: «А вот еще...», «Я знаю другой вариант», «А про машину знаете?»

Анекдоты получили новую форму существования в рамках Интернета. Если сборники анекдотов зачастую представляют собой переделки прежних изданий (т. е. во многом это именно чисто книжная продукция, фактически мало чем угрожающая существованию анекдота), то на сайтах Интернета появляются, главным образом, такие, которые, действительно, слышат и рассказывают, а не вычитывают из книг. Это – реальные анекдоты, как правило, довольно точно записываемые. Интернет оказался для анекдота идеальной средой, которая позволяет сохранять тексты в полной неприкосновенности, не меняя при этом характер и природу анекдота, более того, продлевая жизнь древнего и одновременно юного жанра.

Анекдот – это народный психоанализ. Человек любит смеяться, тогда ему легче жить. Если человек смеется над начальниками, то начинает надеяться, что выживет. Если он смеется над инородцами (жителями своей страны, говорящими на другом языке), то перестает бояться, когда не понимает их. Если он смеется над мужьями и женами, то успокаивается, что собственные его проблемы не единичны. Смех возвышает над обстоятельствами. Чем глупее персонажи, тем умнее чувствует себя слушатель.

Анекдот – это психологический тест. Люди избирательно запоминают анекдоты: одни предпочитают политические, другие – что-нибудь из английской жизни, третьи – детские. По тому, как кто из слушателей реагирует на хороший анекдот, судят о темпераменте, а иногда и об умственных способностях или социальных установках. Если с человеком случается анекдот, он сам рискует превратиться в ходячий анекдот. А если некто склонен рассказывать всегда неостроумные вещи, это отсутствие чувства юмора тоже способно стать смешным. Самому смеяться над своим анекдотом нельзя, чужому можно улыбнуться и, кивнув головой, в свою очередь рассказать более интересный. Дурак, по определению, тот, кто рассказывая анекдот, сам первый захочет, а потом объяснит, почему анекдот смешон. Иногда люди, чтобы произвести в обществе впечатление,

заучивают анекдоты наизусть, но не в состоянии точно их воспроизвести и рассказать к месту: вместо веселых реакций получается фиаско.

Анекдот – это игра. В анекдоте как тексте бывает стилистический диссонанс, замена одного значения другим, косвенная или замаскированная ссыла на известные, расхожие, исторические и т. п. обстоятельства, перенос референции, перемена звука или буквы в слове, понижение или повышение голоса и тона – игра идет на всех уровнях лингвистического анализа. Главный же конфликт происходит в области пресуппозиций. Играет и рассказчик, превращаясь в разных героев или сохраняя наивный либо серьезный вид, играет слушатель, переносясь в рассказываемые обстоятельства, играет издатель, извлекая прибыль из своей продукции, играем и мы, когда составляем сборник.

Анекдот – это не только и не просто игра. Он важен и интересен как своеобразная летопись времени, живая, необычайно колоритная, психологически достоверная, в лучших своих образцах доставляющая чисто эстетическое наслаждение. На том основании, над чем смеются люди, можно сделать выводы об их ценностях, мировоззрении, скрытой стороне души.

Анекдот – это глоток воздуха. Он должен быть свежим. Если анекдот с бородой, он превращается в заезженную пластинку, рассказывать его просто неприлично. Есть, однако, ситуации, где могут смеяться над анекдотом, который был услышан из уст одного и того же человека не раз. Но тогда смеются уже не над самим анекдотом, а над тем, что данный человек повторяет его снова и снова: он сам становится персонажем анекдота.

Особенности русских анекдотов

В последнее время довольно модно стало говорить о неминуемой смерти русского анекдота, который отличался до сих пор странной, по сравнению с его западными собратьями, живучестью. В самом деле, анекдот ныне в России не сходит с газетных полос, а отдельные сборники анекдотов существ-

вуют теперь в виде как брошюрок, так и увесистых томов. Безусловно, изменения общества не могли не повлиять на статус и значение этого жанра в русской среде. Однако снятие запрета не означает конец жанра.

В годы сталинщины, общеизвестно, за анекдот можно было сесть в тюрьму, попасть в лагерь. Всегда все же анекдоты травили (= долго, наперебой, смачно рассказывали в компании). От светского до тюремного круга общения предполагалось особое уважение к знатоку анекдотов – душе общества. В послевоенные годы в разные периоды некоторые темы анекдотов допускались, другие были под запретом. Например, во время Олимпиады-80 в Москве сотрудники КГБ позволяли шутить с иностранцами о Брежневе, но не о Советской власти. Несмотря на обстоятельства, немало людей вело дневники анекдотов на протяжении всей своей жизни.

Русский народный анекдот имеет своих специфических героев, свою стилистику. Однако прежде не только не изучались особенности русского анекдота, самый жанр начисто игнорировался, тексты не собирались. Анекдот стыдливо растворяли среди сказок. Его боялись. Боялись его смелости, дерзости, открытости.

Русский анекдот имеет, естественно, более давние корни, которыми он уходит далеко за период советской власти. Русский народный анекдот обладал и обладает своим репертуаром сюжетов. Можно выделить, в частности, некоторые типы-маски: *дурак*, *хвастун*, *простак*. Образы эти и сконцентрированные вокруг них серии сюжетов имеют многовековые фольклорные традиции. Этот устойчивый принцип циклизации народных анекдотов, который сложился еще в глубокой древности, является «работающим» и теперь. Оказались исключительно живучими и модели древних героев анекдотических эпосов; назовем хотя бы циклы о *чукчах* и *новых русских*, самым непосредственным образом связанные с традициями повествования о стране дураков.

Дурак в русском народном анекдоте – образ далеко не однозначный. Он включает в себя как бы две сферы: «дурак набитый», дурак как таковой, глупец высшего класса, демонстрирующий глупость чистейшего химического состава, фан-

тастически наивная личность, сама себя разоблачающая, и хитрец, плут, который «валяет дурака», чтобы осветить, выявить, подчеркнуть глупость других, нередко стоящих на самом верху социальной лестницы. Порою фольклорный дурак и не прикидывается таковым, его мудрость наивна, непосредственна или же предстает поначалу в обличье глупости, не сразу раскрываясь перед слушателем, или же сам герой не сразу обретает в себе мудреца, он должен пройти свой цикл сидения на печи.

Обратимся теперь к другой крупной разновидности русского народного анекдота, на сей раз связанной с типом простака. В анекдотах о мнимых дураках, виртуозно обнажающих глупость окружающих, дураках наизнанку в центре повествования находится именно мастер на всевозможные проделки (наивность, простоватость окружающих лишь оттеняет стержневой образ). В анекдотах же о простаках тип «острослова-проказника» очень часто присутствует (однако он не строго обязателен, ибо нередко простак самодостаточен и без посторонней помощи с блеском себя разоблачает), но не доминирует, сместившись на периферию, существуя лишь для контраста и противопоставления.

В последнее время появляются новые анекдоты и новые циклы, но механизм функционирования жанра в принципе не изменился. Всякий новый сюжет, возникнув и утвердившись, стремится пристроиться к какой-либо модели и даже к конкретному циклу (скажем, анекдоты о Путине органично влились в сериал о Вовочке, герое детских анекдотов). Совсем недавно казалось, что анекдоты о новых русских – это последний островок жанра, в основном уже ушедшего под воду, исчезающего буквально на наших глазах. А потом вдруг под юбилей хлынули анекдоты о Пушкине.

Не все анекдоты, которые рассказываются по-русски и русскими, рождались на русской почве. Анекдоты всегда были способны пересекать страницы государств и культур, в наши дни Интернет ускоряет этот процесс. При переходе от одного народа к другому они нередко приобретают национальную окраску. Вот один пример. В мировой сети существует несколько сотен версий анекдота о ввертывании электрической лампочки: меняются страны, обстоятельства,

в которых это происходит, вид стола, на котором стоит человек, количество людей, которые его поддерживают и поворачивают. В российской традиции рассказывают и о человеке, залезающем для ввинчивания лампочки на некий предмет мебели; входит другой персонаж и говорит, что надо бы что-то подстелить, на что первый замечает: ничего, мол, я и так достану. Этот анекдот довелось в разное время слышать о разных персонажах: Чапаев становился на стол, а Петька говорил, что надо взять газету; конкретный (называлась фамилия) школьный учитель труда громоздился на верстак, а учитель физкультуры давал полотенце; залезши на маркетри, заговорщик прилаживал удавку для Павла I, а Александр, морщась, рекомендовал под сапоги бархотку; Зюганов наклеивал агитационный плакат, а Явлинский, скрепя сердце, протягивал свой, лишь бы не попортить казенную трибуну. Так, обновляя старую схему, новые оттенки надстраиваются над уже известным и позволяют осмыслить актуальное сквозь призму опыта.

В общем, приходится констатировать, что даже снятие ореола тайности не убило русский анекдот. Он все-таки выжил. По сути своей анекдот такой же, какой был раньше. Прогнозы скептиков не оправдываются. При этом необходимо признать следующее: то, что анекдот выжил, во многом является заслугой Интернета.

Ефим Курганов

Екатерина Протасова

Mistä vitseissä on kysymys?

Venäjässä kaikkia vitsejä kutsutaan anekdooteiksi (*anekdot*). Sana on peräisin kreikasta (*anekdotos*), jossa se tarkoittaa tuntematonta, julkaisematonta. Vitsien ennalta-arvaamattomuus liittyy ennen kaikkea niiden loppuratkaisuun. Ratkaisun tulee olla odottamaton ja perinteisiä stereotyyppioita rikkova. Siitä, että vitsien ratkaisulla on vitsien kerronnassa hyvin tärkeä rooli, herää kysymys: miten ennalta-arvaamattomuuden aikaansaama vaikutus syntyy ja onko olemassa joitakin tiettyjä lainalaisuuksia, joita vitsit noudattavat?

Kuten tiedetään, vitsien pituus voi vaihdella muutamasta rivistä melko pitkiinkin teksteihin, novellin esiasteisiin. Oli vitsi lyhyt tai pitkä, jo sen ensimmäiset sanat sisältävät tietynlaisen emotionaalisen psykologisen latauksen. Vitsin lopussa tämän latauksen on ehdottomasti purkaututtava, toisin sanoen vitsin täytyy ratketa. Loppurepliikki sisältääkin siten jo aivan toisenlaisen emotionaalisen psykologisen ulottuvuuden. Sen lisäksi ratkaisuhetkillä tapahtuu usein vitsin kulussa jyrkkä käänne: henkilöahmot saattavat tuntua puhuvan kuin eri kielillä.

Vitsit pyrkivät täydellisyyteen, maksimaaliseen lakonisuuteen sekä kerronnan loogisuuteen. Jokainen kertoja pyrkii värittämään tarinaa kykyjensä ja taitojensa mukaan lisäämällä yksityiskohtia ja käyttämällä erityistä intonaatiota. Edetessään kohti vitsin ratkaisua kertoja kohottaa tunnelmaa elehtien sekä pitäen pieniä taukoja kerronnan aikana.

Kertoakseen vitsin kertojan tulee "lämmittelä" kuulijoitaan erilaisin fraasein, kuten "Tästä aiheesta on mojova vitsi luutnantti Rževskistä" tai pienoisdialoogiin tyyliin "Oletko kuulut vitsin krokotiilista?" –"En." –"Vai et. No, kuunteles!" tai "Haluatko kuulla vitsin Amerikasta?" –"No, kerro." Kun tiedetään, että joku on erikoisen hyvä kertomaan vitsejä, häntä pyydetään: "Hei, kerro vitsi." –"Mistä?" –"Oletko kuullut jonkin uuden kalavitsin?" –"No, itse asiassa kuulin tässä juuri eräänä päivänä..." Vitsin päättyessä on odotettavissa naurunremahdus, hiljainen hetki tai myönteisiä kommentteja, kuten "No joo... menettelee", "Niinpä niin", "Ei hassumpi". Reaktio voi olla

myös hämmentynyt tai ironinen: "Sano milloin pitäisi nauraa" tai "Sinunhan piti kertoa vitsejä!" Vitsien väliin voidaan pujottaa sellaisia tokaisuja kuin "Ja vielä yksi...", "Tiedän toisenkin version...", "Oletteko kuulleet viimeisimmän auto-vitsin?".

Internetissä vitsit ovat saaneet täysin uuden olemassaolon muodon. Kirjoina julkaistut vitsikokoelmat saattavat sisältää uusia versioita vanhoista vitseistä, joita ei enää todellisuudessa kukaan kerro, kun taas internetsivuilla löytyy aitoja vitsejä, joita kuulee edelleen. Ne kirjoitetaan yleensä melko tarkkaan samassa muodossa, kun kerrotaan. Internet on osoittautunut ihanteelliseksi ympäristöksi vitseille, jotka ovat sitä sanan varsinaisessa merkityksessä. Internetiin voi säilöä tekstejä irrallaan asiayhteyksistä muuttamatta kuitenkaan niiden luonnetta. Sen lisäksi internet pitkittää tämän samanaikaisesti ikivanhan ja ikinuoren tyyllilajin elinikää ja mahdollistaa sen jatkuvan kehittymisen.

Mutta mitä kaikkea vitsi on?

Vitsi on kansallista psykoanalyysia.. Ihminen rakastaa nauramista, nauraen hänen on helpompi elää. Jos ihminen nauraa johtajille, hän toivoo jäävänsä eloon; jos hän nauraa maahanmuuttajille tai ulkomaalaisille, hän oppii ymmärtämään ja lakkaa pelkäämästä heitä. Jos ihminen nauraa vitseille, jotka kertovat naisten ja miesten välisistä suhteista, hän rauhoittuu huomattaessaan etteivät hänen henkilökohtaiset ongelmansa ole ainutlaatuisia. Nauru nousee olosuhteiden yläpuolelle. Mitä typerämmät henkilöahmot, sitä viisaammaksi kuulija tuntee itsensä.

Vitsi on psykologinen testi. Ihmiset muistavat vitsejä valikoivasti. Jotkut kertovat eniten poliittisia vitsejä, toiset taas englantilaisvitsejä, kolmannet koululaisvitsejä. Vitsien kuulijoiden reaktioiden perusteella voidaan tehdä johtopäätöksiä heidän luonteestaan ja joskus myös heidän älykyydestään ja sosiaalisesta taustastaan. Jos ihmiselle sattuu joku huvittava tapahtuma, hän on itse vaarassa muuttua eläväksi vitsiksi. Jos taas jollakulla on tapana aina kertoa todella huonoja vitsejä, on mahdollista, että jopa huumorinpuute alkaa naurattaa. Omille vitseilleen ei koskaan saa nauraa. Muiden vitseille voi hymähtää ja nyökyttää hyväksyvästi päätään – ja

kertoa sitten heti paljon paremman vitsin. Varsinainen typerys on se, joka kertoo vitsin, nauraa itse ensimmäisenä ja sitten vielä selittää, miksi vitsi on hauska. Jotkut ihmiset opettelevat vitsejä ulkoa tehdäkseen vaikutuksen seuraansa. Heiltä vain saattaa täysin puuttua kyky osata kertoa vitsi oikeaan aikaan ja oikeassa seurassa. He saattavat unohtaa vitsin kokonaan tai kertoa sen väärin, jolloin hyvien naurujen sijasta he saavatkin aikaan täydellisen fiaskon.

Vitsi on peli. Vitseihin sisältyy tyylillisiä ristiriitoja, merkityksien vaihdoksia, epäsuoria ja peiteltäviä viittauksia tunnettuihin tapahtumiin sekä henkilöihin, kuvaannollisia ilmauksia, sananmuunnoksia, äännteillä ja kirjaimilla leikitelyä, äänenpainon nousuja ja laskuja. Peliä pelataan kielellisen ilmaisun kaikilla tasoilla. Pelissä ovat mukana kaikki: niin kertoja luodessaan kuvaa vitsin hahmoista kuin kuulija kuvitellessaan kerrottuja olosuhteita, niin kustantaja kerätesään liikevoittoja kuin myös me luodessamme tätä vitsikirjaa.

Vitsi ei kuitenkaan ole vain ja ainoastaan peli. Vitsi on samaan aikaan elävä, erikoisesti väritynyt ja psykologisesti todenperäinen kuvaus ajasta. Se on tuotos, joka parhaimmillaan herättää meissä puhdasta esteettistä nautintoa. Sen perusteella mille ihmiset nauravat, voi tehdä johtopäätöksiä heidän arvostuksistaan, maailmankatsomuksestaan sekä alitajunnastaan.

Vitsi on henkäys ilmaa. Vitsin täytyy olla raikas. Jos se on vanha, se on kuin puhki soitettu äänilevy, sitä ei pitäisi enää kertoa. On toki myös tilanteita, jolloin yhden ihmisen jo lukemattomia kertoja kertoma vitsi voi vielä naurattaa, mutta tällöin harvemmin enää nauretaan itse vitsille, vaan sen kertojalle, joka muuttuu huomaamattaan vitsin päähenkilöksi.

Venäläisten vitsien erityispiirteitä

Viime aikoina on tullut muotiin puhua venäläisten vitsien vääjäämättömästä kuolemasta, vaikka ne ovat näihin päiviin asti eronneet länsimaisista vitseistä juuri pitkäikäisyydellään. Nykyisin Venäjällä julkaistaan vitsejä sekä lehtien palstoilla että erityisinä vitsikokoelmina, jotka saattavat vaihdella aina

pienenpienistä lehdyköistä tuhteihin kovakantisiin niteisiin. Kieltämättä yhteiskunnalliset muutokset ovat väistämättä vaikuttaneet tämän tyylilajin statukseen sekä merkitykseen Venäjällä. Mutta kieltojen purkaminen ei ole merkinnyt vitsien loppumista.

Kuten tunnettua, stalinismin aikana vitsin vuoksi saattoi joutua pakkotyöhön, vankilaan tai leirille. Kuitenkin vitsejä on aina kerrottu. Kaikki – aina suuren maailman seurapiireistä vankiloiden asukkeihin – ovat aina suhtautuneet suurella kunnioituksella hyviin vitsinkertoihin, ovathan vitsit yhteiskunnan sielu. Sodanjälkeisinä aikakausina joidenkin vitsien kertominen sallittiin, joidenkin taas ei. Esimerkiksi Moskovan vuoden 1980 olympialaisten aikoihin KGB salli kansalaisten vitsailla ulkomaalaisten kanssa Brežnevistä, sen sijaan neuvostovallasta ei saanut tehdä pilaa. Riippumatta olosuhteista monet ihmiset keräsivät erityisiä vitsipäiväkirjoja koko elämänsä ajan.

Perinteisillä venäläisillä vitsillä on omat erityiset sankarinsa, oma tyylilajeinsa. Tosin aikaisemmin ei tutkittu ollenkaan venäläisten vitsien erityispiirteitä, pikemminkin kiellettiin koko tyylilajin olemassaolo, eikä tekstejä kerätty yhteen kuin yksityishenkilöiden toimesta. Vitsit sujautettiin häpeillen satujen joukkoon. Vitsien rohkeutta, avoimuutta ja röyhkeyttä pelättiin.

Venäläisellä vitsillä on tietenkin paljon pidempi historia kuin vain neuvostovallan ajoista kumpuava. Perinteisillä venäläisillä vitseillä on oma juonirepertoarinsa ja niissä voi erotella joitakin toistuvia henkilötyyppejä: hölmöläinen, kerskailija, typerys. Näillä hahmoilla ja heidän ympärilleen keskityvillä juonikuvioilla on takanaan monisatavuotinen kansanperinne. Tämä jatkuva samojen teemojen toistuminen, joka oli tyypillistä jo muinoin, toimii hyvin vielä nykypäivänäkin. Vanhojen vitsieeposten sankarit ovat osoittautuneet poikkeuksellisen eläviksi. Esimerkiksi käyvät tsuktseista ja uusvenäläisistä kertovat vitsit, joiden henkilöhahmot liittyvät suoraan hölmöläisvitsien traditioon.

Venäläisten vitsien hölmöläinen ei ole suinkaan yksiselitteinen hahmo. Hänessä henkilöityy useampikin tyyppi: täydellinen hölmö, hölmö "vain" sellaisenaan, suuremman

luokan idiootti, jossa tyhmyys esiintyy puhtaimmassa kemiallisessa muodossaan, fantastisen naiivi persoona, joka paljastaa itse oman tyhmyytensä. Hölmö voi olla myös viekastelija, veijari, joka hulluttelee paljastaakseen muiden typeryyden, muiden, jotka useimmiten ovat korkeassa yhteiskunnallisessa asemassa. Toisinaan kansanomainen hölmö tekeytyy idiootiksi, hänen viisautensa on naiivia, aluksi se voi esiintyä jopa typeryyden muodossa, jolloin asioiden oikea puoli ei heti paljastu kuulijoille, välillä itse sankarikin löytää oman viisautensa ikään kuin yllätyksenä.

Palatkaamme nyt toiseen kansallisten venäläisten vitsien varianttiin, siihen joka käsittelee typeryyksiä. Vitseissä, joissa joku luulottelee olevansa hölmö, paljastetaan virtuoosimaisesti ympärilläolijoiden tyhmyys. Kerronnan keskipisteenä on kaikenlaisiin kepposiin pystyvä mestari, nurinkurinen hölmö: muiden naiivius sekä yksinkertaisuus vain korostaa tätä hahmoa. Vitseissä esiintyy hyvin usein myös vitsailija-kujeilijatyyppejä, joka ei kuitenkaan ole aivan välttämätön ja joka ilman sivullisten apua paljastaa itsensä. Tämä tyyppi harvoin kuitenkaan dominoi vitsin kerrontaa, veijari on olemassa ikään kuin vitsin sivuhenkilönä, korostaakseen vastakohtaisuuksia sekä vastakkainasettelua.

Viime aikoina on ilmestynyt täysin uudentyyppisiä vitsejä ja vitsityyppejä, mikä ei ole kuitenkaan muuttanut tämän tyylilajin toimintamekanismeja. Kaikki uudet aiheet pyrkivät sopeutumaan vakiintuneiden vitsimallien perinteeseen tai jopa jatkamaan tiettyä konkreettista mallia. Esimerkiksi Putin-vitsit ovat rakenteensa ja kerrontatekniikansa puolesta jatkoa Vovotška-vitseille. Jokin aika sitten näytti vielä siltä, että uusvenäläisvitsit olisivat olleet viimeisiä jäänteitä taivaan tuuliin kadonneesta venäläisten vitsien tyylilajista. Sitten yhtäkkiä Puškinin syntymän 200-vuotisjuhlan aikoihin ilmestyi kuin tyhjästä tukuittain vitsejä Venäjän kansallisrunoilijasta.

Läheskään kaikki venäläisten venäjäksi kertomat vitsit eivät ole syntyneet Venäjän maaperällä. Vitseillä on aina ollut kyky ylittää sekä valtioden että kulttuurien rajoja, nykyaikana internet tekee tämän entistäkin helpommaksi. Usein kansalta toiselle siirtyessään vitsit saavat tiettyjä kansallisia piirteitä. Tästä eräänä esimerkkinä on joka puolella maailmaa esiintyvä

vitsi sähkölampun vaihtamisesta. Siitä on olemassa satoja erilaisia versioita, joissa olosuhteet ja maat, missä kaikki tapahtuu, vaihtelevat, samoin pöytä, jonka päällä seistään, ja niiden ihmisten lukumäärä, jotka osallistuvat lampun vaihtamiseen. Näiden vitsien venäläisissä versioissa esiintyy usein kuuluisia henkilöitä, kuten tsaari Paavali I tai Zjuganov. Näin vanha teema saa uusia vivahteita ja antaa mahdollisuuden ymmärtää ajankohtaisuuksia jo koetun pohjalta.

Kaiken kaikkiaan täytyy todeta, että salaisuuden verhon poistaminenkaan ei ole pystynyt nujertamaan venäläistä vitsiä. Venäläinen vitsi elää edelleen. Ominaispiirteiltään se on samanlainen kuin ennenkin. Skeptikoiden ennustukset sen katoamisesta ja kuolemasta eivät ole käyneet toteen, venäläinen vitsi on yhä voimissaan, ja ehkä suurin kiitos siitä kuuluu internetille.

Efim Kurganov

Ekaterina Protasova

Suomentanut Linda Söderholm

О переводе анекдотов

Прежде чем переводить, следует проанализировать факторы, влияющие на выбор переводческой стратегии. Среди них, в частности, требования заказчика перевода, назначение переводного текста, жанр, адресат и тип издания, в котором текст будет опубликован.

Здесь в качестве заказчика выступил преподаватель, давший студентам задание составить сборник русских анекдотов на определенные темы. Никаких ограничений на происхождение анекдотов наложено не было, и поэтому стало возможным исключить из их числа такие, которые предоставляли бы слишком большие трудности для перевода. Вполне можно представить себе такую коллекцию русских анекдотов, которая могла бы содержать большое количество либо вообще непереводаемых, либо трудно переводимых на финский язык анекдотов.

Заказчиком было определено и назначение сборника. Это, прежде всего, стремление вызвать смех у финских читателей, но кроме того и желание показать одну из положительных сторон русского характера, не фигурирующую, как правило, в финляндских СМИ. Первая функция позволяет переводчику, при необходимости, перевести анекдоты, сделав даже крупные изменения или же заменить исходный анекдот другим анекдотом, но вторая функция – показать, над чем смеются именно русские, – такой стратегии не допускает. Другое дело, если бы речь шла об устном переводе.

В качестве адресата сборника заказчик избрал группу людей, активно следящих за событиями в России. Благодаря этому в числе анекдотов могли быть такие, которые рассказывают, например, о политиках, писателях и народах, живущих в России. Предполагается, что читатель их знает. Анекдот, как правило, не допускает сносок, объяснений и т. п. Если бы в качестве адресата была выбрана иная группа людей, скажем, молодежь, конечный результат был бы другим.

Существуют ли в этом дискурсе/жанре/виде текстов определенные традиции, структуры или языковые формы,

употребление которых необходимо в переводе? (Следует уточнить, что речь идет о структурах и формах в финском языке, а не в исходном.) Да, они есть. Даже конкретно не зная таких традиций, в их наличии можно убедиться, прочитав переводы, нарушающие нормативные структуры, временную форму глагола и т. д. Можно еще спросить, существуют ли традиции перевода русских анекдотов? По крайней мере анекдоты об армянском радио имеют свою устоявшуюся структуру в переводе на финский язык.

Наличие большого числа устных реплик характерно для анекдотов. Уже перевод простой реплики представляет трудность для переводчика, не говоря уже о диалектных элементах, сленге и т. д. К тому же в русском диалоге постоянно встречаются выражения типа: «Скажите, пожалуйста, господин Смирнов...», или «Ой, Ирина Петровна, вы не знаете...», или «Доброе утро, Саша...», т. е. выражения с употреблением имени (и отчества), титула, названия профессии и т. п., которые не характерны для финского диалога.

Тип издания, в котором анекдоты опубликованы, в данном случае не предъявляет особых требований к переводу, так как, например, длина перевода не ограничивается, как, скажем, на телевидении в субтитрах.

С точки зрения перевода самым трудным случаем является анекдот с игрой слов, да к тому же связанный с реалиями культуры, истории России. Такой анекдот иногда может быть переведен, но проблема состоит только в том, сколько часов/дней может переводчик уделить решению такой задачи.

Немного легче перевести анекдот, связанный с реалиями культуры России, но без игры слов. Однако и это достаточно сложно. Если речь идет, например, о телезвезде, хорошо известной только российскому зрителю, или о характерных чертах какого-то национального меньшинства и т. п., переводчик должен найти какое-то творческое решение для того, чтобы вызвать смех и у финского читателя.

Какие же существуют способы, помогающие переводчику преодолеть подобные трудности?

НЕЙТРАЛИЗАЦИЯ. Например, малиновый пиджак, столь частый атрибут новых русских, можно заменить в переводе шикарным пиджаком или вообще дорогой одеждой, если он не играет центральной роли в анекдоте.

ПРИБЛИЖЕНИЕ К ЧИТАТЕЛЮ. Если, например, в русском анекдоте у героя выросли рога, то это непонятное для финна явление можно/нужно заменить более знакомым выражением «aisankannattaja». Приближение не может, однако, дойти до того, что Тамара станет Сирккой, чукча – жителем провинции Саво, рубль – маркой. Перевод диалекта, говора или какого-либо другого исключения из нормы представляет собой особую трудность. Грузинский акцент в русском языке не может быть заменен туркуским диалектом, но достаточно одаренный переводчик, возможно, придумает грузинский акцент в финском языке. За какой срок, это другой вопрос.

ПОЯСНЕНИЕ. У переводчика есть возможность в некоторой мере пояснить незнакомые финнам явления, но в анекдоте доля пояснения, разумеется, не может быть велика, к тому же оно не может быть расположено в конце анекдота. Если анекдот связан с бровями Брежнева, то можно начать его словами: «У Брежнева, как мы помним, были пышные брови, и когда он...»

ИЗМЕНЕНИЕ. Изменение содержания слова уместно при переводе игры слов или рифмы. Обычно не удается найти соответствия с таким же содержанием, с такой же многозначностью и рифмой. Чаще всего это и необязательно.

ИСКЛЮЧЕНИЕ. Это, наконец, самая простая из стратегий. Многие анекдоты содержат настолько богатый материал, чтобы вызвать смех, что трудное для перевода место может быть пропущено.

Арто Лехмускаллио

Ennen kääntämiseen ryhtymistä on aina analysoitava tietyt tekijät, jotka ratkaisevat kääntämisen strategian. Tällaisia tekijöitä ovat mm. käännöksen tilaajan vaatimukset, käännöksen käyttötarkoitus, kohderyhmä, tekstilajin konventiot (miten teksti/kieli on tapana muotoilla kyseisessä käyttöympäristössä) ja väline, jossa käännös julkaistaan.

Tässä tapauksessa tilaajana toimi kurssin opettaja, joka edellytti kääntäjiltä tiettyjä asioita. Jokaisen oli valittava tietty määrä tiettyä aihepiiriä käsitteleviä vitsejä ja käännettävä ne. Koska lähdetä ei mitenkään rajoitettu, oli lähtökohta käännöstyölle aivan erilainen kuin tapauksessa, jolloin käännetään tietty teos. Edessämme olevasta kokoelmasta on jätetty pois sellaiset vitsit, joiden kääntäminen olisi ollut niin vaivalloista, ettei se olisi ollut kenenkään kannalta mielekästä. Tietyn venäläisen vitsikirjan vitseistä suuri osa saattaisi sisältää sellaisia aineksia, joita suomalainen lukija ei tunne, jolloin kääntämisen mielekkyys olisi kyseenalaista.

Tilaja määritteli myös käännöksen käyttötarkoituksen. Vitsien tarkoitus on pääasiassa naurattaa, mutta teoksella on samalla tavoitteena tuoda esille venäläisten inhimillinen puoli vastapainona joukkoviestimien antamalle usein synkälle kuvalle. Jos kyseessä olisi ollut esim. jonkinlainen opinnäyte tai tekstinymmärrytesti, käännöksistä olisi varmasti tullut toisenlaisia. Kun tavoitteena on hauskuttaminen, voitaisiin ajatella, että kääntäjä voisi vaikeissa käännösongelmissa ratkaista asian siten, että hän kertoisi muunnellun vitsin tai kokonaan toisen vitsin. Mutta kun tarkoitus on näyttää, mille venäläiset nauravat, on tämä strategia tässä tapauksessa sopimaton. Eri asia on, kun tulkki joutuu sellaiseen tilanteeseen. Tulkilla on syytä olla vitsejä varastossa hankalia tilanteita varten.

Kohderyhmäksi tilaaja määritteli lukijan, joka seuraa Venäjän tapahtumia. Tämä tarkoittaa sitä, että kääntäjä voi valita vitsejä, jotka koskevat tiettyjä poliitikkoja, kirjailijoita, kansoja jne., koska voi olettaa lukijalla olevan tarpeellisen taustatiedon. Vitseihin hän eivät sovi alaviitteet tai selitykset (paitsi, jos kyseessä olisi opinnäyte). Toisaalta jos vitsikokoelma olisi

esimerkiksi tarkoitettu erityisesti nuorisolle, olisi valikoima ja tekstin muotoilu varsin erilainen.

Onko sitten vitsillä tekstilajina konventioita eli sellaisia kielen muotoilutapoja, joita kääntäjän tulee noudattaa? Täytyy täsmentää, että nyt ovat kyseessä nimenomaan suomen kielen konventiot, lähdekielen muotoiluahan kääntäjä ei ole yleensä siirtämässä suomeen. Suomenkielisen vitsin konventioita ei tässä ole syytä ryhtyä luettelemaan, mutta voidaan todeta, että vaikka ei niitä tietäisi, niin lukiessa huomaa, milloin konventioita on rikottu. Entä onko meillä joitakin perinteisiä tapoja kertoa venäläisiä vitsejä suomeksi? On ainakin yksi: Radio Jerevanilta kysyttiin: ...

Vitsit sisältävät paljon repliikkejä, ja niiden kääntäminen luontevalle kielelle on vaativa tehtävä, varsinkin kun mukaan tulevat murteet, slangit, yksinkertaisuus jne. Venäjässä on tapana ottaa kontakti toiseen käyttämällä hänen nimeään tai esim. titteliään ennen kuin sanotaan varsinainen asia. "Sanopas, rakas Tamara, missä sukkanit ovat." "Herra tohtori, olen kuolemansairas." Suomessa tämä on suhteellisen harvinaista. Jos ne säilytetään käännöksessä, syntyy epäluontevaa suomea.

Väline ei tässä yhteydessä aseta mitään erityisiä vaatimuksia. Esim. sivuilla on tilaa, sanamäärää ei ole rajoitettu, eikä synny TV-kääntämisestä tuttua tilannetta, jossa sama vitsi pitäisi pystyä kertomaan puolet vähemmällä sanamäärällä.

Vaikein vitsi käännettäväksi on sanaleikki ja varsinkin, jos siihen liittyy vielä jokin kulttuurispesifi tausta. Yleensä on kysymys sanan monimerkityksisyydellä leikkimisestä. Tällaisen vitsin kohdalla kääntäjä joutuu miettimään yleensä sitä, mikä satsaus ylipäättänsä on mielekästä ratkaisun löytämiseksi – kaksi tuntia/kaksi päivää?

Vaikeaa, mutta hieman helpompaa kuin edellinen, on pelkästään kulttuurisidonnaisen taustan sisältävän vitsin kääntäminen. Jos vitsi kertoo esim. venäläisten hyvin tuntemasta TV-henkilöstä ja hänen tavoistaan, jonkin vähemmistökansan tyyppillisistä piirteistä, entisen neuvostojohtajan mielipiteistä jne., on kääntäjällä ongelma.

Mitä sitten tällaisessa tilanteessa voidaan tehdä, että vitsi käännettynäkin naurattaisi myös suomalaista lukijaa? Seuraavassa muutamia keinoja tilanteen helpottamiseksi.

a) Yleistäminen ("neutralisoiminen")

Esimerkiksi "uusvenäläisistä" kertovissa vitseissä sankareilla on usein päällään heille tyypilliset "vadelmanväriset" takit. Jos varsinainen vitsi ei perustu juuri kyseisen vaateparren kantamiseen, voidaan käännöksessä tietenkin aivan rauhassa puhua kalliista takeista tai ylipäättään hienoista vaatteista.

b) Lähentäminen ("kotouttaminen")

Kun venäjässä vaimon pettämälle miehelle "kasvaa sarvet päähän", on kyseinen ilmaus mahdollista "kotouttaa" suomeen muotoon "aisankannattaja". Tällaista voidaan tehdä paljonkin vitsin siitä mitenkään kärsimättä. Kotoutus ei tietenkään voi mennä niin pitkälle, että esim. Tamara muuttuu Kirsikaksi, tsuktsi savolaiseksi tai rupla markaksi. Murteen ja erilaisten kielellisten poikkeamien kääntäminen on erityisen vaikea ongelma, ja täytyy tässä vain todeta, ettei georgialaisen venäjänkielisestä puheesta voi tulla esim. Turun murretta. Kielellisesti innovatiivinen kääntäjä saattaa kehittää uuden georgiansuomen, mutta kyse on taas satsauksen mielekkyydestä.

c) Selittäminen

Rajoitetussa määrin voidaan vitsissäkin selittää asioita, jotka muuten jäisivät hämäräksi, mutta raja tulee nopeasti vastaan. Jos vitsi koskee esim. Brežnevin tuuheita kulmakarvoja, voidaan lähteä liikkeelle kohtalaisen luontevasti toteamalla: "Brežnevillähän oli valtavan tuuheat kulmakarvat, ja kun hän kerran..." Selitys ei saa kuitenkaan jäädä vitsin loppuun.

d) Muuttaminen

Muuttamista voidaan käyttää hyväksi esim. sanaleikeissä, joissa on usein kyse siitä, löytääkö kääntäjä samanlaisen kaksimerkityksisen sanan tai löytyykö riimitykseen sopiva sana. Vitsin kannalta ei useinkaan ole tärkeää, että sanojen sisältö on sama.

e) Poistaminen

Tämä on tietenkin kääntäjän helpoimpia strategioita. Monissa vitseissä on niin paljon aineksia hyvälle naurulle, että vaikeasti käännettäviä kohtia voidaan jättää pois.

Arto Lehmuskallio

Источники / Lähteitä

www.anekdot.nn.ru
www.anekdot.ru
www.anekdot.spb.ru
www.anekdotov.net.ru
www.anekdots.ru
www.bk.ru
www.guelman.ru
www.guitar.ru
www.idiot.ru
www.iptelecom.net.ua
www.kes.i-connect.com
www.kulichki.ru
www.neznayka.newmail.ru
www.nzyrlin.stealth.ru
www.ok.msk.ru
www.rfsi.cjb.net
www.sibert.org
www.sporu.net
www.vtsnet.ru

1001 анекдот про это / Сост. В. Шахиджян. Москва, 1999
Анекдоты наших читателей. Москва, 1993.
Анекдоты от Никулина. Москва, 1997.
Анекдоты про новых русских и других жителей земли / Сост.
В. Куликов. Санкт-Петербург, 1997.
Антология мирового анекдота, I-VII тт. Киев, 1994.
Борев Ю. XX век в преданиях и анекдотах, кн. I-VI. Харьков,
1996.
Жовтис А. Непридуманные анекдоты. Москва, 1995.
Исторические рассказы и анекдоты из жизни русских госу-
дарей и замечательных людей XVIII и XIX столетий. Санкт-
Петербург, 1885.
Левина, Г.М., Васильева, Т.В. Русская грамматика в анек-
дотах для начинающих. Санкт-Петербург, 1996.

Полное и обстоятельное собрание подлинных исторических, любопытных, забавных и нравоучительных анекдотов четырех увеселительных шутов Балакирева, Д'Акосты, Педрилло и Кульковского. Санкт-Петербург, 1869.
Раскин И. Энциклопедия хулиганствующего ортодокса, Москва, 1997.
Русский литературный анекдот конца XVIII – начала XIX века. Москва, 1990.
Русская литературная жизнь в анекдотах и потешных преданиях XVIII-XIX веков. Саратов, 1993.